

VERDIFULLE NATURTYPER I ALTA KOMMUNE

Karl-Birger Strann
Jarle W. Bjerke
Vigdis Frivoll
Trond V. Johnsen

NINAs publikasjoner

NINA Rapport

Dette er en ny, elektronisk serie fra 2005 som erstatter de tidligere seriene NINA Fagrapport, NINA Oppdragsmelding og NINA Project Report. Normalt er dette NINAs rapportering til oppdragsgiver etter gjennomført forsknings-, overvåkings- eller utredningsarbeid. I tillegg vil serien favne mye av instituttets øvrige rapportering, for eksempel fra seminarer og konferanser, resultater av eget forsknings- og utredningsarbeid og litteraturstudier. NINA Rapport kan også utgis på annet språk når det er hensiktsmessig.

NINA Temahefte

Som navnet angir behandler temaheftene spesielle emner. Heftene utarbeides etter behov og serien favner svært vidt; fra systematiske bestemmelsesnøkler til informasjon om viktige problemstillinger i samfunnet. NINA Temahefte gis vanligvis en populærvitenskapelig form med mer vekt på illustrasjoner enn NINA Rapport.

NINA Fakta

Faktaarkene har som mål å gjøre NINAs forskningsresultater raskt og enkelt tilgjengelig for et større publikum. De sendes til presse, ideelle organisasjoner, naturforvaltningen på ulike nivå, politikere og andre spesielt interesserte. Faktaarkene gir en kort framstilling av noen av våre viktigste forskningstema.

Annen publisering

I tillegg til rapporteringen i NINAs egne serier publiserer instituttets ansatte en stor del av sine vitenskapelige resultater i internasjonale journaler, populærfaglige bøker og tidsskrifter.

Norsk institutt for naturforskning

VERDIFULLE NATURTYPER I ALTA KOMMUNE

Karl-Birger Strann
Jarle W. Bjerke
Vigdis Frivoll
Trond V. Johnsen

Strann, K.-B., Bjerke, J.W., Frivoll, V. & Johnsen, T. V. 2008. Verdi-
fulle naturtyper i Alta kommune - NINA Rapport 344. 112 s.

Tromsø, 29. mars 2008

ISSN: 1504-3312

ISBN: 978- 82-426-1908-2

RETTIGHETSHAVER

© Norsk institutt for naturforskning

Publikasjonen kan siteres fritt med kildeangivelse

TILGJENGELIGHET

Åpen

PUBLISERINGSTYPE

Digitalt dokument (pdf)

REDAKSJON

Karl-Birger Strann

KVALITETSSIKRET AV

Sidsel Grønvik

ANSVARLIG SIGNATUR

Forskningssjef Sidsel Grønvik (sign.)

OPPDRAGSGIVER(E)

Fylkesmannen i Finnmark

KONTAKTPERSON(ER) HOS OPPDRAGSGIVER

Johannes Abildsnes

FORSIDEBILDE

Sibirnatthiol. Foto: Karl-Birger Strann ©

NØKKEWORD

Naturtypekartlegging, Rødlistearter, Alta kommune

KEY WORDS

Mapping of valuated nature types, red listed species, Alta

KONTAKTOPPLYSNINGER

NINA Trondheim

NO-7485 Trondheim

Telefon: 73 80 14 00

Telefaks: 73 80 14 01

NINA Oslo

Gaustadalleen 21

NO-0349 Oslo

Telefon: 73 80 14 00

Telefaks: 22 60 04 24

NINA Tromsø

Polarmiljøsenteret

NO-9296 Tromsø

Telefon: 77 75 04 00

Telefaks: 77 75 04 01

NINA Lillehammer

Fakkelgården

NO-2624 Lillehammer

Telefon: 73 80 14 00

Telefaks: 61 22 22 15

<http://www.nina.no>

Sammendrag

Strann, K.-B., Bjerke, J. W., Frivoll, V. & Johnsen, T. V. 2008. Verdifulle naturtyper i Alta kommune - NINA Rapport 344. 112 s.

Stortingsmelding nr. 42 (2000-2001) pålegger den enkelte sektor å gjennomføre kartlegging av biologisk mangfold innenfor sine ansvarsområder. Kartleggingsarbeidet følger metodikken som er gitt i fire håndbøker utarbeidet av Direktoratet for naturforvaltning. I dette prosjektet er det gjennomført kartlegging av naturtyper i Alta basert på tilgjengelig litteratur. I tillegg kommer noe data basert på egne prosjekter.

Rapporten gir først en kort innføring i bakgrunn, lovverk samt internasjonale forpliktelser for dette arbeidet. Deretter gis en kort beskrivelse av geografi og naturgrunnlag for Alta kommune.

Prosjektet har identifisert 73 verdisatte naturtypeområder som er avgrenset på kart. Ytterligere områder er identifisert, men ikke avgrenset pga manglende nøyaktig mulighet for utsekkning i felt.

Det er presentert kart for de naturtypene som var mulig å avgrense.

Kartene er presentert i denne rapporten og i digital form. Opplysningene er lagt inn i databaseverktøyet Excel. Samtlige UTM-referanser er presentert i kartdatum WGS84.

Karl-Birger Strann, NINA, Polarmiljøsenteret, 9296 Tromsø (karl-birger.strann@nina.no).

Jarle W. Bjerke, NINA, Polarmiljøsenteret, 9296 Tromsø (jarle.werner.bjerke@nina.no).

Vigdis Frivoll, NINA, Polarmiljøsenteret, 9296 Tromsø (vigdis.frivoll@nina.no).

Trond V. Johnsen, NINA, Polarmiljøsenteret, 9296 Tromsø (trond.johnsen@nina.no).

Innhold

Sammendrag	3
Innhold	4
Forord	5
Innledning.....	6
1 Metoder og materiale.....	7
2.1 Områdebeskrivelse	7
2.2 Datainnsamling	7
2.3 Naturtyper	8
2.4 Ulike aktiviteter og deres påvirkning av miljøet.....	8
3. Resultater	11
3.1 Naturtyper	11
4. Referanser	109

Forord

NINA fikk i 2007 oppdraget med å gjennomføre kartlegging av naturtyper i Alta kommune. Oppdraget skulle bestå av litteraturgjennomgang, innhenting av kjente data samt en del nyregistrering i felt. Vi takker Fylkesmannen i Finnmark for oppdraget.

Prosjektet hadde en økonomisk ramme på kr. 80 000.- eks. mva.

Vi har hatt et godt samarbeid med prosjektansvarlig Johannes Abildsnes hos Fylkesmannen i Finnmark.

Vi takker også Arve Elvebakk, Roger Johansen, Hans Tømmervik og Stein Rune Karlsen for nyttig informasjon om enkelte lokaliteter. En takk også til Arve Østlyngen som har gitt oss nyttig informasjon om områder i Tverrelvdalen og andre steder i kommunen.

Tromsø 29.3.2008

Karl-Birger Strann

Innledning

Forekomsten av biologisk mangfold er knyttet til ulike naturtyper og er ikke statisk, men en dynamisk prosess – noen arter virker å være stabile i et leveområde mens andre arter kan forsvinne eller nye dukker opp. Hvilke prosesser som styrer denne dynamikken vet vi ikke alltid, men i de siste tiårene er det mer og mer klart at det særlig er menneskelige faktorer som påvirker dette – enten direkte eller indirekte. Særlig har ulike arealinngrep i stadig økende grad påvirket leveområder for planter og dyr. En god kartlegging av biologisk mangfold og deres leveområder (naturtyper) vil forbedre våre muligheter for å sikre en forsvarlig kunnskapsbasert forvaltning av Norges fauna og flora i framtida.

Direktoratet for naturforvaltning (DN) har utarbeidet et sett håndbøker som støtte og veiledning til det utfordrende arbeidet med kartlegging av biologisk mangfold og naturtyper. I denne rapporten har vi brukt:

DN-håndbok 13 (1999 – revidert 2006)

Kartlegging av naturtyper

Videre har Artsdatabanken utarbeidet en liste over truede og sjeldne arter i Norge – Norsk rødliste 2006 (Kålås m. fl. 2006). I arbeidet med Alta kommune er også Fremstad & Moen (2001) brukt som grunnlag ved innlegging av korrekte vegetasjonstyper i Excel. Det er gjennomført intervjuer med personer som har stor lokal artskunnskap og disse har pekt ut områder med stort biologisk mangfold eller forekomst av spesielle arter.

Det er ikke gjennomført nye registreringer av NINA i områder som ligger innenfor etablerte verneområder.

1 Metoder og materiale

2.1 Områdebeskrivelse

Alta kommune ligger sørvest i Finnmark og grenser mot Troms fylke i vest, og videre mot Kautokeino, Porsanger, Loppa og Kvalsund kommuner. Kommunen preges av servicenæringer, skole, industri og noe jordbruk. Berggrunnen består dels av sedimentære bergarter eller områder med glaci-fluviale avsetninger, noe som stedvis går fram i det rolige landskapet en finner her.

I Alta finnes det et større antall store og små innsjøer og mange vassdrag med Alta-Kautokeino-elva som hovedvassdraget. Kommunen har også omfattende myrrområder i de indre delene. Disse områdene danner sammen med en del løv- og barskogsområder viktige naturtyper i kommunen.

2.2 Datainnsamling

Framgangsmåten for innsamling av opplysninger om biologisk mangfold er følgende:

- Søk i litteratur
- Søk i databaser

Rødlistebasen ved Artsdatabanken med utfyllende informasjon om rødlistede arter i Norge: <http://www.artsdatabanken.no/Article.aspx?m=39&amid=1864>.

Artskartdatabasen ved Artsdatabanken med mer eller mindre nøyaktig stedfestet informasjon om artsregistreringer i Norge: <http://artskart.artsdatabanken.no/>.

NLD (Norsk lavdatabase ved Einar Timdal) 2008:
<http://www.nhm.uio.no/lichens>. Først lagt ut 16.04.1997, siste oppdatering 4.03.2008.

NMD (Norwegian Mycological Database) 2008:
<http://www.nhm.uio.no/botanisk/sopp/>

Digitaliserte herbariedata fra TROM (herbariet ved Tromsø Museum) og TRH (herbariet ved Vitenskapsmuseet). Noen av, men ikke alle, disse dataene er også tilgjengelige via Artskartdatabasen.

- Intervju med lokalkjente
- Kvalitetssikring og kontroll av opplysninger innhentet fra lokalkjente
- Feltregistreringer

I arbeidet med Alta kommune har det vært samarbeid med Fylkesmannen i Finnmark. Vi har gått gjennom all tilgjengelig litteratur og trukket ut den informasjonen som kunne bestemmes til klare lokaliteter. Egne observasjoner og kjennskap til viktige naturtyper har sammen med den lokale kunnskapen innhentet fra ressurspersoner bosatt i kommunen, vært nyttig i gjennomføringen av dette arbeidet. Startpakken fra Fylkesmannen i Finnmark inneholdt en del nyttig informasjon, men noen av datasettene her hadde ikke gode nok posisjonsdata til å kunne brukes.

2.3 Naturtyper

En sentral del av arbeidet med kartlegging av biologisk mangfold er å kartlegge forekomsten av ulike naturtyper. DNs Håndbok 13 (DN 1999) - Kartlegging av naturtyper (revidert i 2006), beskriver framgangsmåte og inndeling av de naturtypene som anses som spesielt viktige for biologisk mangfold i Norge. Inkludert de forskjellige undertypene, redegjør håndboka for hele 56 ulike naturtyper.

Naturtypene kategoriseres i tre grader viktighet:

Svært viktige naturtyper	(A-områder)
Viktige naturtyper	(B-områder)
Lokalt viktige naturtyper	(C-områder)

Kriteriene for denne inndelingen er beskrevet i håndboka. Verdisettingen påvirkes av faktorer som areal, tilstand og forekomst av sjeldne og truede arter (rødlistearter). Hvis et område har forekomster av rødlistearter, vil det oppnå verdi A eller B avhengig av artenes truethetsgrad. Noen lokaliteter med lav naturtypekvalitet og med kun én eller et par rødlistearter med lav verdi (som oftest NT) og lav artsdiversitet, har fått C-verdi.

En rekke artsregistreringer er gjennomgått. Et problem med mange av disse er at de i stor grad er vanskelig å stedfeste med tilstrekkelig nøyaktighet. Et annet problem er å derivere fra spredte artsregistreringer til naturtypebestemmelser. Videre er mange registreringer av gammel dato, og det er usikkert om lokaliteten de ble samlet på fortsatt er i hevd. Følgelig er mange rødlistefunn ikke gjengitt i denne rapporten. Feltbefaringer for å lokalisere slike forekomster nærmere er nødvendig for å avklare om forekomstene fortsatt er i hevd.

2.4 Ulike aktiviteter og deres påvirkning av miljøet

Kommunens innbyggere bruker sine arealer på ulikt vis. For naturtypene er det hovedsakelig arealbeslag som gir størst skade og dermed også indirekte påvirker biologisk mangfold. Inngrep som er knyttet til ulike typer infrastruktur som veier, kraftlinjer, hyttebebyggelse osv, gir normalt størst negativ effekt. En annen atferd slik som motorisert ferdsel og hogst av skog eller treslagskifte, kan også stedvis resultere i store negative effekter på lokalt biologisk mangfold.

Personell i terrenget kan i mange tilfeller umiddelbart være skadelig på naturen. Dette kan være tilfelle hvis en kjører gjennom myr og våtmark og sporene drenerer

vannet i nye retninger. I en del tilfeller kan resultatet bli endret vannbalanse i denne naturtypen. Slike endringer kan ha stor negativ betydning på sikt både for planter og dyr. Kjøretøy kan kjøre i et våtmarksområde hvis det er tele og snødekke i vinterhalvåret, men dette bør unngås i sommerhalvåret, da kjøring i terrenget på denne tiden kan påføre naturtypen og vegetasjonen stor skade. Dette er skader som kan være irreversible eller som det vil ta lang tid å lege ved naturlig gjengroing.

Nedenfor listes opp en rekke aktiviteter som kan påvirke biologisk mangfold. Denne listen er ikke helt fullstendig, men presenterer mange av de viktigste aktivitetene som kan påvirke naturtypene og det iboende biologiske mangfoldet.

Arealbeslag

- Nedbygging av areal til hus, hyttefelt eller andre faste installasjoner. *Tap av areal.*
- Nedbygging av areal til kraftlinjer, veger og elveforbygninger. *Tap av areal.*
- Masseuttak. *Tap av habitat, terrengslitasje, endrede fysiske og/eller kjemiske forhold.*
- Drenering/gjenfylling/massedeponi. *Tap av habitat, endring av fysiske og/eller kjemiske forhold.*
- Personell til fots. *Stress av vilt, slitasje og støy.*
- Kjøring i terreng med beltekjøretøy eller hjulgående kjøretøy. *Kjørespor, støy, forurensing.*
- Skyting lette våpen. *Støy, ammunisjonsrester, forurensing.*
- Skogbruk. Bør omfatte de miljøkrav som legges til grunn i *Levende skog-standard*.
- Beiting. *Terrengslitasje.*
- Gjengroing. *Tap av habitat (leveområder) og oppflising (habitatfragmentering) av habitat.*
- Jordbruksaktivitet. *Tap av habitat og oppflising av habitat.*
- Opphør av landbruk. *Tap av habitat og oppflising av habitat.*
- Friluftsliv. *Terrengslitasje og forstyrrelser.*

Klåved (rødlistet som NT) i Kvenvik. Foto: Karl-Birger Strann ©

3. Resultater

3.1 Naturtyper

Innenfor kommunen ble det påvist totalt 73 verdifulle naturtypelokaliteter med ulik grad av viktighet. Alle lokalitetene er avgrenset på kart. Av disse har 13 områder fått A-verdi og 30 områder B-verdi. Ytterligere 30 områder har fått C-verdi. Tre av områdene er tidligere levert i forbindelse med kartlegging av biologisk mangfold i Kvenvikmoen skyte- og øvingsfelt i regi av Forsvarsbygg (Strann m fl 2005). Kart og bakgrunnsdata er tilgjengelige hos Forsvarsbygg. Flere lokaliteter hadde for upresis UTM til at det var mulig å avgrense på kart. Kartdataene finnes som shp-filer og som jpg-bilder i rapporten. Samtlige opplysninger knyttet til naturtypeverdiene er lagt inn i databaseverktøyet Excel.

Parti fra Kvenvikmoen skyte- og øvingsfelt. Foto: Karl-Birger Strann ©

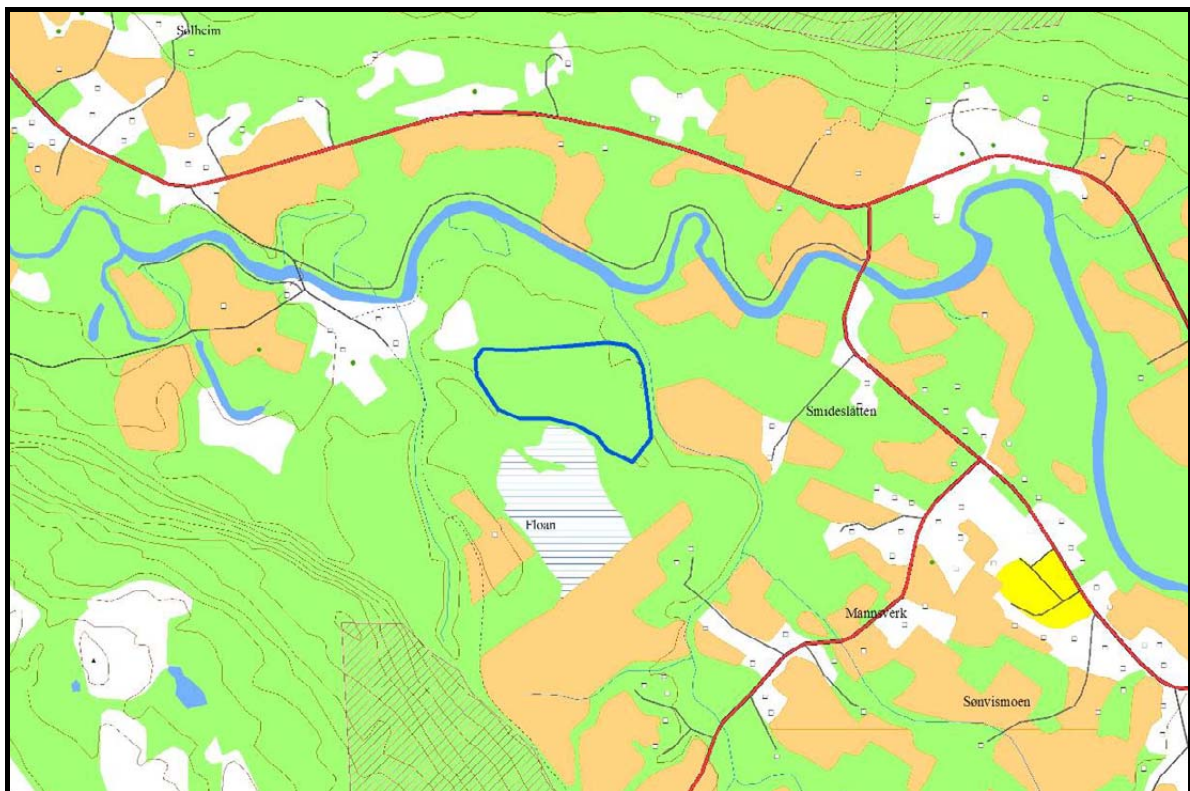
Lokalitet **201220001 Mellom Floan og Seterelva**

Naturtype	Andre viktige forekomster (furuskog)
Naturtypekode	H01
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	48-58
UTM (WGS84)	594309 7759795

Furuskogen ved den drenerte myra ved Floan har en lavflora av en viss interesse. Et fåtall velutviklede individer av glattstry (*Usnea hirta*) ble registrert her. Denne arten er kun kjent fra én annen lokalitet i Finnmark (i Tana), og der kun som et enkeltfunn av et lite individ. Så denne lokaliteten i Alta kommune er trolig nordligste levedyktige forekomst av glattstry. Arten er ikke vanlig i Nord-Norge. Ned mot elva finnes noen spredte forekomster av gråorskog. Området ble kun sporadisk undersøkt i forbindelse med befaringer av myra like ved. Skogen er påvirket av hogst, og kvalifiserer derfor ikke til å bli karakterisert som urskog/gammelskog. Den er derfor lagt inn under "Andre viktige forekomster".

Kilder: Bjerke et al. (2005, 2006).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

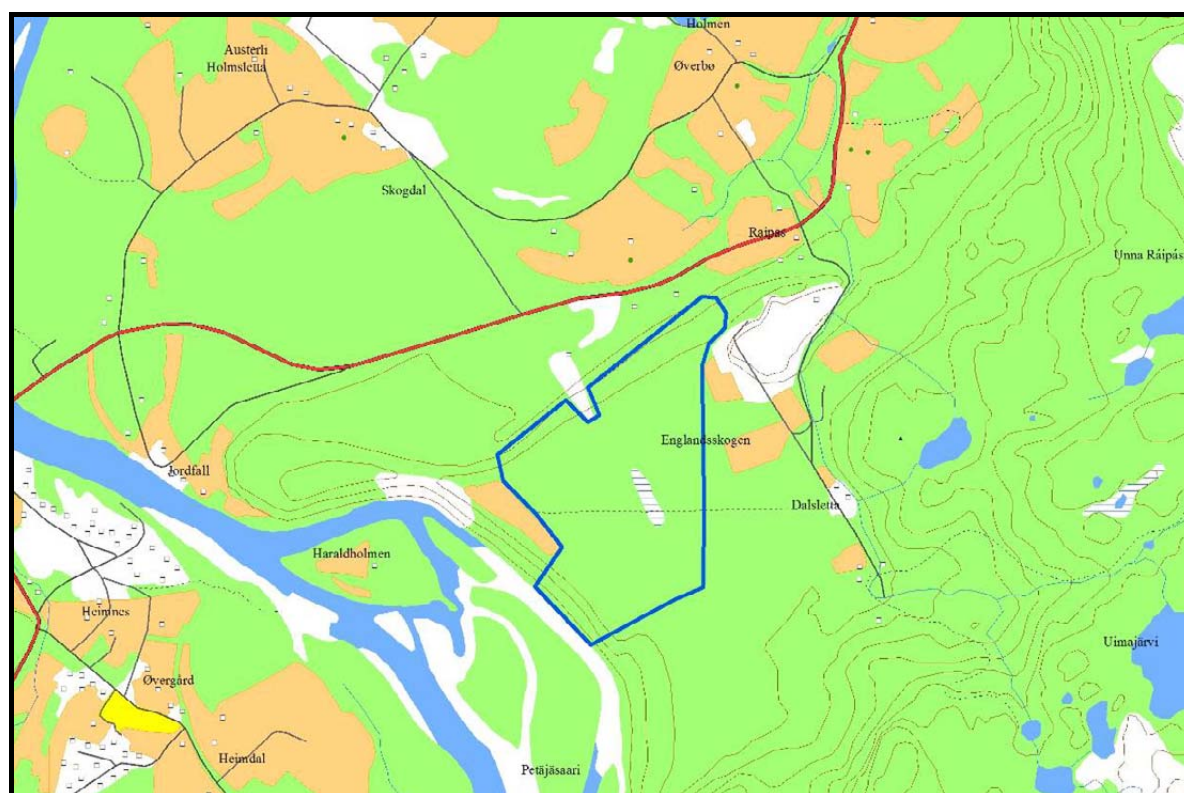

Lokalitet **201220002 Dalsletta ved Haraldholmen**

Naturtype	Andre viktige forekomster (furuskog)
Naturtypekode	H01
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	80
UTM (WGS84)	588409 7759623

I furuskogen ved masseuttaket ble det registrert to lavarter som her er nær sin nordgrense, piggstry (*Usnea subfloridana*) og kulekvistlav (*Hypogymnia tubulosa*). Et fåtall karplanter som er litt sjeldne i Finnmark ble også registrert, nemlig knerot, korallrot og olavsstake. Videre er enkelte furutrær ganske storvokste, samtidig finnes det en del død, stående eller liggende ved som kan gi vekstvilkår for sjeldne knappenålslav. Kun én knappenålslav (vanlig sotbeger) ble registrert i forbindelse med feltarbeidet. Kraftig regnvær forhindret imidlertid bruk av lupe, noe som minsker muligheten for å oppdage disse små artene. At området ligger i Europas nordligste enklave for den mellomboreale sonen, bidrar til å høyne verdien av området. En kraftlinje og en traktorveg krysser gjennom området. Skogen er påvirket av hogst, og kvalifiserer derfor ikke til å bli karakterisert som urskog/gammelskog. Den er derfor lagt inn under "Andre viktige forekomster". Kilder: Jacobsen & Bjerke (2005), Bjerke et al. (2006).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

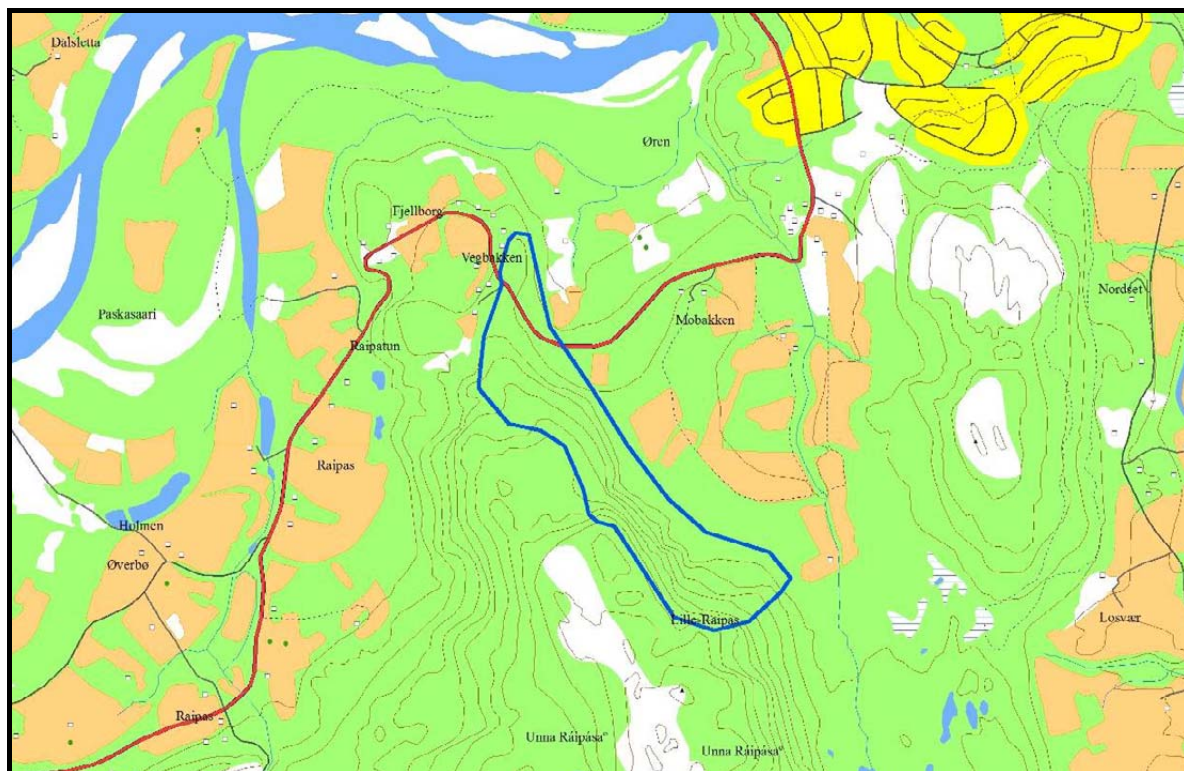

Lokalitet	201220005 Vegbakken
Naturtype	Bjørkeskog med høgstauder
Naturtypekode	F04
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	60-200
UTM (WGS84)	589931 7761612

Teksten er i sin helhet hentet fra Johansen & Karlsen (2005). Under fjellfoten, opp mot Vegbakken, finnes et større sammenhengende areal av gråorstrutsevingsskog. På spissen av Vegbakken er dolomittsonen som følger Lille Raipas, blottlagt. Lia her er frodig med mest bjørk i tresjiktet. Feltsjiktet er dominert av høgstauder. De mest interessante botaniske funn her er trollbær (*Actaea spicata*) og trollurt (*Circaea alpina*). Begge artene har et arealmessig tyngdepunkt i sør og går nordover til og med mellomboreal sone. Lokaliteten Veibakken omfatter NØ-sida og ryggen av Lille Raipas mot Vegbakken. Berggrunnen her er kalkrik noe som gir utslag i frodige bjørkeskogstyper. Lia fra Øren til spissen av Lille Raipas er ekstremt frodig. Det meste av skogen her er høgstaudebjørkeskog med innslag av gråor, setervier, silkeselje, hegg og rogn i tresjiktet. Busksjiktet er sparsomt utviklet. Feltsjiktet er dominert av høgstauder, storbregner og gras. Skogstorkenebb, mjørdurt, hundekjeks, vendelrot, skogburkne og sølvbunke er mest dominante. Videre er myskegras (*Milium effusum*), enghumleblom, skogstjerneblom og raud jonsokblom svært vanlige. De mest interessante floristiske funn er trollurt og trollbær (*Actaea spicata*). Trollurt ble funnet nederst i lia og trollbær under en berghammer et stykke lenger oppe. Begge disse artene har en geografisk spennvidde til og med mellom-boreal sone. Lia videre oppover mot Lille Raipas veksler mellom høgstaude- og lågurtbjørkeskog. Lågurtbjørkeskogen er dominert av hengeving og skogstorkenebb. Skogspartiet SØ for Mobakken er mest lyngdominert bjørkeskog med innslag av furu. I lia opp mot Mobakken er deler av skogen ryddet og omgjort til jordbruksland. For områdene under Vegbakken er ikke inngrepene av samme omfang og flertallet av skogsbestandene her er i samme tilstand som under befaringene på 80-tallet.

Kilde: Johansen & Karlsen (2005).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

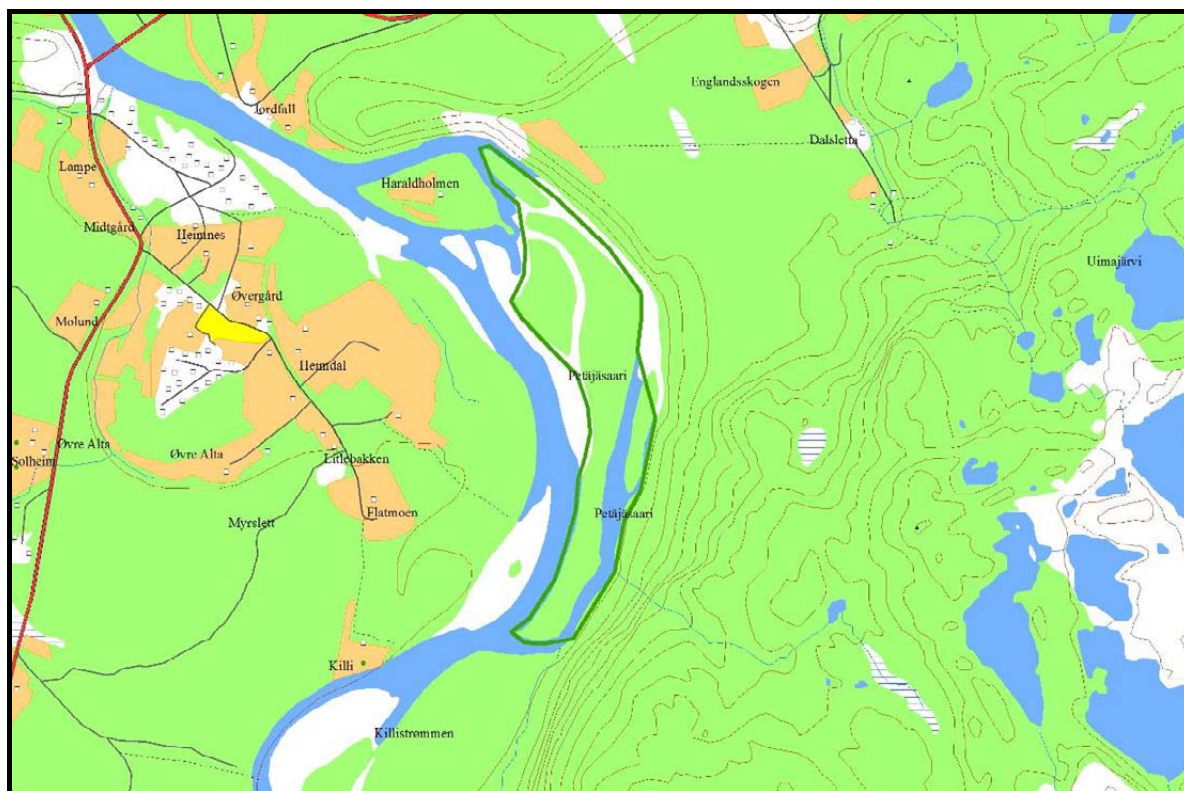

Lokalitet	201220006 Petäjäsaari
Naturtype	Bjørkeskog med høgstauder
Naturtypekode	F04
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	12-15
UTM (WGS84)	588312 7758977

Teksten er i sin helhet hentet fra Johansen & Karlsen (2005). Petäjäsaari er ei øy i Altaelva med en lengde på nær 2 km. Det indre elveløpet har liten vannføring på sommeren. Hovedløpet av Altaelva følger vestsida av Petäjäsaari. De nedre delene har mest frodig skog. Tresjiktet veksler mellom bjørk og gråor. Bjørkeskogen klassifiseres til høgstaudebjørkeskog, gråoreskogen er av mjødurt-type. Av gråoreskog finnes videre små bestander av strutseving-type. Artsinnholdet på lokaliteten er typisk for tilsvarende skog i nedre Alta. Arter som er verdt å nevne spesielt er firblad, silkeselje, istervier (*Salix pentandra*), saftstjerneblom (*Stellaria crassifolia*), finnmarksfrøstjerne, stakekarse, åkerbær, bringebær, klokkevintergrønn (*Pyrola rotundifolia*), storveronika og kongsspir. Disse artene har dels et sørlig, dels et østlig arealmessig tyngdepunkt. Artene er med på å spesifisere et viktig trekk ved floraen i Alta. Vi har her et av få knutepunkt på landsbasis mellom det sørlige og det øst/nordøstlige element i vår flora. Elveløpet langs indre Petäjäsaari består mest av grønnvierkratt. På mer åpne flater ble klåved (kategori NT) notert. Klåvedkrattene er stedvis velutviklet. Området Mikkølra består for det meste av gråoreskog. Skogen har et noe sumpaktig preg og er sterkt beitepåvirka. Lokaliteten er inngjerda og beites av sau gjennom hele/deler av sommeren. I feltsjiktet er sølvbunke dominant sammen med krypsleie og bekkeblom. Videre inngår de vanlige høgstaudene. Svært mange typiske beiteindikatorer ble notert; ryllik, engkvein, timotei, raudsvingel og løvetann. Mest interessante funn her er snauveronika. Arten er ikke vanlig i Finnmark. Under befaringen sommeren 2003 ble det konstatert at området Petäjäsaari-Mikkølra er lite berørt av inngrep og andre forstyrrelser gjennom de siste 20 år.

Kilde: Johansen & Karlsen (2005).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet	201220007 Eibymunningen
Naturtype	Bjørkeskog med høgstauder
Naturtypekode	F04
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	17-19
UTM (WGS84)	587033 7756018

Teksten er i sin helhet hentet fra Johansen & Karlsen (2005). Området Eibymunningen omfatter Eibyvelvas delta ved utløpet i Altaelva, nedfor brua over Eibyvelva. Eibyvelva er forbygd på sørsida fra brua og 5-600 meter nedover. Nedfor forbygningen deler elva seg i flere løp. Det kan her synes som om effektene av flom på våren og dynamikken i flomsonen virker på en naturlig måte. På denne strekningen inngår flere suksesjonstrinn av flommarksskog. I elveløpene inngår flere fjellplanter som fjellsyre, fjellarve, gulsildre, raudsildre, klåved (kategori NT), bekkeblom m.fl. Langs bekeleiene inngår vierarter som småvier, ullvier, lappvier og grønnvier. Innafor vierbeltet finnes i hovedsak gråoeskog. Gråoeskogen strekker seg fra brua over Eibyvelva ned mot utløpet. Skogen er typisk flommarksskog med mest gråor i tresjiktet. I feltsjiktet finner vi de vanlige høgstaudene og grasarter som myskegras, skogørkvein, lundrapp og sølvbunke. Lokaliteten er noe beitepåvirka. Sølvbunke er stedvis dominant. De mest interessante artene som ble notert er stakekarse (*Barbarea stricta*), berggull (*Erysimum hieracifolium*) og finnmarksfrøstjerne. Langs elveleiet har gråoeskoger et fuktigere preg. Viktige arter her er bekkeblom, krypsoleie, stolpestarr, myrhatt og stor myrfiol. Det ble ikke registrert gråoeskog av strutseving-type på lokaliteten. Mot sør grenser lokaliteten til et større jordbruksareal. Lengst nede mot Altaelva finnes et forholdsvis stort område dominert av furu. Furubestanden ligger på en elveterrasse som ikke påvirkes av flom på våren. Karakteristisk for furuskogen er et åpent tresjikt og et tett bunnsjikt dominert av flere lavarter. Dette bestanden er et av de mest velutviklede utforminger av lavfuruskog en har i Finnmark. Det er tydelig at området ikke er utsatt for reinbeiting. Derimot er nok området en viktig biotop for elg.

Kilde: Johansen & Karlsen (2005).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

Lokalitet	201220008 Leirbotndalen
Naturtype	Bjørkeskog med høgstauder
Naturtypekode	F04
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	60-240
UTM (WGS84)	594329 7780707

Teksten er i hovedsak hentet fra Johansen & Karlsen (2005). Tidligere befaringer av området omfatter Bajit Gáicavárri, langs Hánddaljohka, Storeng og NV for Leirbotnvatnet. Befaringene i 2003 ble gjort i lia under Bajit Gáicavárri og langs Handaljákká. Videre ble lia under Vuolit Gáicavárri besøkt og gråoreskogen langs Lakselva ved Nyeng. Lokaliteten Bajit Gáicavárri er dominert av lågurtskog av varmekjær type. Tresjiktet er glissent med bjørk og silkeselje som kოდominanter. Feltsjiktet er karakterisert ved et høyt artsantall uten spesielle dominanter. Artene med høyest dekning er engkvein, hengeaks, hundekveke, skogstorkenebb og gullris. På lokaliteten ble det notert mange sørlige arter med trollbær (*Actaea spicata*) som mest interessante art. Lokaliteten er nordgrense for denne arten. Området langs Handaljohka og områdene langs Lakselva ned til Nybrott ble befart sommeren 2003. Skogen er frodig med gråor og bjørk som dominanter i tresjiktet. Feltsjiktet er dominert av høgstauder, stedvis med rik bestand av storbregner. Skogstorkenebb, ballblom, hundekjeks, mjødurt og vendelrot er mest karakteristisk av høgstaudene. Videre inngår arter som firblad, fjellfiol, skogstjerneblom, raud jonsokblom og vassarve i feltsjiktet. Av storbregnene er skogburkne mer vanlig enn strutseving. Av andre bregner er og sauetelg, ormetelg, fjellburkne og hengeving stedvis vanlige. Langs flomløp og i forsenkninger får gråoreskogen et mer sumpaktig preg. Bekkeblom (*Caltha palustris*), krypssoleie, stolpestarr, fjellskrinneblom og gråstarr er arter som er mest vanlige her. Huldreblom (kategori NT) har også blitt samlet på østsiden av dalen mot Reindalstuva i bjørkekratt. Dette er en av svært få kjente lokaliteter av denne sjeldne orkideen i Finnmark. Området er videre lite berørt av inngrep. Noe jordbruksland finnes nær bestandene av gråoreskog. Videre er nok lågurtliene påvirket av sauebeiting. På flata nedfor lia med lågurtskog finnes bestand av innplantet gran. Grana er innplantet i bestand av blåbærbjørkeskog.

Kilde: Johansen & Karlsen (2005).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

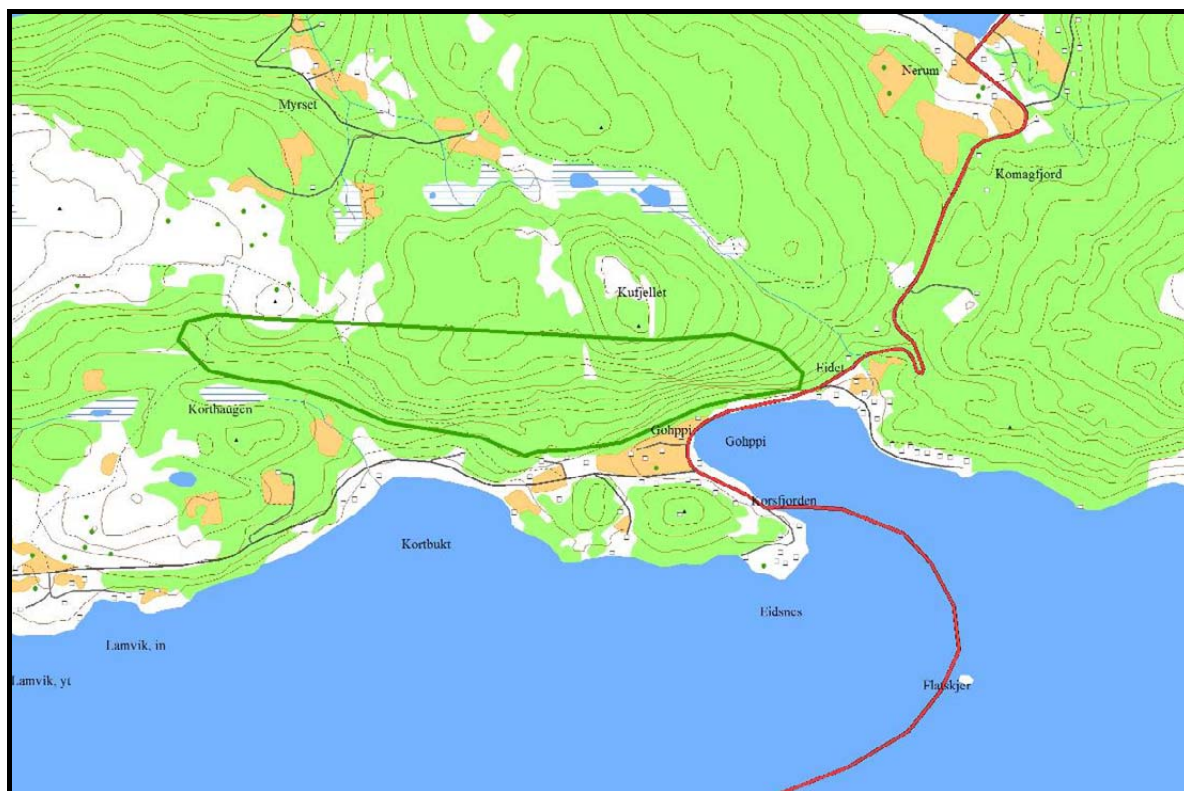

Lokalitet	201220009 Gohppi, Korsfjorden
Naturtype	Bjørkeskog med høgstauder
Naturtypekode	F04
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	20-280
UTM (WGS84)	589685 7795442

Teksten er i sin helhet hentet fra Johansen & Karlsen (2005). Lokaliteten Gohppi i Korsfjorden ble pekt ut som en spesielt interessant lokalitet basert på registreringene fra 1985. Gohppi ligger på nordsiden av Korsfjorden. Berggrunnen på lokaliteten er mest glimmerskifer med lag av kalkholdige bergarter. Eksposisjonen er mot sør. Det ble tatt analyser og kryssliste i et meget velutviklet lågurtskogsbestand ovafor Gohppi. Det totale arealet av lågurtskog i området ble i 1985 ikke avgrenset, men typen slik den er utviklet på lokaliteten ser ut til å fortsette videre utover fjorden i retning ytre Lamvik. Det mest interessante floristiske funn på lokaliteten er maurarve (*Moehringia trinervia*). Dette er første gang arten er angitt for Finnmark. Maurarve er en art med typisk sørboreal utbredelse. Arten finnes med spredte forekomster langs kysten nord til Nord-Troms (Gjøvarden, Nordreisa kommune). Av arter med tilnærmet samme utbredelsesareal som ble funnet på lokaliteten er krattmjølke (*Epilobium montanum*), bergmjølke (*E. collinum*), bleikstarr (*Carex pallescens*), legeveronika (*Veronica officinalis*) og sumphaukeskjegg (*Crepis palludosa*). I tillegg til artene med et klart sørlig tyngdepunkt i sør, inneholder lokaliteten mange arter med en klar sørlig affinitet. Disse artene går og lenger nord i fylket, men viser en klar uttynning i nordboreal sone. Følgende arter på lokaliteten kan føres til denne gruppen: hengeaks, hundekveke, silkeselje, markjordbær, lifiol, lappflokk, åkerminneblom og fyllblom. Av østlige arter som ble funnet er storveronika og finnmarksfrøstjerne.

Kilde: Johansen & Karlsen (2005).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

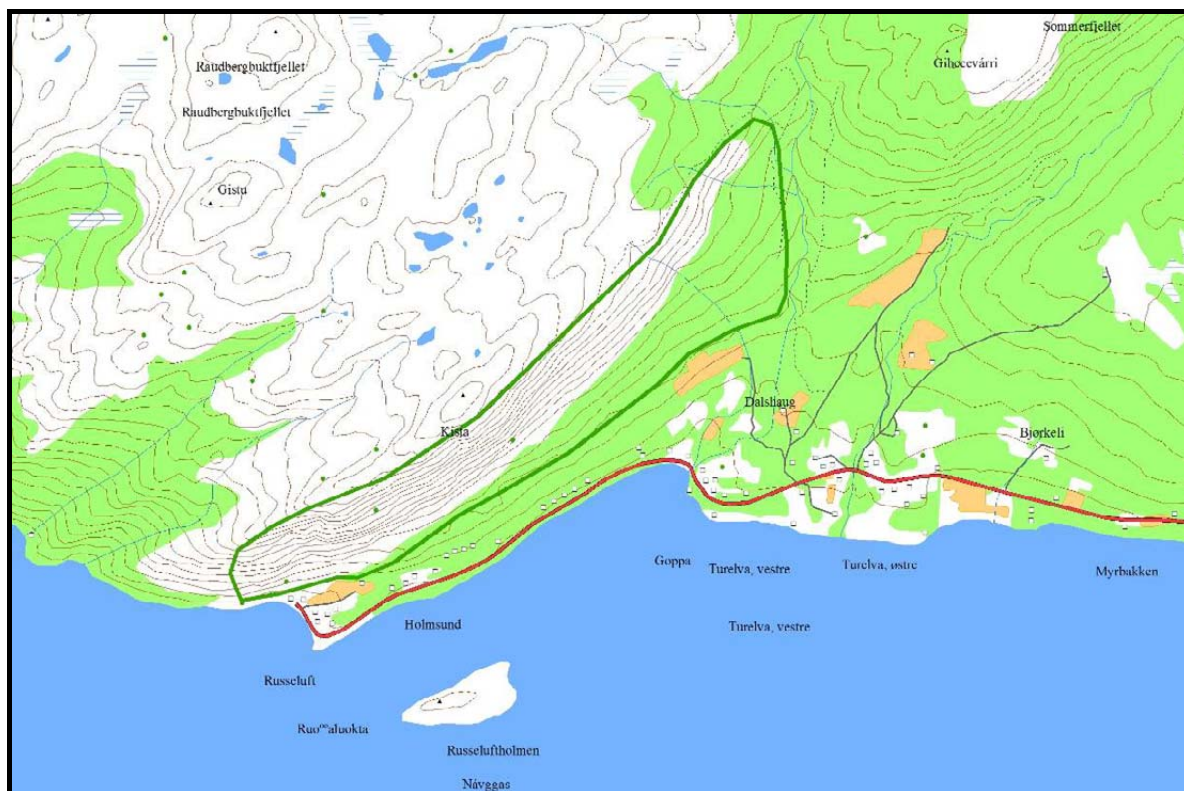

Lokalitet	201220010 Kista/Gistu, Russeluft
Naturtype	Sørvendt berg og rasmark
Naturtypekode	B01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	20-400
UTM (WGS84)	591137 7771226

Kista har en bratt sørøst-skrent som ble undersøkt og beskrevet av Often (1994). I en frodig bergrot finnes det meste av planteveksten. Osp og hegg er det rikelig med. I bergsprekk i skrenten har kalksvartburkne sin nordgrense. Andre interessante planter i området er bl.a. smalnøkleblom (som *f. obesior*, kategori NT), flågmure (NT), murburkne, olavsskjegg, grønnburkne, bergfrue, glatt form av bergskrinneblom (*Arabis hirsuta* var. *subalpestre*), rødflangre, kalkfiol, skredarve, markjordbær, og bergveronika.

Kilder: Dahl (1934), Often (1994), Alm et al. (1995), Alm (1992, 1997, 1998b), herbariedata TROM.

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet **201220011 Skråning mellom Djupbukta og Svartberget, Altenes**

Naturtype	Sørvendt berg og rasmark
Naturtypekode	B01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	0-200
UTM (WGS84)	586557 7771991

Denne bratte lia ved Svartberget har stupbratte skredmarker, dels med naken ur, dels med tørr, rik skog, dvs. skog med gode innslag av selje, osp, rogn, hegg og villrips. Her vokser en rekke mindre vanlige planter, ikke minst furuvintergrønn, som kun er kjent fra to andre lokaliteter i Finnmark. Den storvokste formen av smalnøkleblom (*Primula stricta* f. *obesior*) vokser også her. Smalnøkleblom, inkludert f. *obesior*, er rødlistet (kategori NT). Olavsskjegg vokser på et lite berg ca. 100 m o.h. Dette er en av ca. seks kjente lokaliteter i fylket. Andre mindre vanlige arter registrert i dalen er en glatt form av bergskrinneblom (*Arabis hirsuta* ssp. *subalpestre*), vrangdå (naturlig bestand), mjølbær, marinøkkel (kategori NT), svartstarr, skredrublom, bergmjølle, blankbakkestjerne, berggull, markjordbær, hengepiggrø (kategori NT), fjelltjæreblom, firblad, fjelltettegras, flågmure (kategori NT), bergfrue, bergveronika, fjell-lodnebregne og lodnebregne.

Kilder: Kilder: Alm et al. (1995), Alm (1998b).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

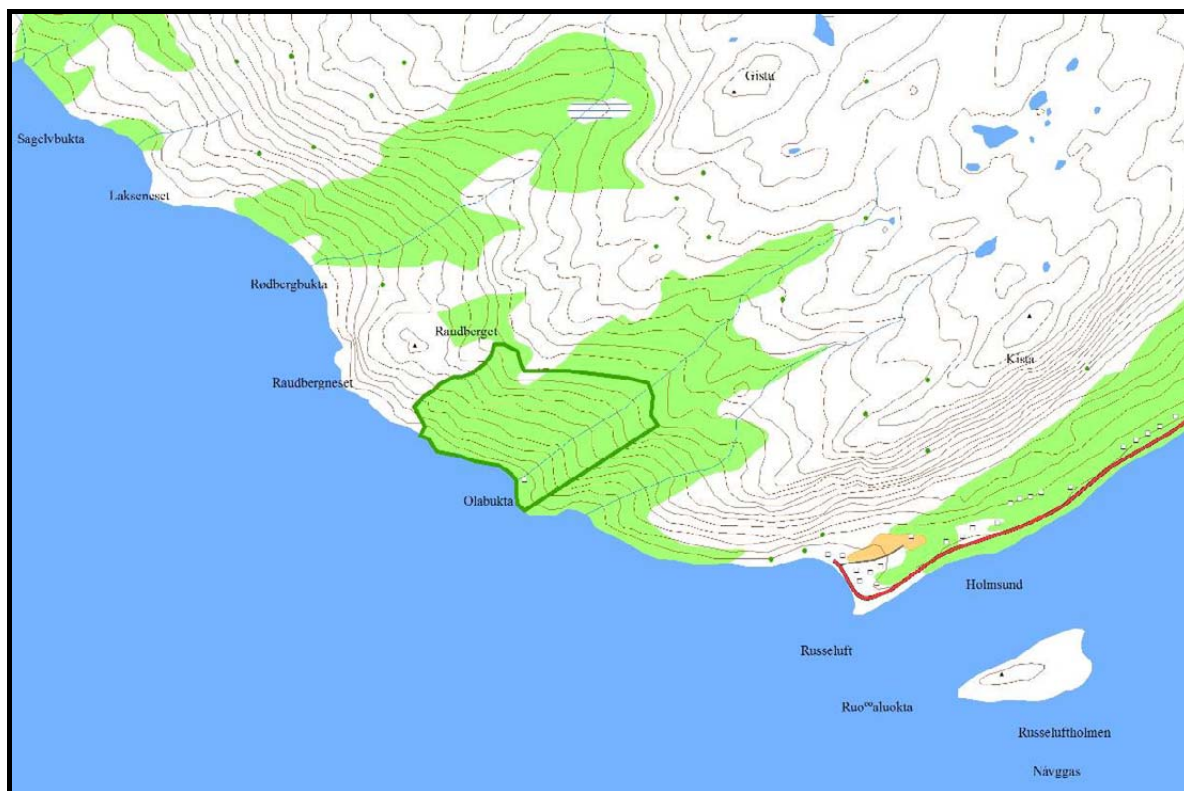

Lokalitet	201220012 Olabukta og dalen ovenfor, Altenes
Naturtype	Sørvendt berg og rasmark
Naturtypekode	B01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	0-200
UTM (WGS84)	589134 7770394

Dalen er trang, bratt og sørvestvendt og omgitt av grunnlendte koller med glissen furuskog. I dalsøkket er det en mer variert tresetting med bjørk, gråor og vier-arter. Osp er det også rikelig av. Dalsøkket har flere rike parter med lave kratt av gråor. Her finnes mye rik hei og rik fukthei med stort innslag av kalkkrevende arter. Ikke minst opptrer nattfiol i store mengder med største bestand i fylket, dels sammen med rødflangre. På en avsats ca. 100 m o.h. på vestsiden av dalføret vokser en liten bestand av marisko (kategori *NT*) på nokså skrinne grunn, nærmest på kreklinghei. I følge Alm et al (1995) er det sannsynlig at marisko også finnes andre steder i den sørvendte skråninga vest for Russeluft, da den tidligere er blitt registrert i området i en annen vegetasjonstype, nemlig i gråor-kratt. Ellers i Finnmark er marisko kun kjent fra en annen lokalitet i Alta, en i Porsanger og et fåtall lokaliteter i Sør-Varanger. Den storvokste formen av smalnøkleblom (*Primula stricta* f. *obesior*) vokser også i dalen. Smalnøkleblom, inkludert f. *obesior*, er rødlistet (kategori *NT*). Andre mindre vanlige arter registrert i dalen er en glatt form av bergskrinneblom (*Arabis hirsuta* ssp. *subalpestre*), mjølbær, grønneburkne, hårstarr, grønnekurle, fjelllok, skogmarihånd, dvergsnelle, blankbakkestjerne, brudespore (kategori *NT*), fjell-tjæreblom, firblad, fjelltettegras, hegg, småsmelle, bergveronika og fjell-lodnebregne. Selv om brudespore er rødlistet, finnes den på relativt mange lokaliteter i fylket.

Kilder: Alm et al. (1995), Alm (1992, 1998b).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

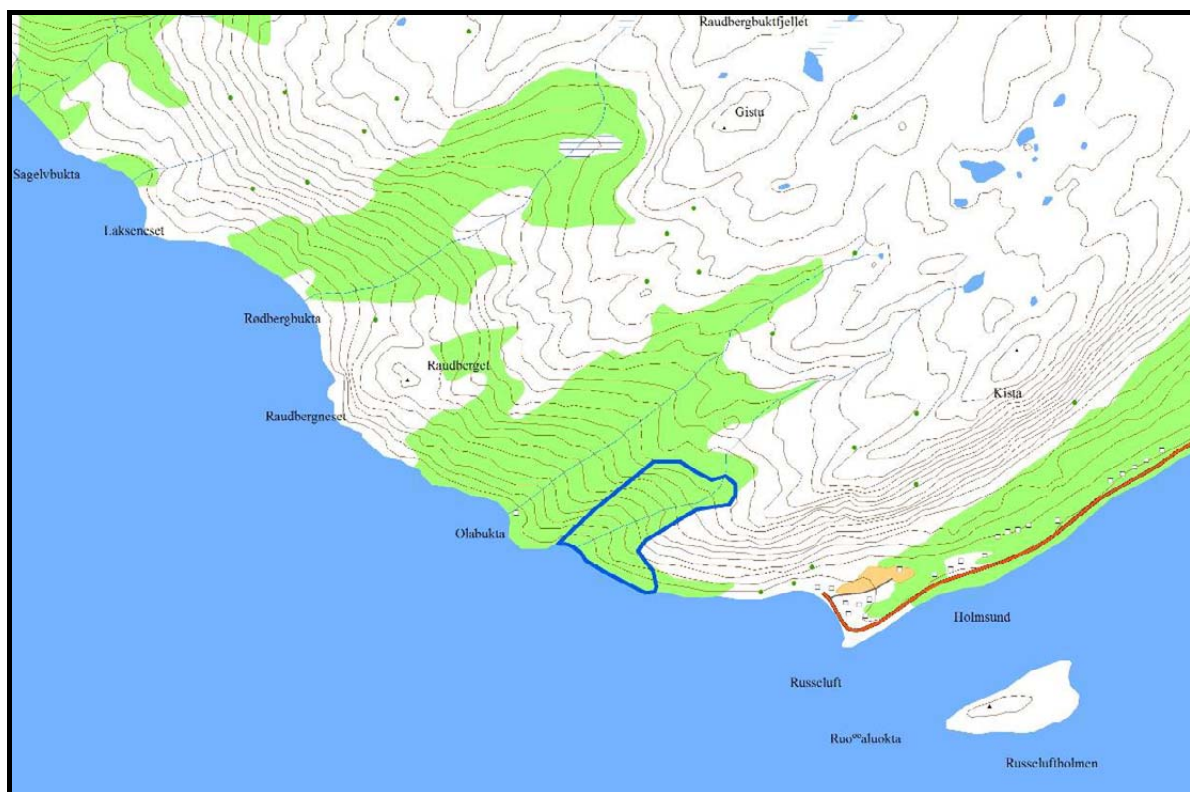
Lokalitet **201220013 Dalføret mellom Russeluft og Olabukta, Altenes**

Naturtype	Kystfuruskog
Naturtypekode	F12
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	0-200
UTM (WGS84)	589300 7770286

Dalen er trang, bratt og sørvestvendt og omgitt av grunnlendte koller med glissen furuskog. I dalsøkket er det en mer variert tresetting med bjørk, gråor og vier-arter. Osp er det også rikelig av. Mindre vanlige arter registrert i dalen er en glatt form av bergskrinneblom (*Arabis hirsuta* ssp. *subalpestre*), murburkne, en hvitblomstret form av lifiol, mjølbær, svartstarr, tranestarr, hårstarr, taigastarr, skogmarihand, blankbakkestjerne, berggull, brudespore (kategori NT), gaffelsveve, fjelltjæreblom, olavsstake, firblad, fjelltettegras, bleikvier, bergfrue, bergveronika og fjell-lodnebregne. Selv om brudespore er rødlistet, finnes den på relativt mange lokaliteter i fylket.

Kilder: Alm et al. (1995), Alm (1992, 1998b).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

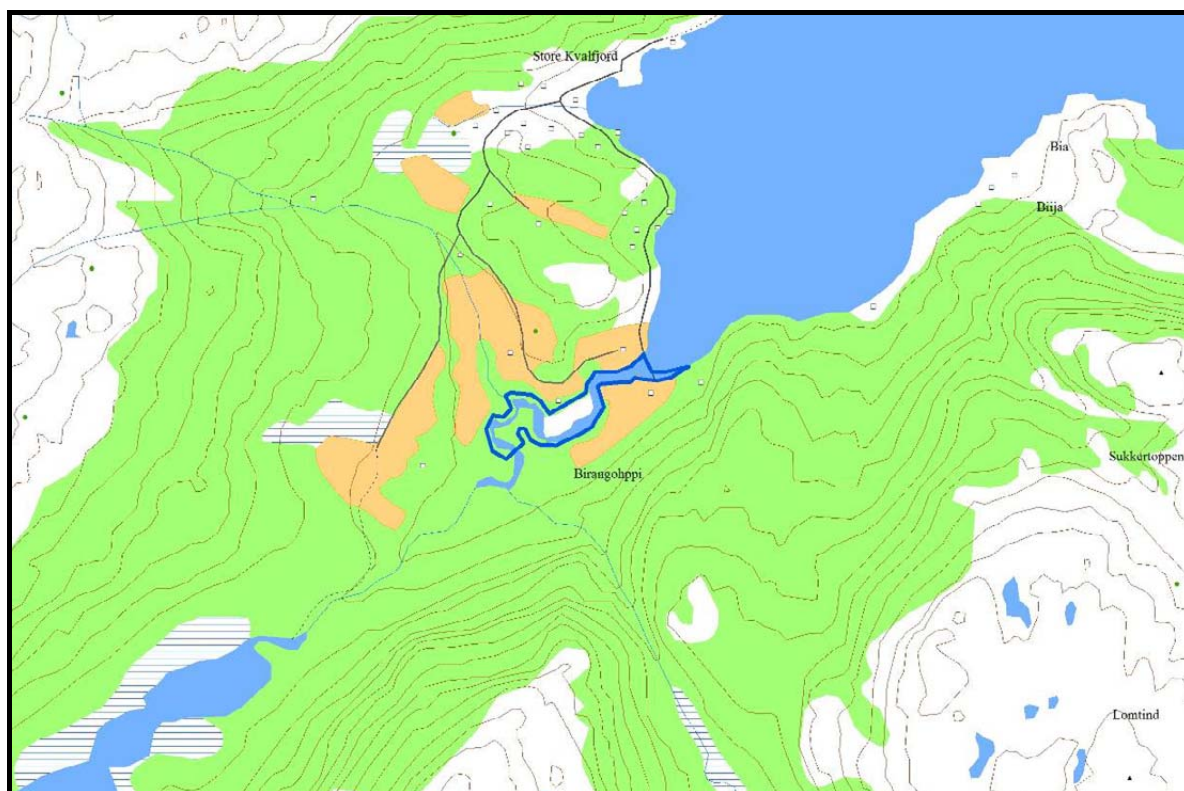

Lokalitet	201220014 Birangohppi, Store Kvalfjorden, Stjernøya
Naturtype	Strandeng og strandsump
Naturtypekode	G05
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	0-5
UTM (WGS84)	570293 7801803

Strandengene ved utløpet av Kvalfjordelva og et stykke inn langs denne er pene og har utforminger dominert av henholdsvis fjøresaltgras, fjørestarr, rødsvingel og smårørkvein.

Kilde: Alm & Alsos (1995).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

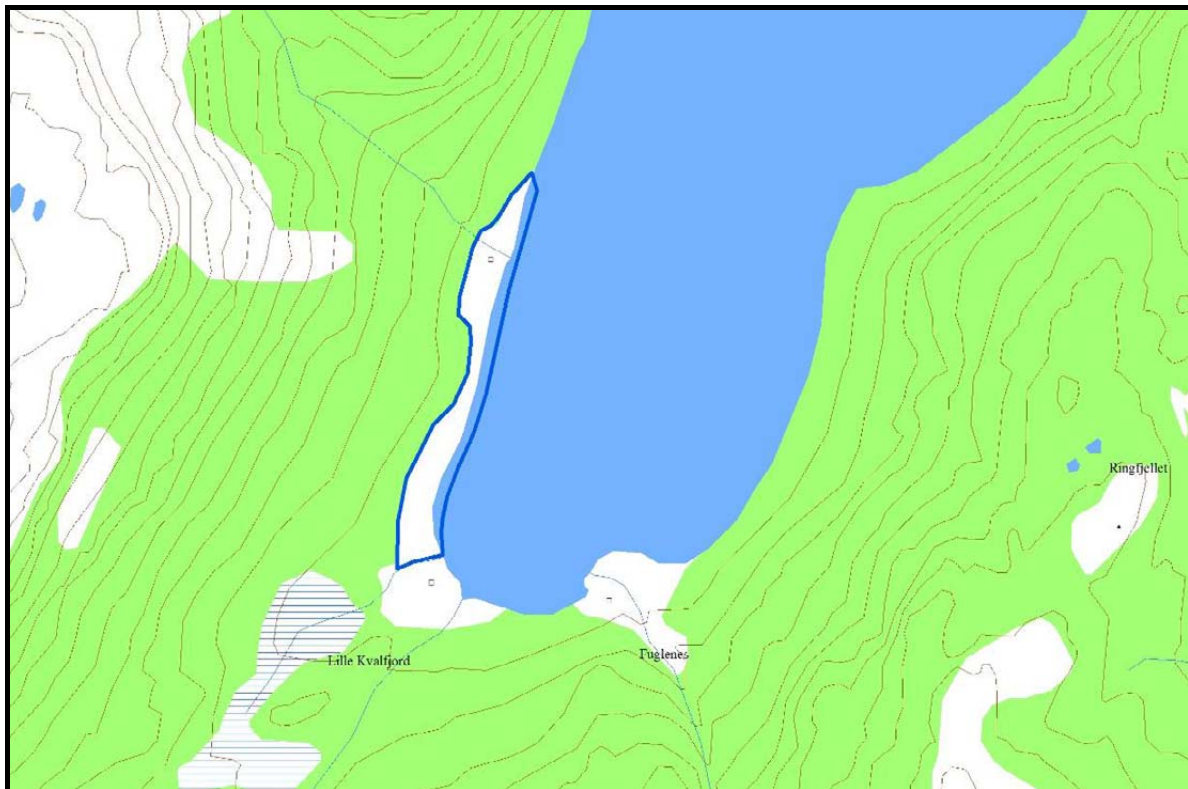

Lokalitet	201220015 Vestsiden av Lille Kvalfjorden, Stjernøya
Naturtype	Strandeng og strandsump
Naturtypekode	G05
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	0-5
UTM (WGS84)	571843 7799483

I Lille Kvalfjord er det 5 til 10 meter breie strandenger på et forholdsvis langt strekk langs vestsiden av fjorden. Strandenga er dominert av fjørestarr og rødsvingel, men det finnes også en del strandmyr med snipestarr, myrhatt og nordlandsstarr. Her vokser også hybridene mellom nordlandsstarr og saltstarr. Ren saltstarr er sjelden i Finnmark.

Kilde: Alm & Alsos (1995).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

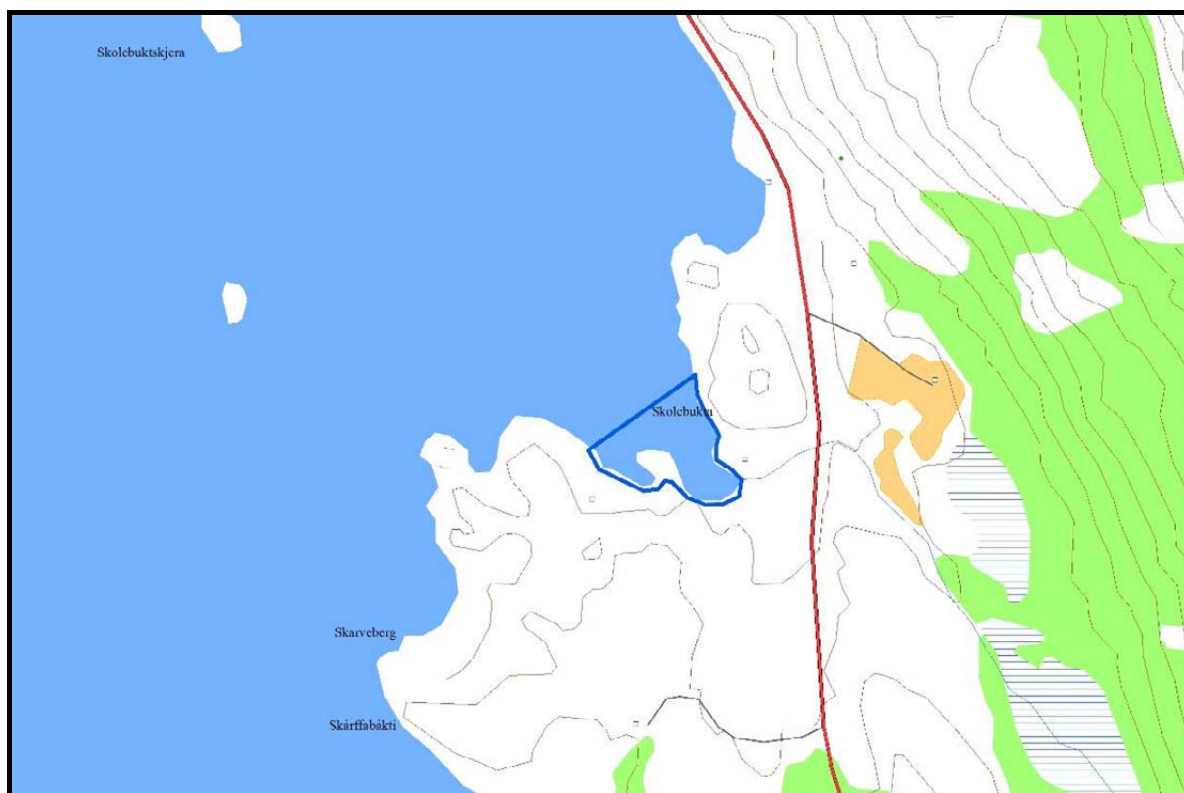

Lokalitet	201220016 Skolebukta, Seiland
Naturtype	Strandeng og strandsump
Naturtypekode	G05
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	0-5
UTM (WGS84)	577491 78016855

I Skolebukta finnes pene strandenger med relativt beskjedne areal. Enga er hovedsakelig dominert av fjøresaltgras og rødsvingel med noen tynne tangvoller dominert av gåsemure. Her vokser også saltbendel, en art som er kjent fra kun tre lokaliteter i Vest-Finnmark.

Kilde: Alm & Alsos (1995).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

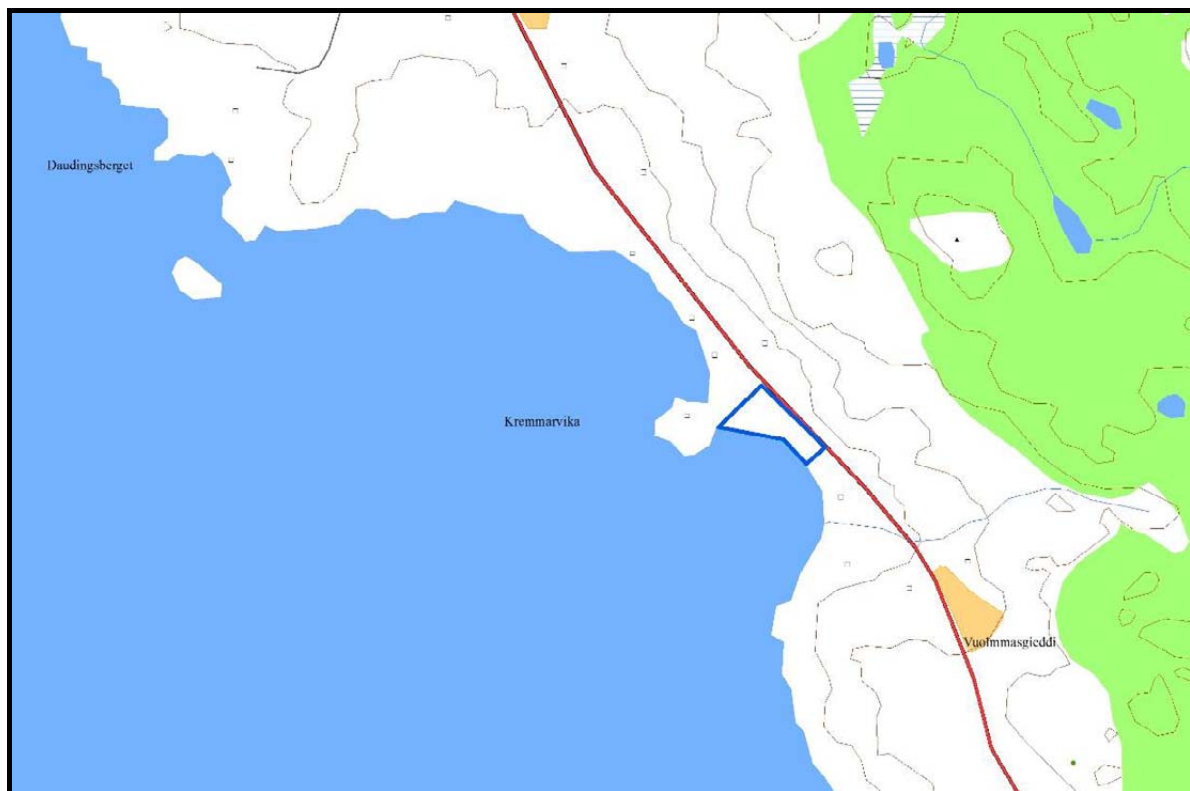

Lokalitet	201220017 Forsbukta, Seiland
Naturtype	Strandeng og strandsump
Naturtypekode	G05
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	0-5
UTM (WGS84)	578580 7799276

I Forsbukta finnes pene strandenger med relativt beskjedne areal. Enga er hovedsakelig dominert av fjøresaltgras og rødsvingel med noen tynne tangvoller dominert av gåsemure. Her vokser også saltbendel, en art som er kjent fra kun tre lokaliteter i Vest-Finnmark.

Kilde: Alm & Alsos (1995).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

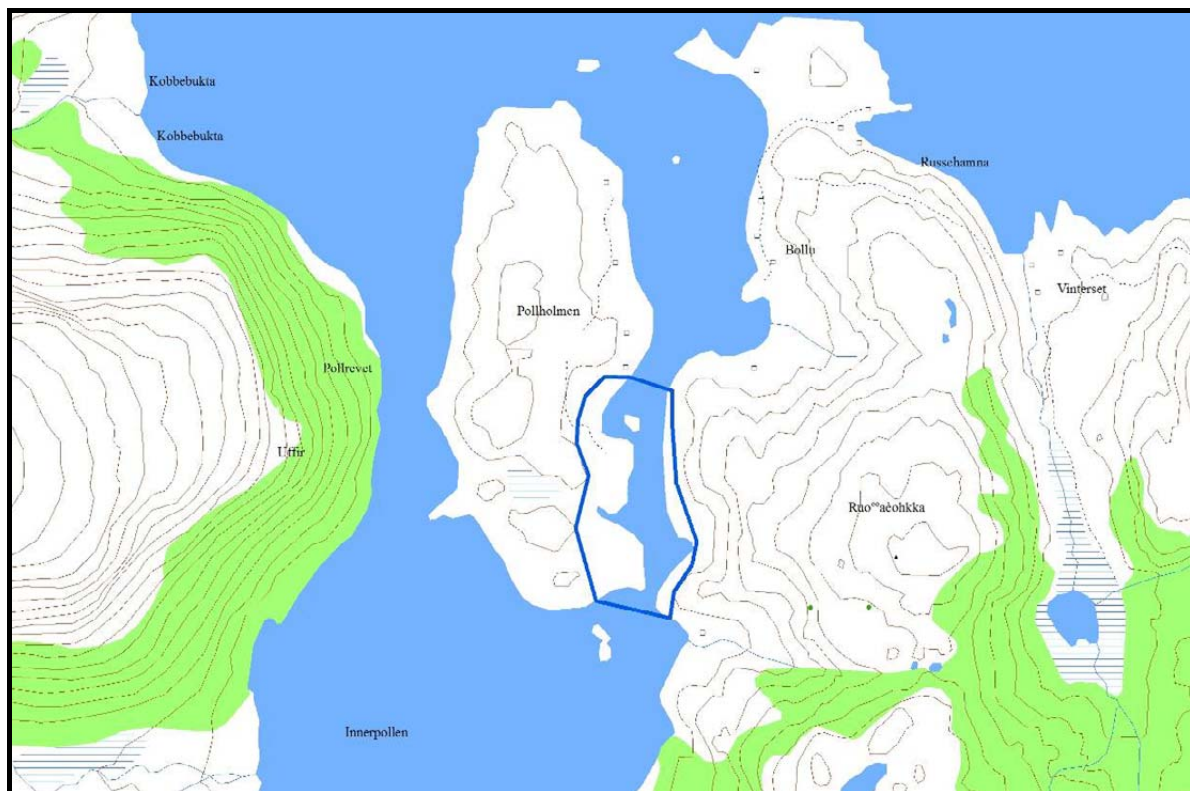

Lokalitet	201220018 Østsiden av Pollholmen ved Pollen
Naturtype	Strandeng og strandsump
Naturtypekode	G05
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	0-5
UTM (WGS84)	568500 7804138

Mellom Pollholmen og Stjernøya er det tørt ved fjære. På begge sider er det pene strandengsoneringer som øverst går over i krattskog og beitemark. Den har også flekker av strandmyr. Teppesaltgras er her nær eller på sin vestgrense. På eng nær stranda vokser hybridene mellom nordlandsstarr og saltstarr, samt hybridene mellom kveke og strandrug. Ren kveke er ikke vanlig i Finnmark. Hybridene med strandrug er lite kjent. På strandenga vokser også strandkryp, en art med rundt ti kjente forekomster i fylket. Strandenga er interessant, fordi den inneholder både sørlige og nordlige elementer i blanding, og fordi teppesaltgras synes å være trengt ut av sin normale plass i soneringa.

Kilder: Elven & Johansen (1983), Alm & Alsos (1995).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

Lokalitet	201220019 Leirbotn
Naturtype	Brakkvannsdelta
Naturtypekode	G07
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	0-1
UTM (WGS84)	590410 7780919

Dette er eneste kjente lokalitet av ålegras i Alta kommune. Arten er kjent fra et fåtall andre lokaliteter i fylket. Ålegras vokser i undervannsenger sammen med tangarter. Brakkvannsdeltaer er generelt høyproduktive og kan ha en viktig nøkkelfunksjon for sjeldne fuglearter, for eksempel under trekket.

Kilde: Alm (1998a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

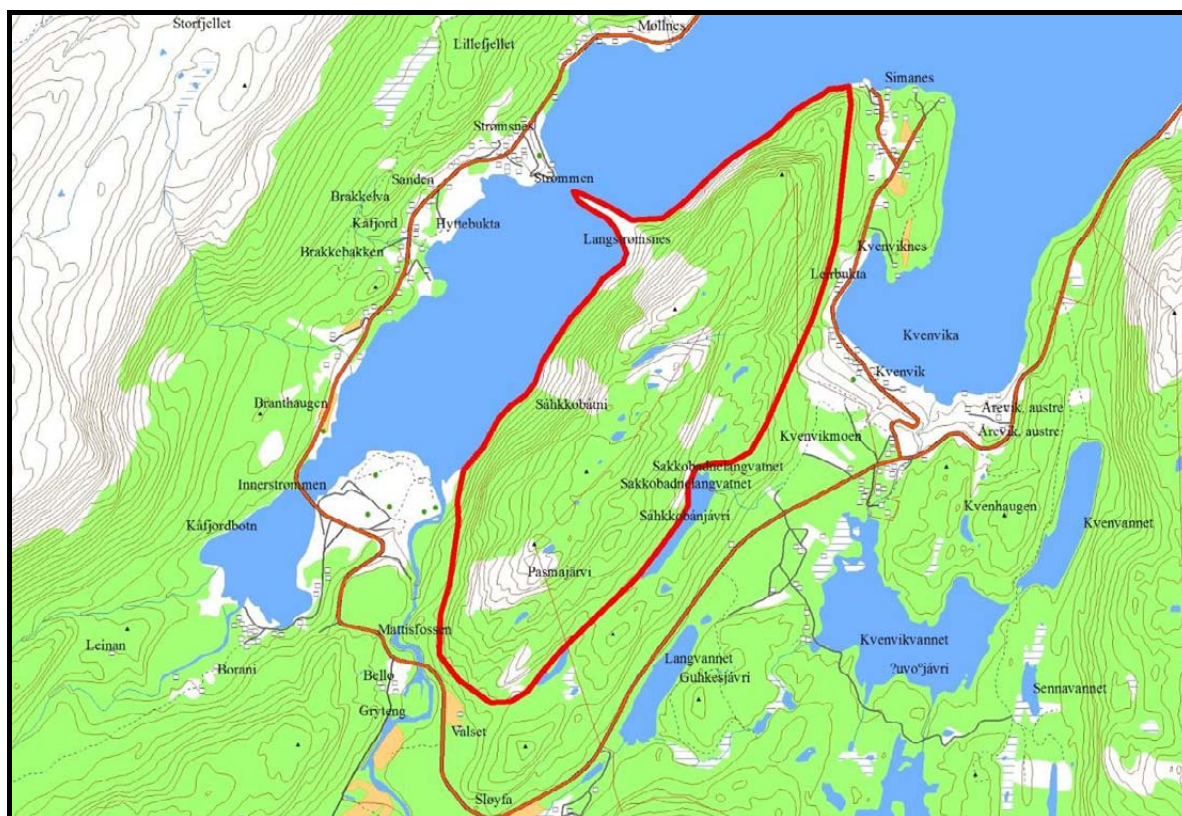

Lokalitet	201220020 Sáhkkobátni
Naturtype	Sørvendt berg og rasmark
Naturtypekode	C01
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	1-355
UTM (WGS84)	578750 7759700

Fra Sáhkkobátni er en av de største kjente bestandene av sibirnattfiol (kategori CR) kjent. Høiland (1990) stilte spørsmålsteget ved om arten fortsatt finnes der pga omfattende innsamling av planter, men det gjør den. Den er nylig blitt gjenfunnet på minst to steder, et sted i noe fuktig hei i uret skrent med et fåtall individer, og et annet sted på berghylle i bratt del av lia, også der med relativt få individer. I tillegg til sibirnattfiol er det funnet en rekke sjeldne arter ved Sáhkkobátni. De fleste forekomstene er begrenset til bergene på vestsiden av toppen, men det finnes viktige verdier også på østsiden, inkludert andre naturtyper enn berg og rasmark. Sidene er skogkledd, og i tillegg finnes det flekker med myr, men vi synes ikke det er hensiktsmessig å dele området opp i mindre enheter. Dette er eneste kjente lokalitet i Nord-Norge for den svært sjeldne laven kalkskjold *Glypholecia scabra* (EN). Dette er også eneste kjente lokalitet i Norge for den svært sjeldne skorpelaven *Acarospora insolata*. Denne slekta ble ikke vurdert for siste rødliste, men det er opplagt at denne arten ville hatt høy rødlistestatus dersom den hadde blitt vurdert. Arten er svært sjelden i Sverige og er ikke kjent fra Finland. Her er et utvalg sjeldne og mindre vanlige karplantearter som er registrert innenfor området: marinøkkel (NT), flågmure (NT), hengepiggrø (NT), smalnøkleblom (NT), finnmarksnøkleblom (NT), brudesporer (NT), olavsskjegg, grønneburkne, bergfrue, fjellsolblom, knerot, fjellkurle, rødflangre, skredarve, rosekarse, taigastarr, fjell-lok, skredrublom, nålearve, lapprose, polarvier, kalkfiol, markjordbær, og klokkevintergrønn. Russekjeks (NT) er også registrert herifra. Dette er en strandplante, som kanskje kan ha vært samlet i Kvenvika (altså utenfor avgrenset område). Av skorpelav kan følgende nevnes: *Acarospora discreta* (en av tre kjente forekomster i Nord-Norge), *Adelolecia ko-laensis* (en av ca. seks kjente forekomster i Norge), *Agonimia tristicula* (en av ca. elleve kjente forekomster i Norge), *Aspicilia calcarea* (en av tre kjente forekomster i Nord-Norge), *Aspicilia supertegens* (en av syv kjente forekomster i Nord-Norge), *Lecidea luteoatra* (en av syv kjente forekomster i Nord-Norge), *Miriquidica atrofulva* (en av to kjente forekomster i Finnmark), *Protoparmelia nephaea* (eneste kjente forekomst i Finnmark, og en av 12 i Norge), skigardslav *Thelomma ocellatum* (eneste kjente forekomst i Finnmark, og en av to i Nord-Norge), *Verrucaria acrotella* (eneste kjente forekomst i Finnmark, og en av omtrent fire i Norge). Den rødlistede sommerfuglen *Tinagma dryadis* (NT) er også blitt registrert innenfor området.

Kilder: Høiland (1990), Alm (1992, 1997, 1998b), Santesson m. fl. (2004), herbariedata TROM, NLD (2008), Artsdatabanken (2008a), Torstein Engelskjøn (pers. medd.), Roger Johansen (pers. medd.).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig** (A).

Lokalitet	201220022 Rørholmen
Naturtype	Strandeng og strandsump
Naturtypekode	G05
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	1-3
UTM (WGS84)	592241 7764898

Teksten er hentet fra Elven og Johansen (1983). Rørholmen er en stor flat grusbølge på østsiden av Tverrelv-osen, ca. 850 m lang, og adskilt fra fastlandet med et grunt sund som oversvømmes ved lav flo. Vegetasjonen i sundet består av et særpreget brakkvass-samfunn på mudderet. På kanten av banken består vegetasjonen av en forstrand-type og av tørr strandeng over det meste av banken. Is-erosjonen er sannsynligvis sterk i sundet og på kantene av holmen.

Flekke med fjøresivaks-eng finnes på flatene i sundet, men tilsynelatende i meget ungt stadium. Dette kan tyde på at de ofte eroderes vekk. Et ettårig åpent muddersamfunn med småvasshår (*Callitriche palustris*) og evjebrodd (*Limosella aquatica*) er også sett her. Dette samfunnet synes å være bestemt av jevn brakkvasstilførsel ved hver flo (hydrolitteralt) og iserosjon som holder andre konkurrenter vekk.

Strandarve-forstrand finnes på overgang til holmen. Hele flaten på banken var dekket av raudsvingel-grusstarr-eng; delvis en knusktørr type med mye grusstarr og en litt fuktigere type i søkk/renner med co-dominans av finnmarksnøkleblom (NT). Dette er det typiske samfunnet for finnmarksnøkleblom på strendene.

Kilde: Elven & Johansen (1983).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

Lokalitet	201220023 Bukt innenfor Naustneset
Naturtype	Strandeng og strandsump
Naturtypekode	G05
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	5-10
UTM (WGS84)	590689 7765022

Teksten er hentet fra Elven & Johansen (1983). Naustneset er en sandtange på vestsiden av Altaosen og bukta ligger mellom sandtangen og flyplassen med adkomst over rullebanen. Bukta mottar sikkert store mengder ferskvatn ved flo. Det viser seg både i at vegetasjonen her går lenger ned i hydrolittoralen enn normalt, og i at vi har en omvendt sonering med de mest salttolerante samfunnene og artene øverst. Soneringen er ellers nokså innviklet.

Brakkvass-samfunnet fjøresivaks-eng dekker her større arealer enn noe annet sted i Finnmark. Trådtjønnaks-pøler er et annet og nokså sjeldent brakkvass-eng, her som forsenkninger i fjøresivaksengene. Eroderte grusflekker med strandkryp (*Glaux maritima*) og saltbendel (*Spergularia marina*), synes konsentrert til innerkanten av selve strandengflata og utgjør sannsynligvis en sone med is-erosjon. Saltbendel har bare få kjente lokaliteter i fylket. Fragmenter av teppesaltgras-eng finnes langs dreneringsløp langt opp på strandenga. Her er også raudsvingel-grusstarr-eng, lokalt med mye saltsiv. Strandrug-strandskolm-grusvoll avgrenser enga mot flyplass-terassen. Artsutvalget her er stort, med blanding av sørlige (strandkryp, saltbendel) og nordlige arter (teppesaltgras, eskimomure).

Kilde: Elven & Johansen (1983).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

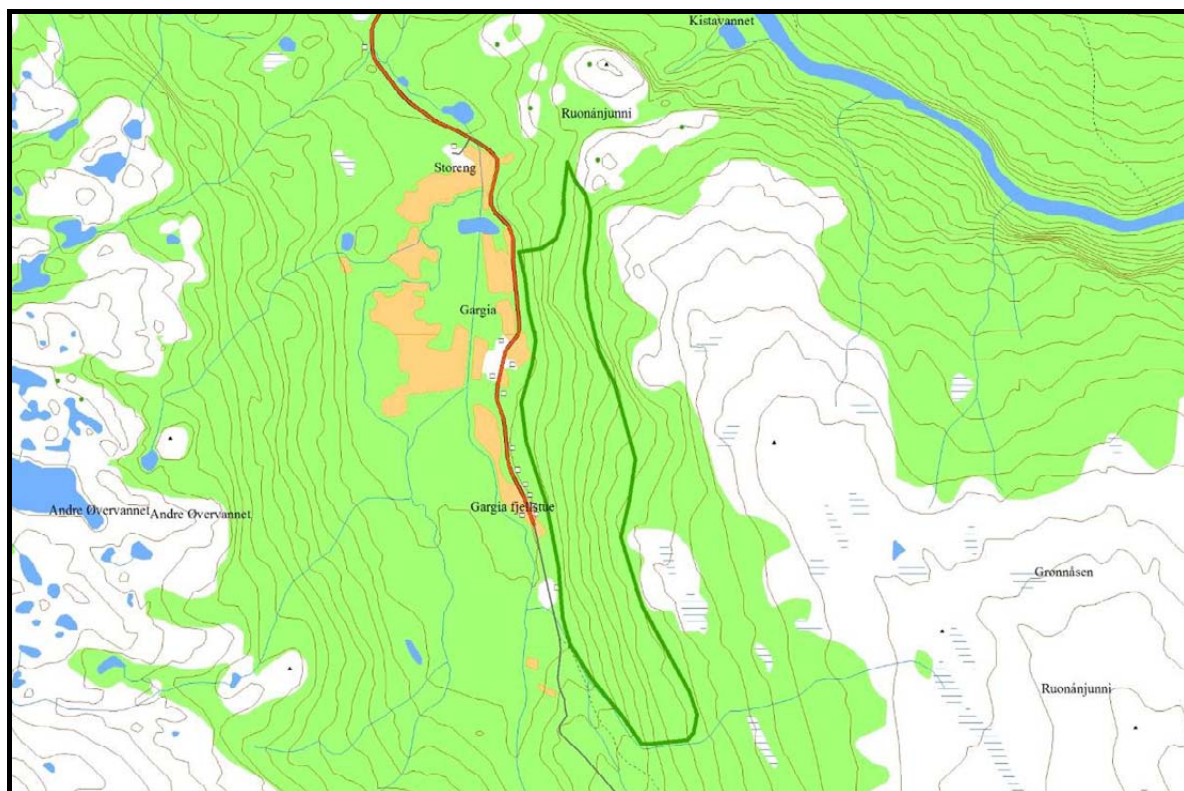
Lokalitet	201220024 Gargia-lia
-----------	----------------------

Naturtype	Gammel barskog
Naturtypekode	F08
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	150
UTM (ED 50)	596148 7745963

Dette er en av få kjente forekomster av den rødlistede laven furuskjell (kategori *NT*) i fylket. Arten ble registrert på nedfalt furustubbe, noe som er dens typiske vekst-substrat. Også registrert i denne furuskogen er de to noe sjeldne skorpelavene *Toninia aromatica* og *Pycnora xanthococca*. I juni 2007 ble det påvist hekkende tre-tåspett (*NT*) i lia.

Kilder: NLD (2008), Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet	201220025 Lillebukt, Stjernøya
Naturtype	Sørvendt berg og rasmak
Naturtypekode	B01
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	150
UTM (WGS84)	561377 7796315

Dette er en av de nordligste lokalitetene for bergfrue (*Saxifraga cotyledon*). Her er den kjent fra en bergknaus ca. 150 m o.h. Arten er kjent fra ganske mange lokaliteter i kommunen, men er ellers i Finnmark kun kjent fra to andre lokaliteter (en i Hasvik kommune – også den på Stjernøya, og en i Kvalsund kommune). Ved Lillebukt vokser også kalkklok (i rute ED50 EC 6096).

Kilder: Ryvarden & Sivertsen (1994), Alm (1997).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

Lokalitet	201220028 Vinterset ved Pollen, Stjernøya
Naturtype	Sørvendt berg og rasmark
Naturtypekode	B01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	25-140
UTM (WGS84)	570099 7804561

Dette er en av få lokaliteter for rasen stjernøyvalmue som er en del av fjellvalmue-komplekset. Den har her to forekomster i gabbro-rasmark dominert av fin grus og noe grov sand. Den ene er i en rasmark vendt mot Rognsundet. Den andre er i en liten dal ca. 50 m fra sjøen og vendt østover. Det er bare noen hundre meter mellom de to rasmarkene, men de er skilt av en bratt bergkolle. Med unntak av stjernøyvalmue består karplantefloraen av vidt utbredte arter, for eksempel fjellmarikåpe, rabbesiv, reinrose og gulsildre. De to forekomstene bestod av hhv 153 og 60 individer i 1994.

Selv om fjellvalmue-komplekset ikke er rødlistet, er de fredet. Bakgrunnen for dette tilsynelatende paradokset er at rasene av fjellvalmue inntil nylig var å betrakte som underarter, men nylige genetiske studier viser at det er svært liten eller ingen genetisk variasjon mellom de ulike populasjonene. Så de ulike populasjonene som har hatt underartsrang (stjernøyvalmue, avkovalmue, tromsvalmue, etc.), kan nå knapt kalles raser. Dette har ført til at arten fjellvalmue er å betrakte som livskraftig på grunn av en totalt sett stor norsk bestand. Om dette vil påvirke fredningsbestemelsen fra 2001 vites ikke.

Kilder: Alsos & Alm (1994), Alm (2001), herbariedata TROM, Direktoratet for naturforvaltning (2007), Elven (2007).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet	201220029 Mjånes - Hundeneset, Stjernøya
Naturtype	Andre viktige forekomster (grus og rasmark)
Naturtypekode	H01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	5-140
UTM (WGS84)	573130 7803385

Dette er typelokalitet for rasen stjernøyvalmue, som er en del av fjellvalmuekomplekset. På Mjånes vokser den nesten ned til strandsonen. Av Dahl (1934) er lokaliteten beskrevet som "Under Antonfjell (Ånddot) og derfra utover Hundeneset nesten ned til Mjånes få meter over havet og videre vestover mot Pollen". Trolig finnes stjernøyvalmue spredt i hele denne delen av øya. Disse næringsfattige leveområdene passer dårlig inn med naturtypene i Direktoratet for naturforvaltning (1999), og må derfor klassifiseres som H01. Selv om fjellvalmue-komplekset ikke er rødlistet, er de fredet. Bakgrunnen for dette tilsynelatende paradokset er at rasene av fjellvalmue inntil nylig var å betrakte som underarter, men nylige genetiske studier viser at det er svært liten eller ingen genetisk variasjon mellom de ulike populasjonene. Så de ulike populasjonene som har hatt underartsrang (stjernøyvalmue, avkovalmue, tromsvalmue, etc.), kan nå knapt kalles raser. Dette har ført til at arten fjellvalmue er å betrakte som livskraftig på grunn av en totalt sett stor norsk bestand. Om dette vil påvirke fredningsbestemmelsen fra 2001 vites ikke.

Kilder: Dahl (1934), Alm (2001), Direktoratet for naturforvaltning (2007), Elven (2007), Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

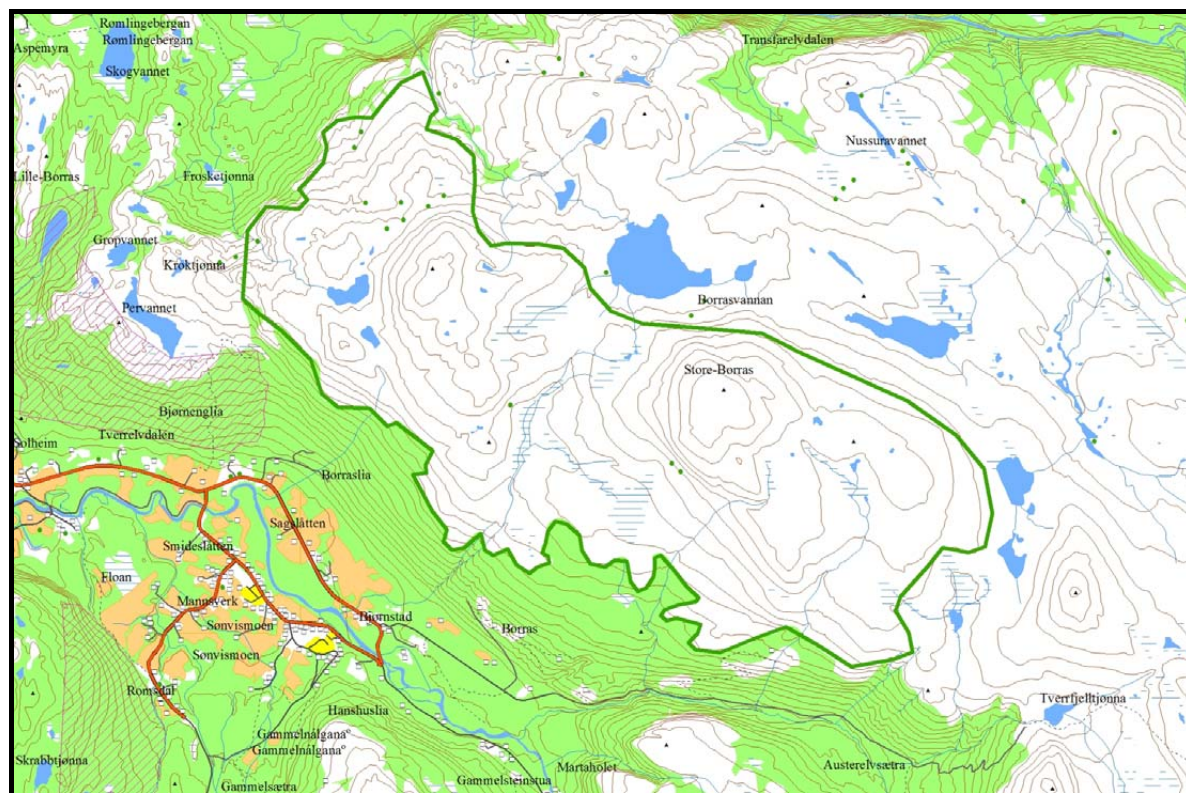
Lokalitet **201220031 Borras (store)**

Naturtype	Kalkrikt område i fjellet
Naturtypekode	C01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	280-558
UTM (WGS84)	598145 7760991

Fjellet Borras har noe kalkrik mark. En god del eldre innsamlinger finnes fra Borras, men felles for alle er at de er unøyaktig stedfestet. Tre av de innsamlete artene er rødlistete. Det gjelder flågmure (*NT*), snøsoleie (*NT*) og grynsildre (*NT*). På Borras finnes også eneste kjente forekomst av sibirkoll i Alta kommune, samlet der på 300-350 m o.h. Ellers i fylket finnes sibirkoll spredt mellom Porsanger og Vardø. Andre interessante planter samlet på Borras er bl.a. smalstarr, dvergtettegras, kantlyng og lapprose.

Kilder: Dahl (1934), Alm (2000), herbariedata TROM, Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

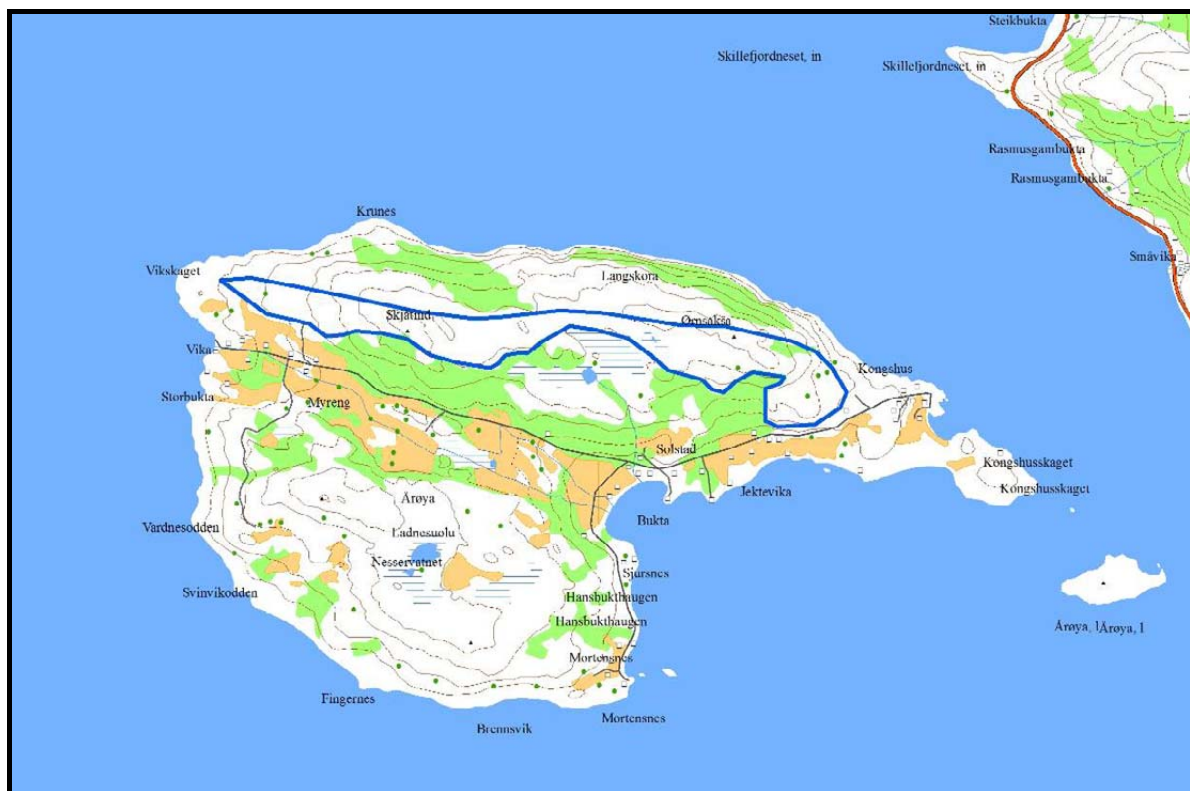

Lokalitet	201220032 Nordøst av Jektvika, Årøya
Naturtype	Sørvendt berg og rasmark
Naturtypekode	B01
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	40-120
UTM (WGS84)	585003 7783676

Store naturlige forekomster av fjelltiriltunge finnes på Årøya. Dette er eneste kjente sikre lokalitet for fjelltiriltunge i Alta. Den er langt vanligere i Hasvik kommune. Fjelltiriltunge er hyppig forekommende og ofte dominerende i skredmark og sørberg på sørsiden av høydedraget langsetter øya, fra Kongshus i øst over mot Vika i vest (belegg tatt i rute EC 85,83 ED50). Andre registrerte arter er vidt utbredte.

Kilder: Alm et al. (1993), herbariedata TROM.

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

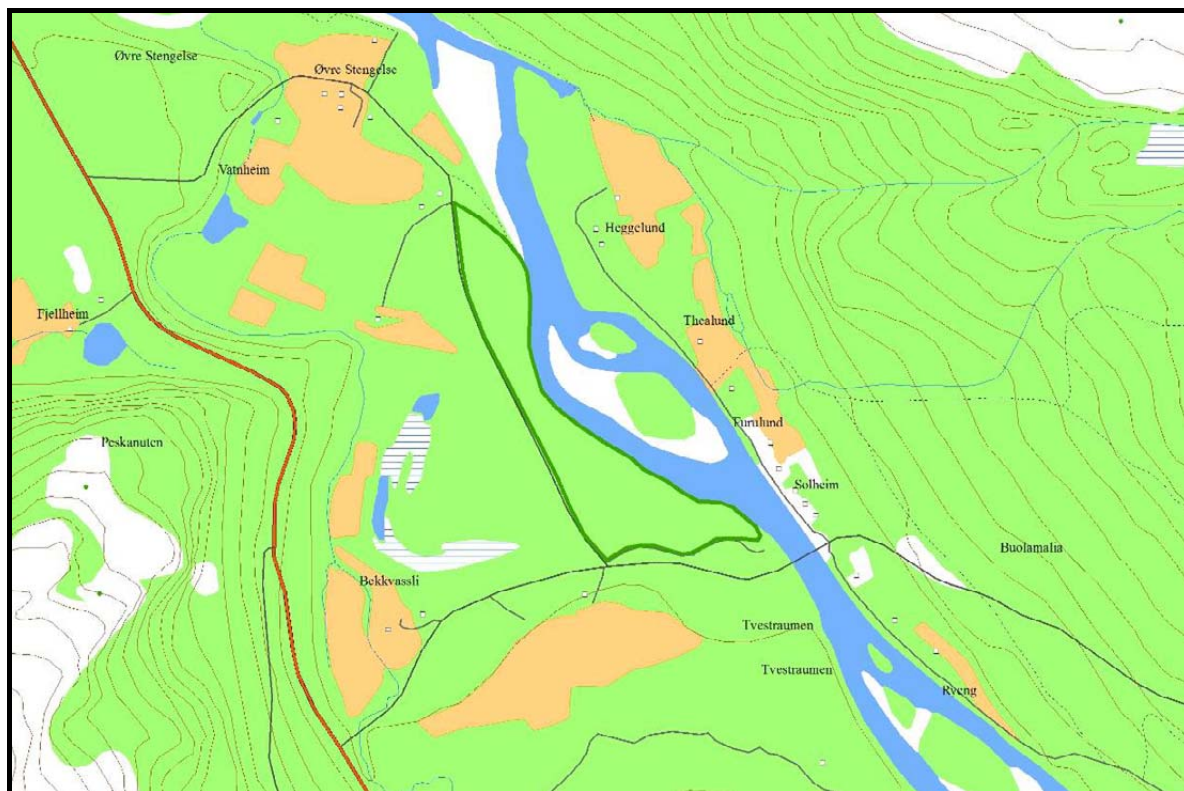
Lokalitet **201220033 Tvestraumen, Storelvdalen**

Naturtype	Gammel barskog
Naturtypekode	F08
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	20-32
UTM (WGS84)	588847 7752274

Denne elvesletta er dominert av furuskog. Bakken er dekket av et teppe med moser. Dette er en av få kjente lokaliteter i fylket av de rødlistede soppene gul furuvokssopp (NT) vassbelteriske (NT) og kransmusserong *Tricholoma matsutake* (NT). Innenfor et granplantefelt i området er flekkremle *Russula maculata* (NT) blitt registrert.

Kilder: NMD 2008, herbariedata TROM, Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet	201220034 Marivika og Marineset, Store Lerresfjord
Naturtype	Naturbeitemark
Naturtypekode	D04
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	5-40
UTM (WGS84)	595512 7800876

Marivika ligger like nord for Marineset på nordsiden av Store Lerresfjord (Alm m fl 1994). Lokaliteten ligger i ei trang, vestvendt vik, med en kileformet dal i øst. Den lave ryggen i sør og lia mot nord er steinete og berglendte. Dalsøkket rommer både inn- og utmarksarealer med et meget instruktivt skille mellom eng- og beitemark. Selve bygda Marivika består av et fåtall gårder med litt eldre preg. Det er kai og kaihus på neset i sørvest.

En beitebakke i nordvest har nederst tørr eng med rikelig ryllik (*Achillea millefolium*) og kortvokst gress, dels med overgang til tørrbakke med stemorsblomst (*Viola tricolor*). I lia innover dalen er det store beitebakker med einerkratt og lynghei/tørrbakke og fjellmarikåpe-hei. Innmarka er avgrenset med steingjerder, dels også nyere gjerder og består av frodig eng, dels gressrik, dels urterik med mye engsoleie (*Ranunculus acris*) og skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*). Inne i dalen er ei tørr ryllik-gresseng lagt ut som beitemark.

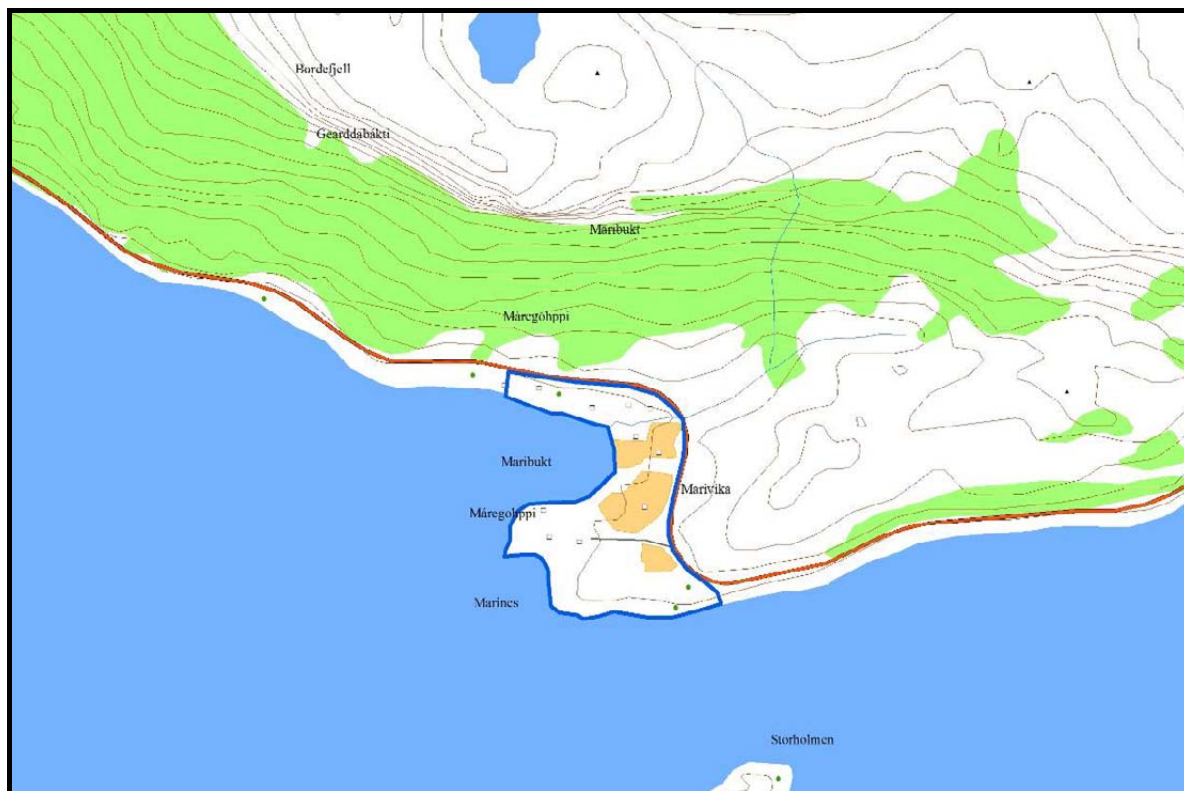
Nedenfor vegen, mellom husene i selve bygda, er det innmark med noe vekslende preg, mest engsoleie-gresseng. En gård i nord har innmark som er sterkt overgrodd av hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*).

Floraen er relativt artsrik og av spesielle arter med tilknytning til kulturmark, kan nevnes snauveronika (*Veronica serpyllifolia*), stemorsblomst (*Viola tricolor*) og markjordbær (*Fragaria vesca*). Verdt å nevne er også forekomster av bergveronika (*Veronica fruticans*) og småbergknapp (*Sedum annuum*) på grunnlendt beitemark.

Marineset går i øst-vest retning. På nesryggen er det to slåttenger med fullstendige hesjer. De består hovedsaklig av engsyre (*Rumex acetosa*) og engsoleie (*Ranunculus acris*), og er avgrenset mot vegen av et steingjerde. Skråningen i sør har ryllik-gresseng. Ned mot stranda i sør er det einer-beitebakker, med preg av hardt beite. Floraen består av bl.a. bergveronika (*Veronica fruticans*) og kulturmarksarten karve (*Carum carvi*) og kvitkløver (*Trifolium repens*).

Kilde: Alm et al. (1994).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

Lokalitet	201220037 Kortbukta, Korsfjord
Naturtype	Naturbeitemark
Naturtypekode	D04
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	1-20
UTM (WGS84)	588351 7794724

Lokaliteten ligger vest for Eidsnes i en bratt, sørvendt skråning fra vegen og ned mot sjøen (Alm m fl 1994). Lia er gressdominert og utgjør gammel innmark. I ytterkant av området under klippefremspringene, er det overgang mot ur og åpent beitemark. Området avgrenses av vegen i nord, sjøen i sør og av bratte klippefremspring i øst og vest.

Den gamle sørvendte slåttmarka benyttes i dag (1992) som beitemark. I nedre del der landet flater litt ut mot sjøen, er det ei gressrik eng. I vest går den over i ur med mye einerkratt. I øvre del mot vegen, er det en tørr urterik gressbakke. Floraen er tydelig influert av kalk.

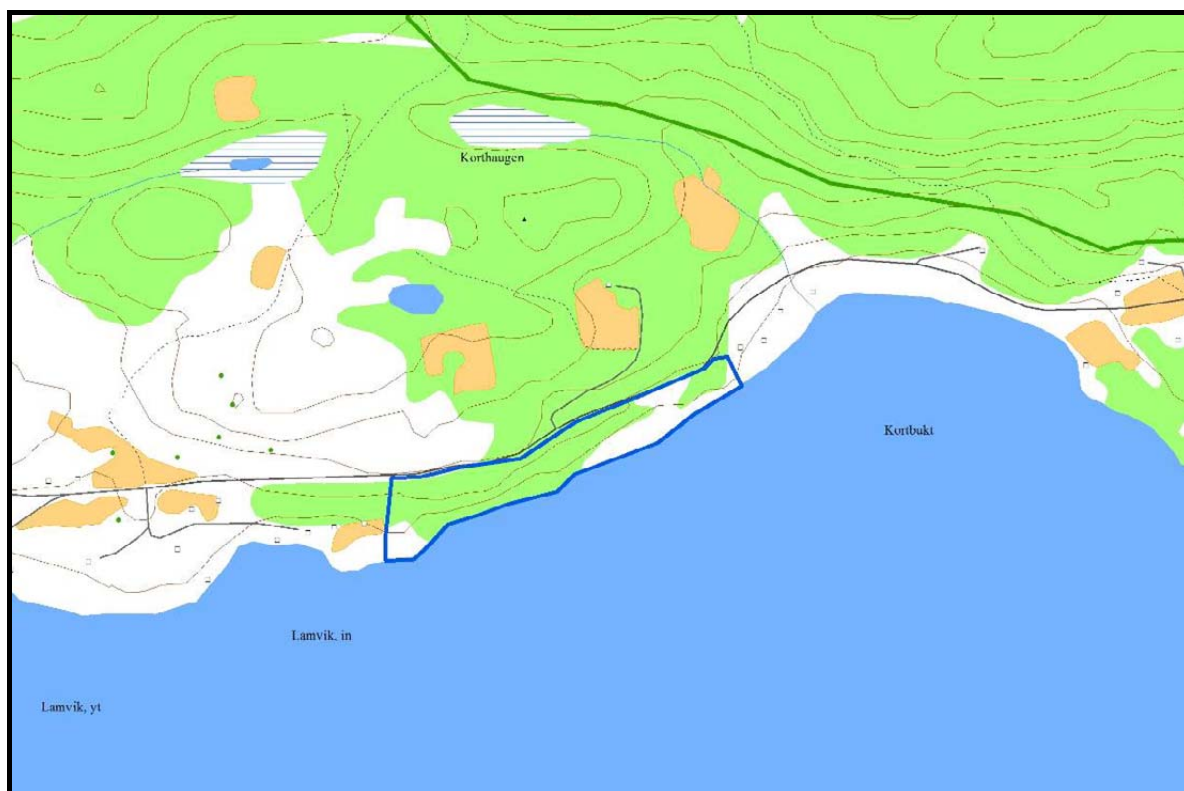
Floraen er meget artsrik, med et bredt utvalg av både gamle og nye kulturmarksarter. Den nedre delen av enga domineres av gress med knereverumpe (*Alopecurus geniculatus*), sølvbunke (*Deschampsia cespitosa* ssp. *cespitosa*) og timotei (*Phleum pratense*), og har i tillegg noe engsvingel (*Festuca pratensis*). Opp mot ura vokser det bl.a. spredt gulskolm (*Lathyrus pratensis*), fjellflokk (*Polemonium caeruleum*), kvitmaure (*Galium boreale*) og flekkmure (*Potentilla crantzii*). Ellers er lokaliteten preget av storvokste urter. Forekomsten av fjellflokk er av særlig interesse. Arten er nokså sjelden i Finnmark, og synes å være knyttet til gammelt jordbruk.

I den tørre gressbakken ovenfor, er det foruten ryllik (*Achillea millefolium*) og gressstjerneblom (*Stellaria graminea*), en god del av arter som fjellgulaks (*Anthoxanthum nipponicum*), fjellrapp (*Poa alpina*), følblom (*Leontodon autumnalis*), hare rug (*Bistorta vivipara*), kvitkløver (*Trifolium repens*), åkersnelle (*Equisetum arvense*), sauesvingel (*Festuca ovina*) og blåklokke (*Campanula rotundifolia*).

Området bærer noe preg av gjengroing.

Kilde: Alm et al. (1994).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

Lokalitet	201220038 Dalsletta ved Turelv, Rafsbotn
Naturtype	Naturbeitemark
Naturtypekode	D04
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	60-80
UTM (WGS84)	591935 7771490

Lokaliteten ligger på nordsiden av Rafsbotn, på en avsats i liene ovenfor Turelv og innbefatter ganske store og tilnærmet flate enger ved foten av en bratt, sørvendt li (Alm m fl 1994). Storparten er inngjerdet og i aktiv bruk som slåttemark. En mindre engflate i vest var beitemark.

Utenfor gjerdet var det en tørr, kortvokst, urterik eng med mye ryllik (*Achillea millefolium*) og kvitkløver (*Trifolium repens*) og påtakelig mer engsoleie (*Ranunculus acris*) enn inne på slåttemarka. Innenfor gjerdet var det urte- og gressrike slåtteenger med mye skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), engkvein (*Agrostis capillaris*), småengkall (*Rhinanthus minor* coll.), ballblom (*Trollius europaeus*), mjørdurt (*Filipendula ulmaria*), fuglevikke (*Vicia cracca*) og timotei (*Phleum pratense*). Engene hadde også mye høymol (*Rumex longifolius*).

I liene ovenfor finnes beitepåvirket skog, mest blåbær-bjørkeskog, men også orekratt og høgstaudeenger. Høgstaudeengene bærer sterkt preg av gjengroing og kraftige oppslag av gråor (*Alnus incana*) og bjørk (*Betula pubescens*).

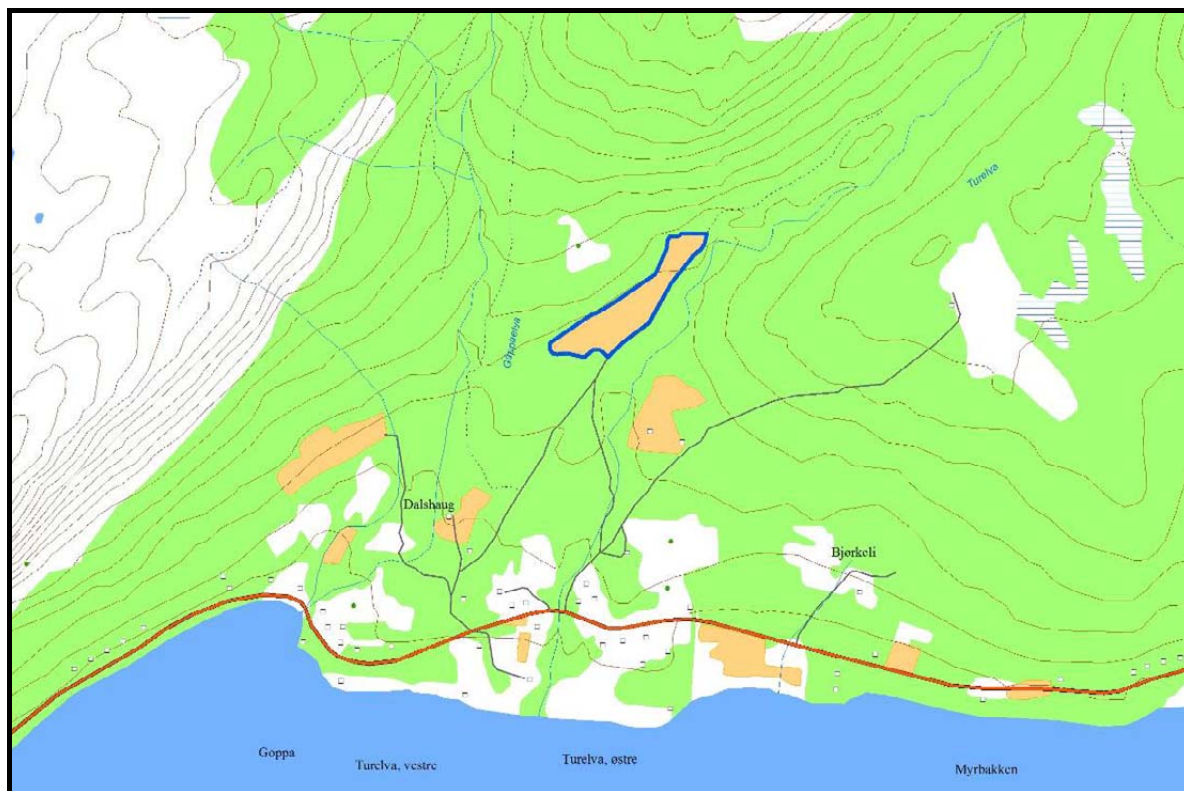
Området er artsrikt, men selve Dalsletta synes ikke å ha artsforekomster av spesiell interesse. Beitemarkene i lia ovenfor er vel så interessante, bl.a. med blåkoll (*Prunella vulgaris*) – lenger sør i landsdelen en typisk beiteindikator, men sjelden i Finnmark.

Det var også store forekomster av skogmarihand (*Dactylorhiza fuchsii*) oppe i liene, samt spredte forekomster av korallrot (*Corallorhiza trifida*). Lia er svært bratt, tørr og varm. Ved fjellfoten står det et holt med meget store ospetrær (*Populus tremula*). Nederst i bakken er det mye markjordbær (*Fragaria vesca*).

Det går en kjerreveg opp til Dalsletta fra Turelv.

Kilde: Alm et al. (1994).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

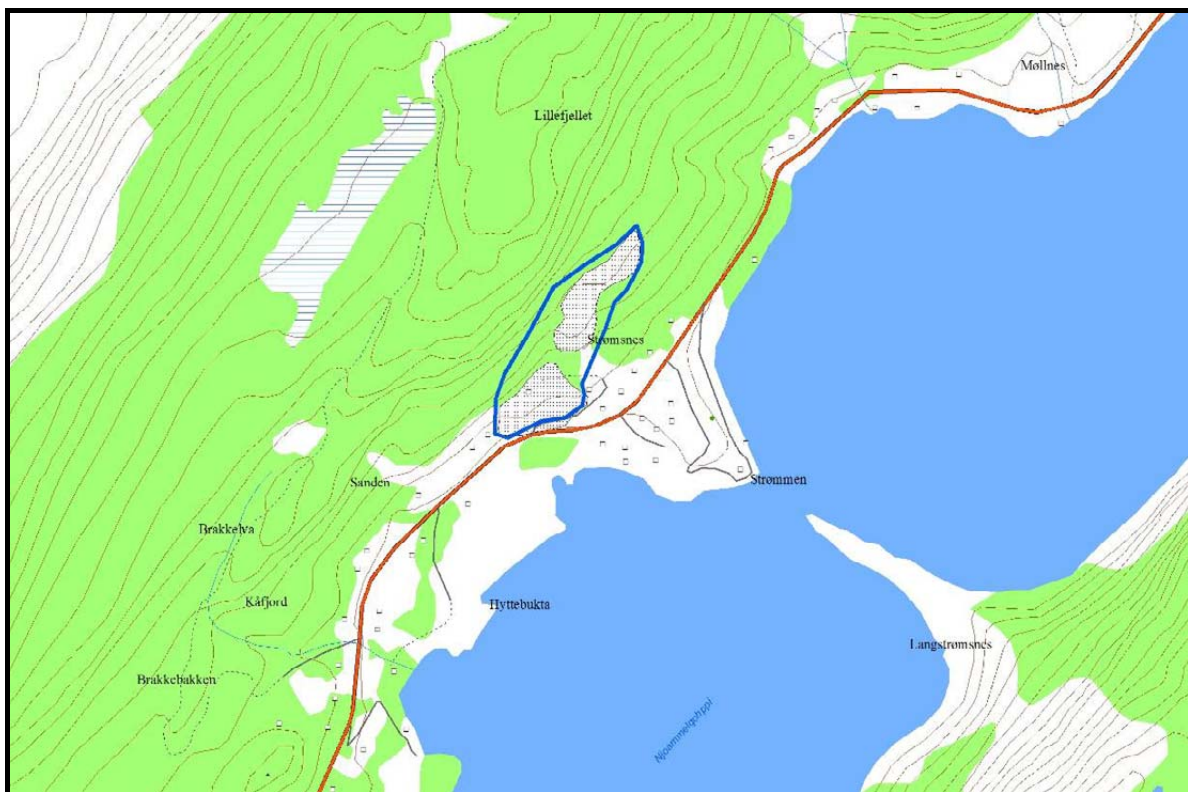
Lokalitet	201220039 Kobberverket, Kåfjord
Naturtype	Ultrabasisk og tungmetallrikt berg i lavlandet
Naturtypekode	B03
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	15-120
UTM (WGS84)	578012 7760878

Lokaliteten er grus/slagghauger etter det gamle kobberverket i Kåfjord (Alm m fl 1994). Grushaugene rundt det gamle oppredningsverket ligger i flere terasser/avsatser ovenfor vegen. Det er en meget særpreget grus/ruderatvegetasjon på tungmetallholdig (kobberforgiftet) grunn. Området har et svært tynt plantedekke, mest bare spredte planter hist og her. I motsetning til på mange andre ruderatmarker (for eksempel vegkanter), er utformingen trolig noenlunde stabil som følge av det spesielle underlaget.

Floraen er gjennomgående artsfattig, men særpreget og med innslag av en del typiske tungmetall/serpentin-arter, bl.a. rikelig med strandsmelle (*Silene uniflora*). I 1983 ble snegleskolm (*Medicago lupulina*) funnet her – så langt det eneste funnet av arten i Finnmark (Alm 1993). Den ble imidlertid ikke gjenfunnet av oss, og kan være gått ut. Finnmarkssiv (*Juncus arcticus*) vokser på sig nedenfor verksruinene.

Kilde: Alm et al. (1994).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

Lokalitet	201220040 Sætran, Talvik
Naturtype	Naturbeitemark
Naturtypekode	D04
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	80-160
UTM (WGS84)	574979 7773757

Lokaliteten ligger i liene vest for Fornes og er en seterplass ved enden av en liten skogsbilveg, omgitt av frodig skogsterreng (Alm m fl 1994). Selve seterlassen utgjør en grønn slette/voll i skogen, med en bratt li i ryggen.

Hele strekket opp langs skogsbilvegen har frisk og frodig bjørkeskog, med sterkt preg av beite. Den er utformet som en "parkskog", uten kratt og med store, ranke og noe spredtstående trær. I skogbunnen finnes typiske, beitepregete vegetasjonsutforminger som blåbær-bjørkeskog, småbregne-bjørkeskog, engbjørkeskog med mye sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*). På seterlassen var det sølvbunke- og engkvein-eng.

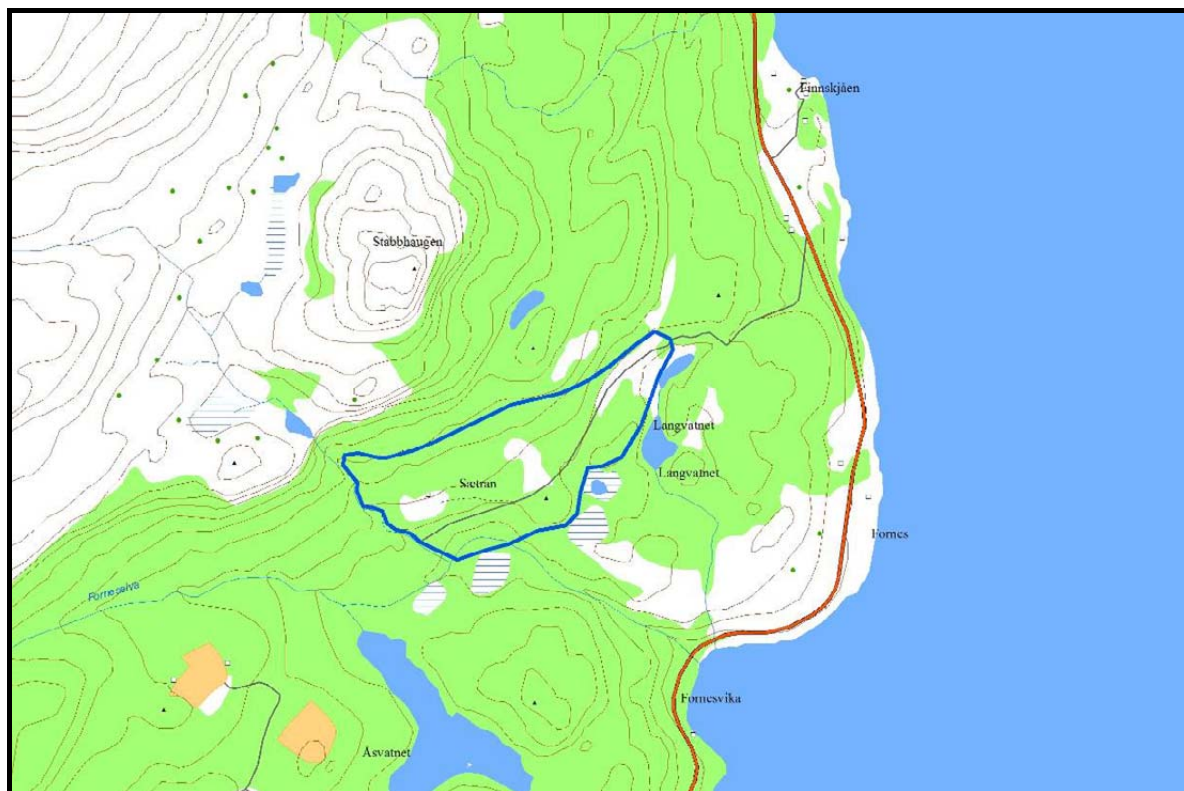
Ved Langvatnet er det også ryddet enger. De er dels urterike, med mye skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), dels preget av en blanding av sølvbunke og skogstorkenebb.

Floraen er middels artsrik, med innslag av noen typiske kulturindikerende arter, bl.a. snauveronika (*Veronica serpyllifolia*) – en typisk beitemarksplante lenger sør, men nokså sjelden i Finnmark. På kjerrevegen noterte vi også groblad (*Plantago major*).

En kraftlinje krysser området og det er en "hytte" på seterlassen.

Kilde: Alm et al. (1994).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

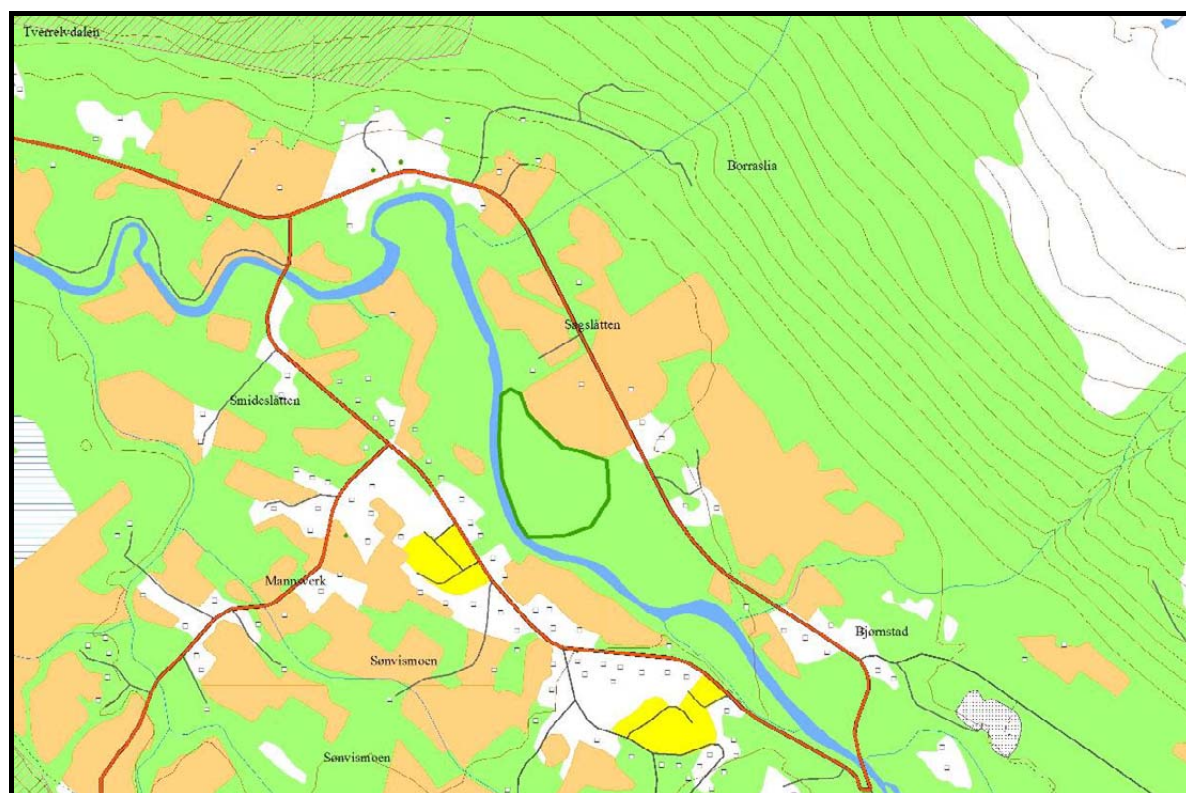
Lokalitet **201220041 Sagslåtten**

Naturtype	Gråor-heggeskog
Naturtypekode	F05
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	35-38
UTM (WGS84)	595548 7759664

Lokaliteten ble befart i juni 2007 og ligger langs østsiden av Tverrelva ved Sagslåtten. Skogen består dels av storvokst gråor med iblanding av bjørk på tørre partier. Skogen er rik på spurvefugl med mye trost og sekundære hulerugere. Dvergspett (VU) hekker årlig her og flaggspett er påvist hekkende i området i minst ett tilfelle.

Kilder: Arve Østlyngen, pers. medd., egne data.

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet **201220042 Ginusvárri, nord for lešjávri**

Naturtype Kalkrikt område i fjellet

Naturtypekode C01

Verdisetting **C**

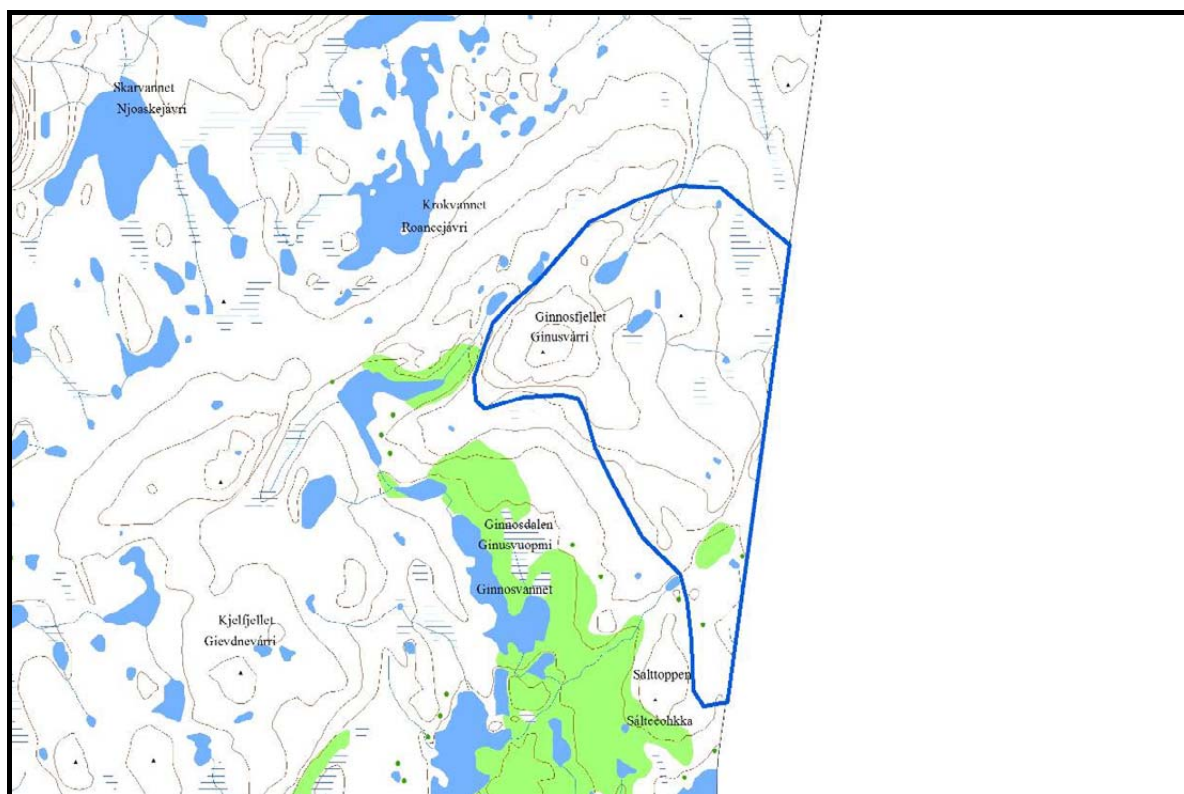
Høyde over havet (m) 420-549

UTM (WGS84) 391017 7740446

Heimark og sigevannsmyrer i fjellområdet rundt Ginusvárri inn mot kommunegrensa indikerer at jordsmonnet er svakt basisk/kalkholdig. Bakkemyrer karakterisert av myrtevier, bjønnskjegg, bjønnbrodd og fjellfrøstjerne er vanlige. Ingen rødlistede arter ble registrert i området. Kornstarr, hårstarr, fjellstarr, finnmarkssiv, tvillingsiv, fjellsnelle, og fjellpestrot er andre eksempler på baseindikatorer. På Karasjok-sida av grensa ble berg med kalkelskende epilittiske lavsamfunn registrert, samt grunn myr med agnorstarr. Det er sannsynlig at disse også finnes på Alta-sida.

Kilde: Bjerke et al. (2005).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

Lokalitet	201220043 Leavššejohka, Sennalandet
Naturtype	Palsmyr
Naturtypekode	A04
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	317-320
UTM (WGS84)	606238 7788861

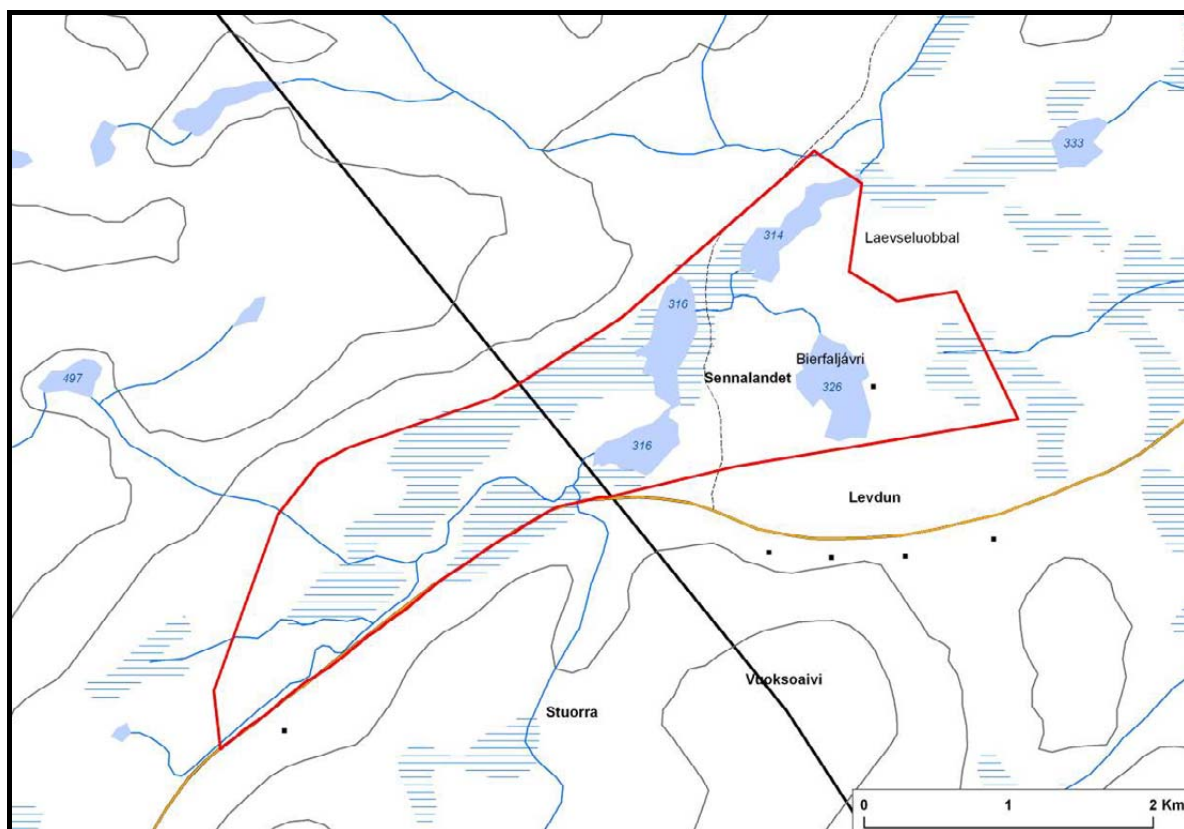
Myrsystemet som strekker seg inn i Kvalsund kommune er vurdert å være særlig verneverdig i landsdelssammenheng (Vorren 1979, Fylkesmannen i Finnmark 1980). Med oppdatert informasjon om fuglelivet vurderte Bjerke m. fl. (2005) myrsystemet til å være verneverdig på nasjonalt nivå. Denne verdisettingen skyldes i stor grad naturverdier i og omkring Sennalandsvatnet som er på Kvalsund-sida av kommunegrensa.

Naturtypene for myr i revidert handbok passer dårlig for denne myra. Vi har ført den til palsmyr, da det skal finnes en og annen nesten utsmeltet pals i østenden av myrsystemet. Det vil si at palsene eller restene av disse trolig ikke finnes på Alta-sida av kommunegrensa. Myrsystemet er stort sett fattigmyr med mykmattevegetasjon og en del løsbunn. Vorren (1979) mener at det hovedsakelig er myrviddevegetasjonen som er bemerkelsesverdig i et så høytliggende myrkompleks. Et relativt høyt antall arter ble funnet der flere av disse er rikindikatorer: engsnelle, dvergsnelle, dvergjamne, fjellfrøstjerne, myrtevier, rukkevier, bleikvier, gulsildre, jåblom, fjellsyre, fjelltjæreblom, mjødurt, fjellaugnetrøst, svarttopp, fjellfiol, polarblå-klokke, fjellpestrot, lauvtistel, bjørnebrodd, myrsaulauk, finnmarkssiv, tvillingsiv, trillingsiv, småbjørneskjegg, agnorstarr, særbustarr, kornstarr, tranestarr, fjellstarr, hårstarr, slirestarr, fjellrapp, piperensemose (*Paludella squarrosa*), og gullmose (*Tometyponum nitens*). Den mest sjeldne av disse er trolig agnorstarr, med kun et fåtall funn i Finnmark (se for eksempel Hultén 1971). Den var også den minst tallrike av rikindikatorene.

Alta-delen av systemet bør ikke ses på som en isolert enhet.

Kilde: Bjerke et al. (2005).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig** (A).

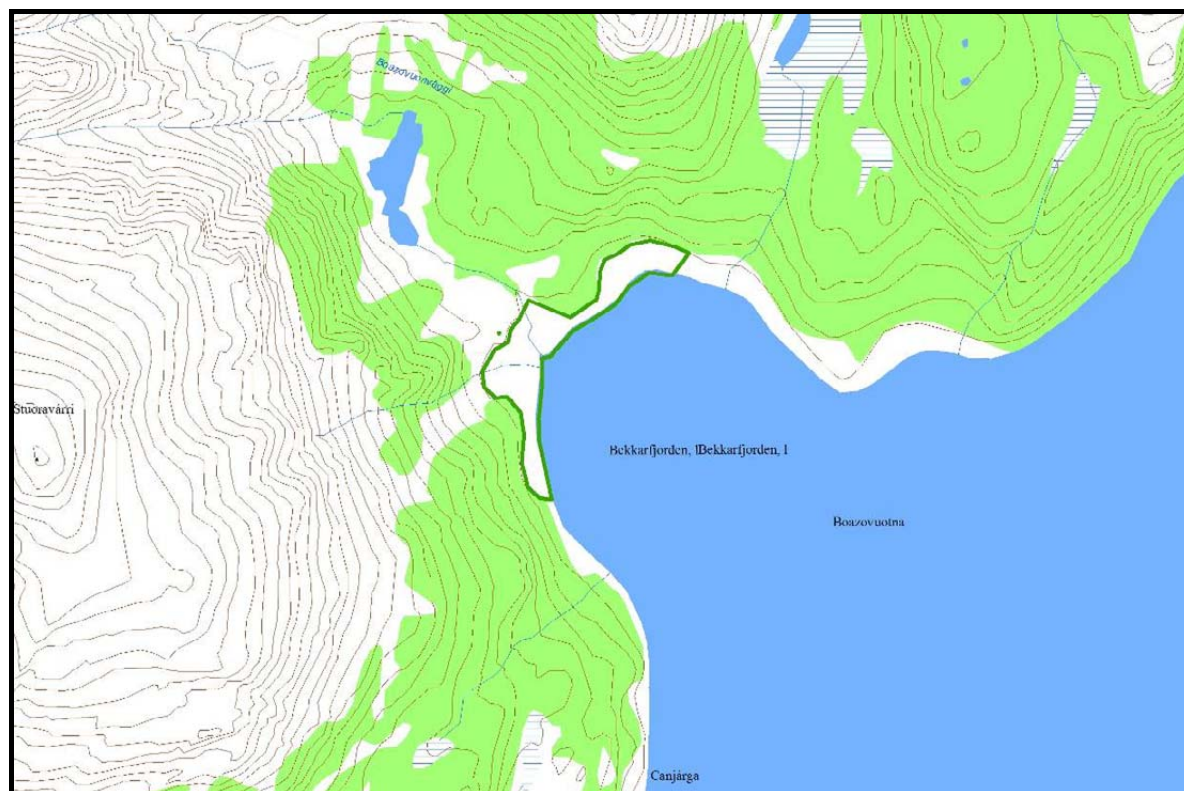
Lokalitet **201220044 Botn av Lille Bekkarfjord**

Naturtype	Strandeng og strandsump
Naturtypekode	G05
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	0-5
UTM (WGS84)	590491 7808080

Havstranda med tilstøtende enger i botnen av Lille Bekkarfjord har en relativt artsrik vegetasjon. Russekjeks (NT) står tallrikt på enga ovenfor flomålet. Flere ulike vegetasjonstyper er registrert, fra grusforstrand via saltsiv-eng til strandsump. Strandområdet er lite berørt av menneskelig aktivitet, men det står en del rein-driftshytter og skillegjerder nær elva.

Kilde: Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

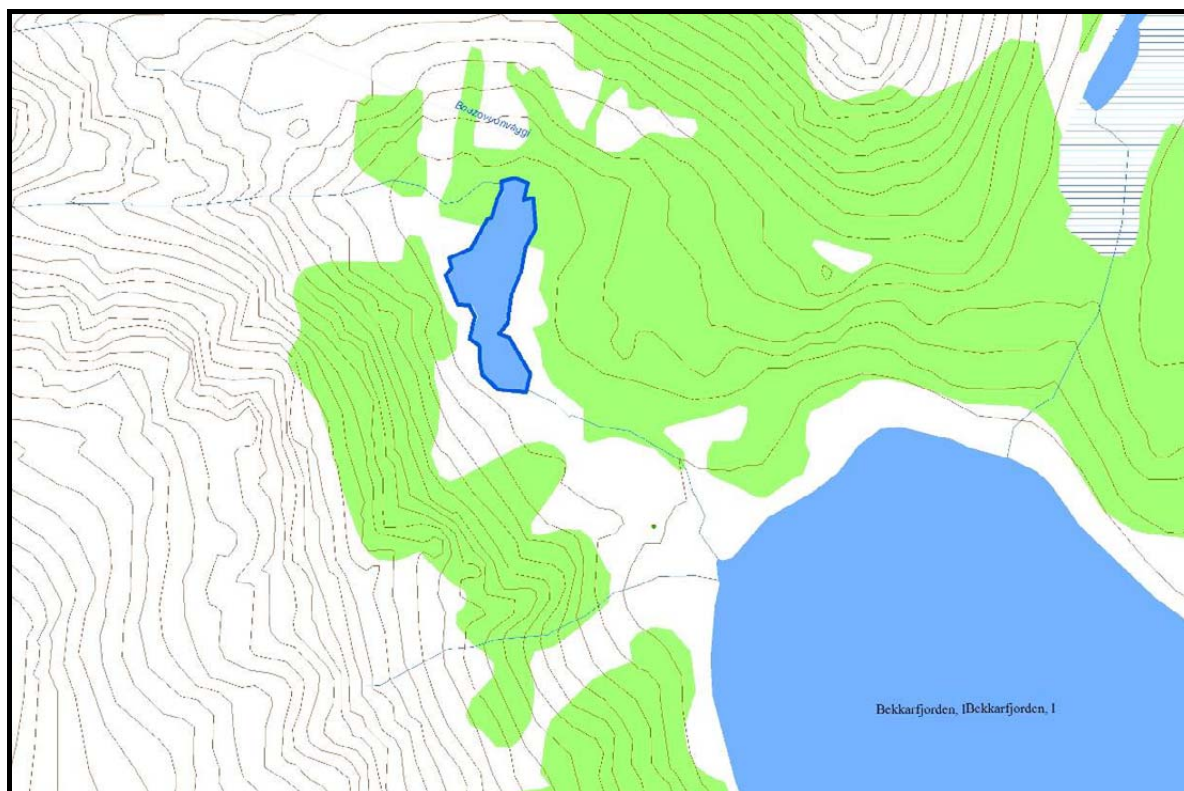

Lokalitet	201220045 Vatn i Boazuvuonvággi, Lille Bekkarfjord
Naturtype	Mudderbank
Naturtypekode	E02
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	Ca. 25
UTM (WGS84)	590034 7808456

Vatnet i dalen er svært grunt. På leirete mudderbanker vokser en del ferskvannsvegetasjon, hovedsakelig i form av lokalt rikelig med dvergvassoleie.

Kilde: Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

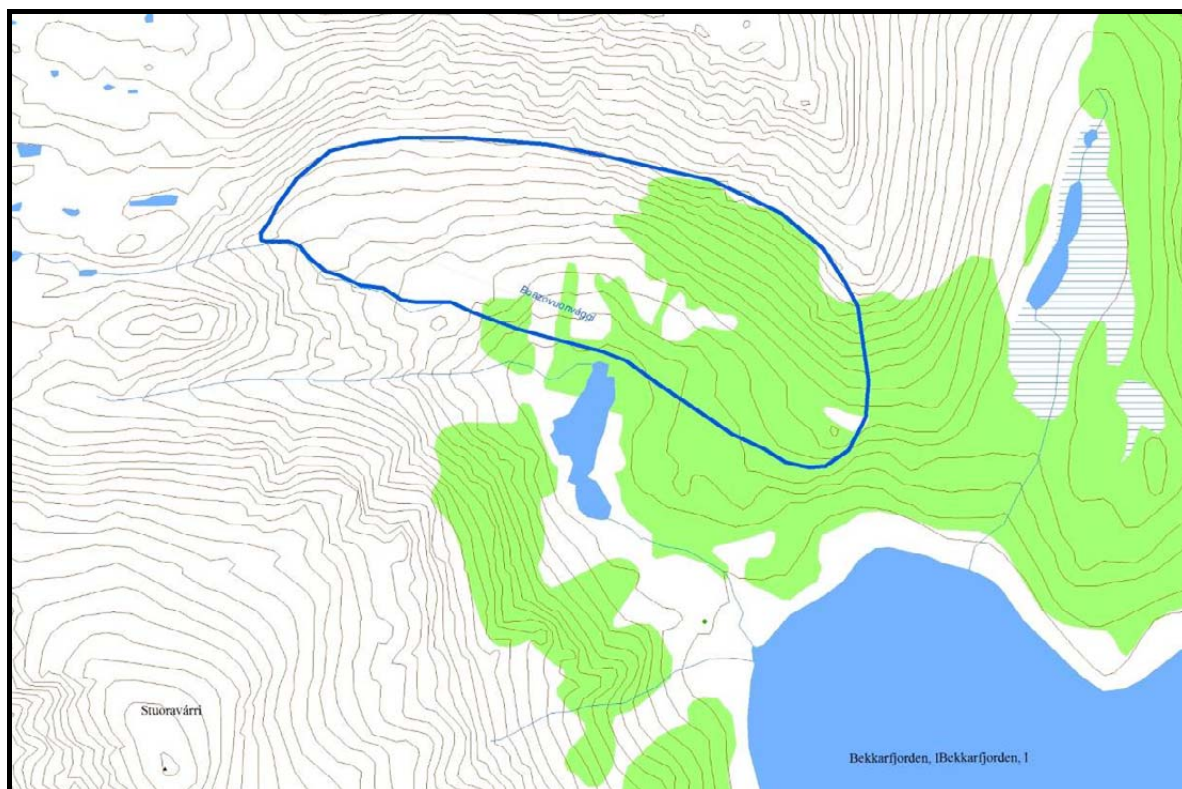

Lokalitet	201220046 Boazuvuonvággi ved Lille Bekkarfjord
Naturtype	Sørvendt berg og rasmark
Naturtypekode	B01
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	40-300
UTM (WGS84)	590422 7808797

Den sørvendte lisiida av dalen består i vest av et treløst parti og i øst av et skogkledd parti. Jevnlige ras bidrar til åpen skog og til forekomst av mye død ved. I lisiida finnes noen noe varmekjære arter. Bjørk og silkeselje utgjør tresjiktet, med en del spredt rogn. Finnmarksmattesveve, bergveronika, småbergknapp, lodnebregne og legeveronika framheves i litteraturkilden som viktige florainnslag.

Kilde: Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

Lokalitet **201220047 Botn av Store Bekkarfjord**

Naturtype Strandeng og strandsump

Naturtypekode G05

Verdisetting **B**

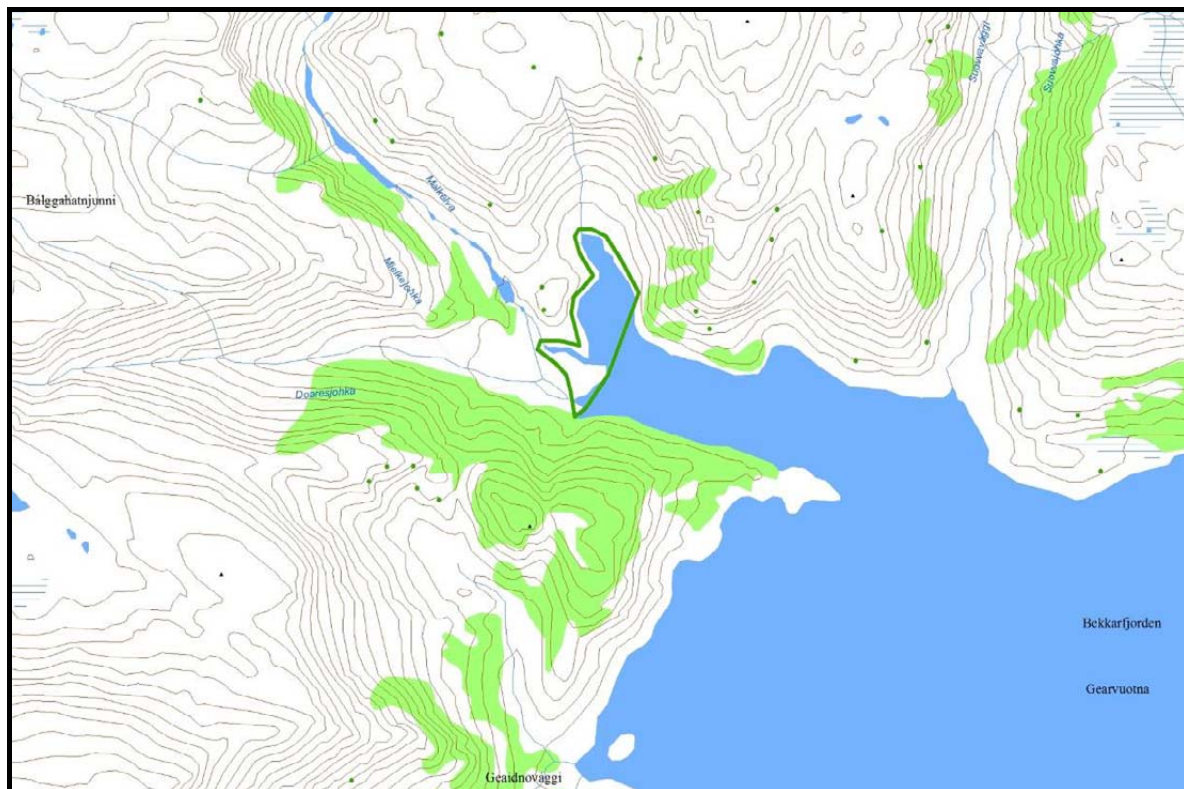
Høyde over havet (m) 0-5

UTM (WGS84) 585533 7805809

Strandområdene i Store Bekkarfjord ble ikke vurdert å inneha noen verneverdi av Elven & Johansen (1983) i havstrandsammenheng. På engene vokser imidlertid til dels rikelig med den rødlistede arten russekjeks (NT). Ved utløpet av Doaresjohka vokser også myrskolm (EN), noe som er utpost-forekomst for denne arten. Disse forekomstene tilsier at området har en god naturverdi.

Kilder: Elven & Johansen (1983), Alm & Iversen (2003), Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

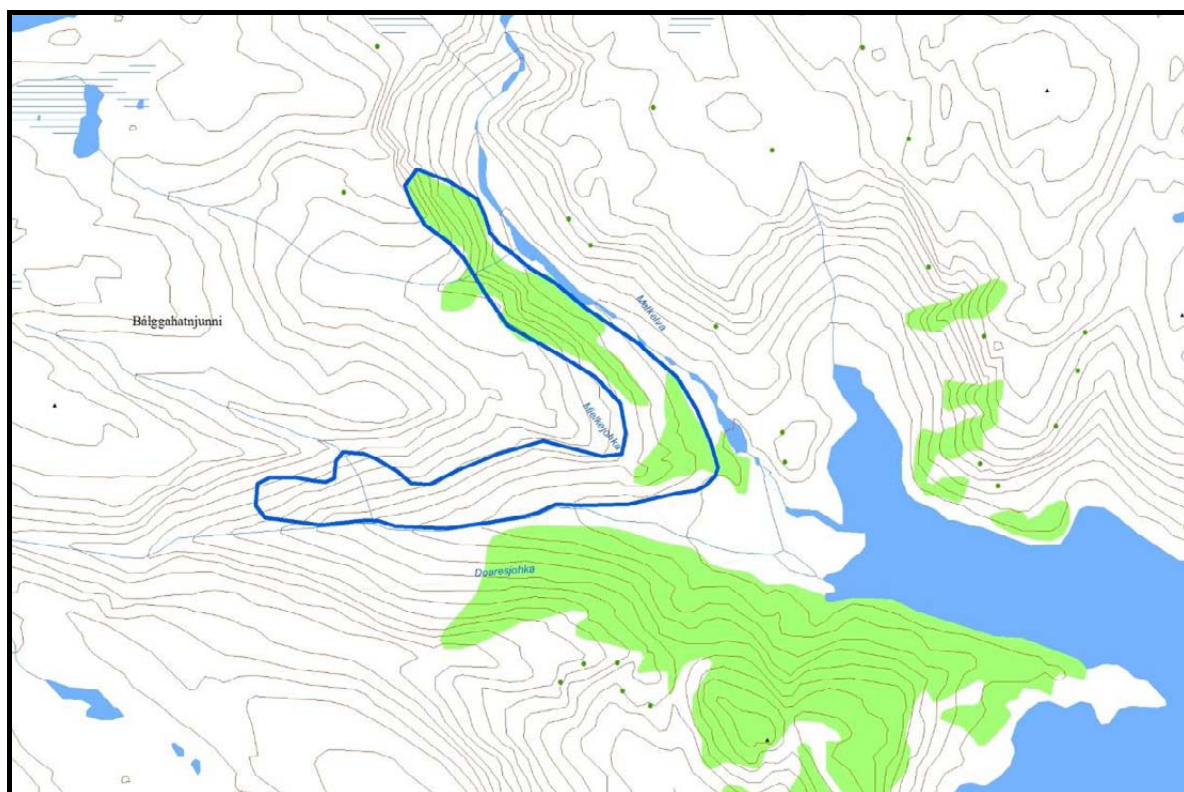

Lokalitet	201220048 Liene mellom Bálggahatnjunni og Store Bekkarfjord
Naturtype	Naturbeitemark
Naturtypekode	D04
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	20-240
UTM (WGS84)	584896 7805795

I dalsidene dannet av elvene Doaresjohka og Mielkejohka (Melkelva) finnes frodig eng- og høgstaudevegetasjon som er sterkt beitet, trolig både av rein og sau. Høgstaudevegetasjonen er ved Doaresjohka lokalt redusert til sølvbunke-eng på grunn av sterkt beitepress. En lokal, tett bestand med strutseving finnes ved foten av fjellet. Firblad og hvitmjølke er andre lokalt sjeldne arter som er blitt registrert i området. De sørvendte liene og lifoten har et lite innslag av noe varmekjære arter (berggull, småbergknapp, linesle pluss de allerede nevnte firblad og strutseving). Spredt skog finnes også, deriblant med silkeselje og setervier.

Kilde: Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

Lokalitet	201220049 Søkkmyrdalen
Naturtype	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti
Naturtypekode	E03
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	320-330
UTM (WGS84)	582785 7805909

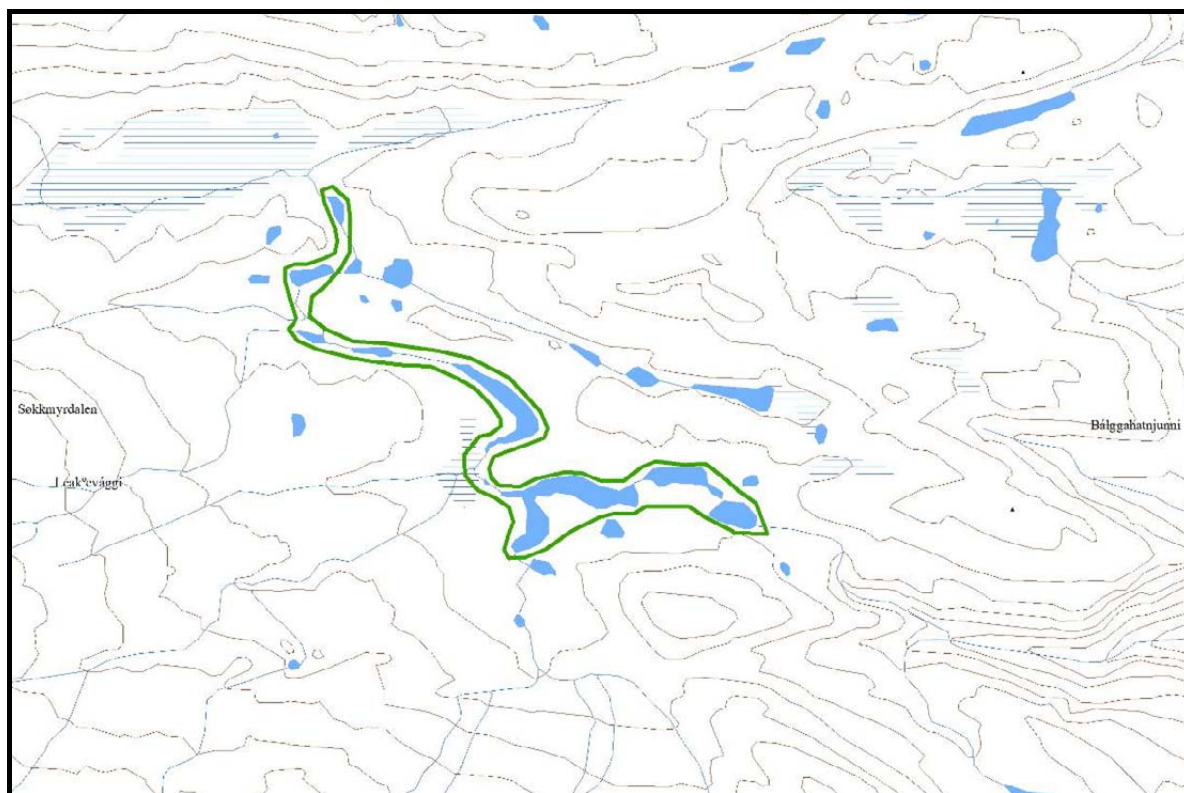
Lonene og tjønnene i elva har dels velutviklet vannvegetasjon på leir- og mudder-
bunn (0-2 m dyp):

- Elvesnelle-banker – rundt små dammer, ren bestand av elvesnelle (*Equisetum fluviatile*).
- Hesterumpe-undervannseng – på grunt vann.
- Kortskuddsvegetasjon – av høstvasshår (*Callitriche hermaphrodita*) og små-
vasshår (*C. palustris*), samt en del mattglattkrans (*Nitella opaca*).

Høstvasshår er rødlistet (NT). Dette er eneste kjente forekomst av denne arten på
Seiland. Et særtrekk ved myrene som omkranser elva er til dels rikelig forekomst
av rygebunke, en art som ellers er sjelden på kysten.

Kilde: Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødliste-
de arter gir verdien **viktig** (B).

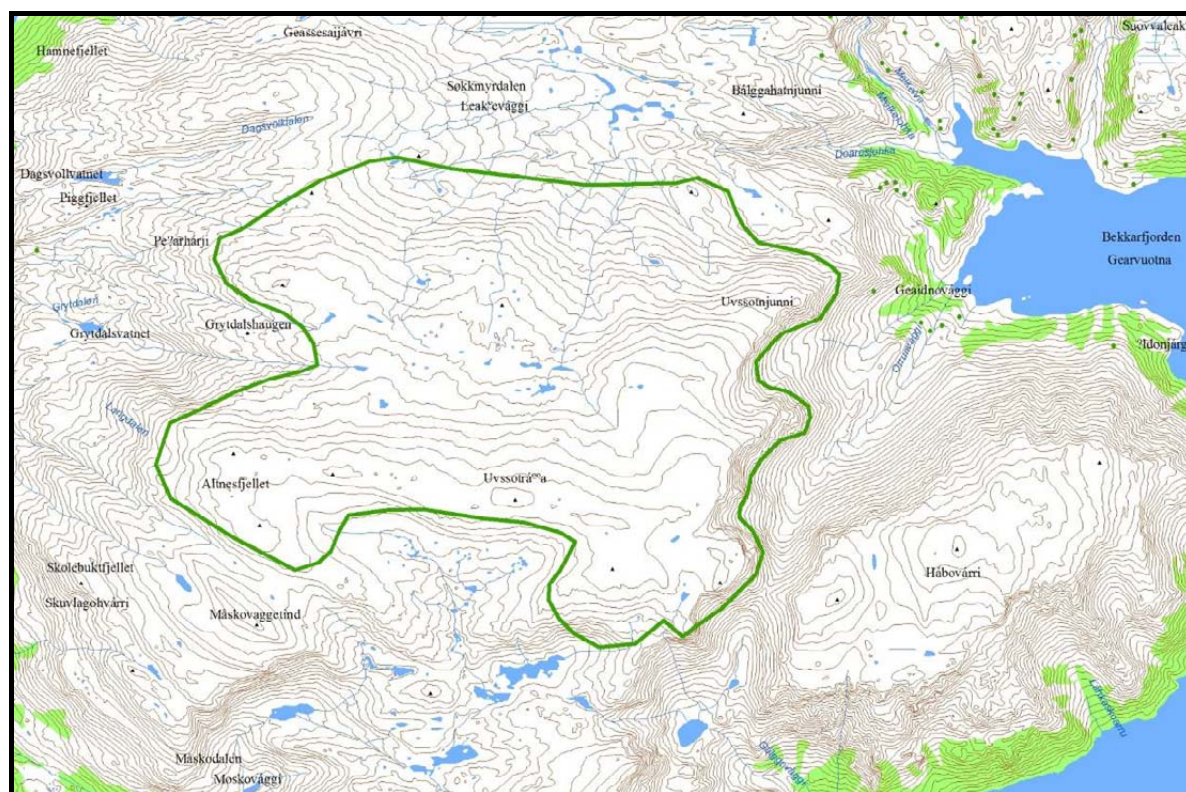
Lokalitet **201220050 Uvssotrašša**

Naturtype	Kalkrikt område i fjellet
Naturtypekode	C01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	Ca. 350-831
UTM (WGS84)	582503 7804043

Stedvis finnes kalkrikt mark på dette fjellmassivet med flere kalkkrevende arter, deriblant dvergørve (NT), bergrublom, snørublom og reinrose. Snøleiene angis å være artsfattige, men rommer tre rødlistede arter: snøørve (NT), grannsildre (NT) og snøgras (NT). Kildeskjørbuksurt finnes det rikelig med på snøleiemark, langs bekke- og drag, på grus og mellom steiner. Den finnes nesten til topps. Den regionalt sjeldne arten stivsildre er også funnet i området.

Kilder: Ryvarden & Sivertsen (1969), Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

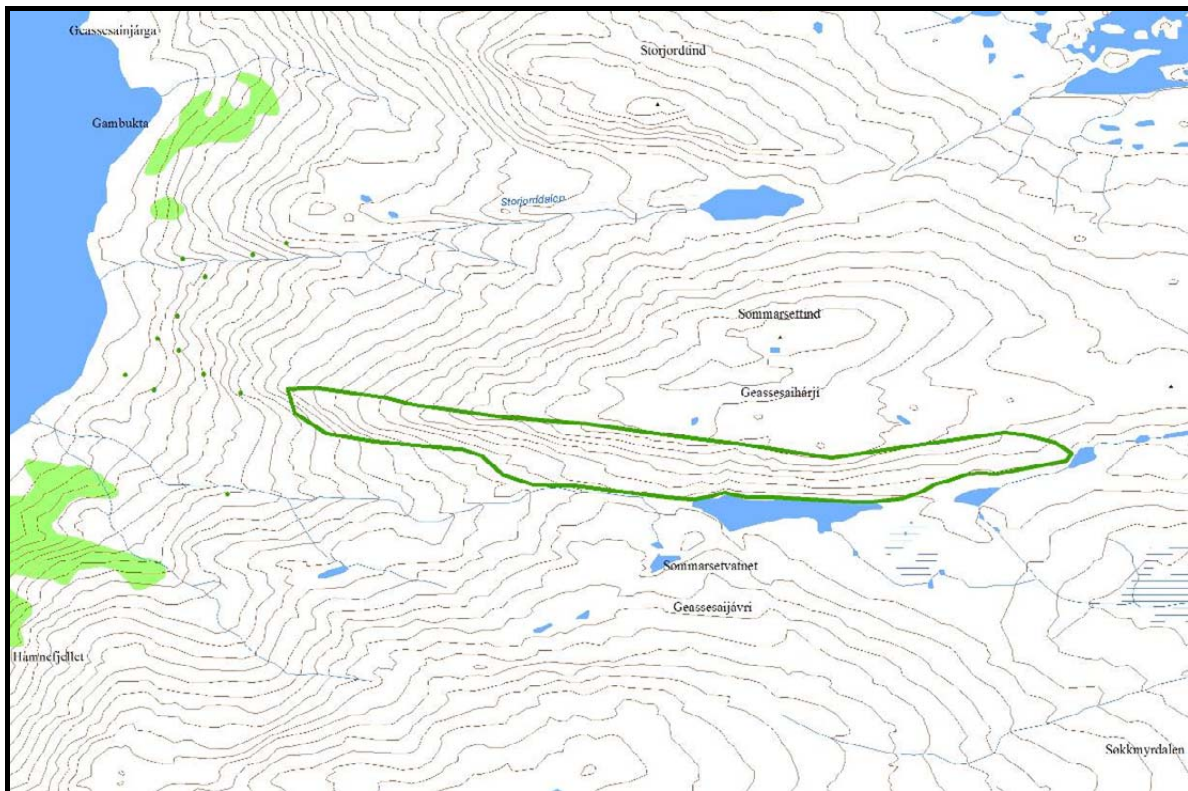

Lokalitet	201220051 Foten av Sommarsetind/Geassesaihárfji
Naturtype	Sørvendt berg og rasmark
Naturtypekode	B01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	300-500
UTM (WGS84)	580525 7806541

I den bratte sørvendte skråninga mellom Sommarsetvatnet og Sommarsettind vokser en del sjeldne planter, deriblant fjellmarinøkkel (NT), bergrublom, grønnburkne og reinstarr. I kildeteksten er fjellmarinøkkel nevnt, men i artslista er marinøkkel krysset av. Vi antar det er fjellmarinøkkel som er det korrekte.

Kilde: Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet	201220052 Kufjordbotn
------------------	------------------------------

Naturtype	Strandeng og strandsump
-----------	-------------------------

Naturtypekode	G04
---------------	-----

Verdisetting	C
---------------------	----------

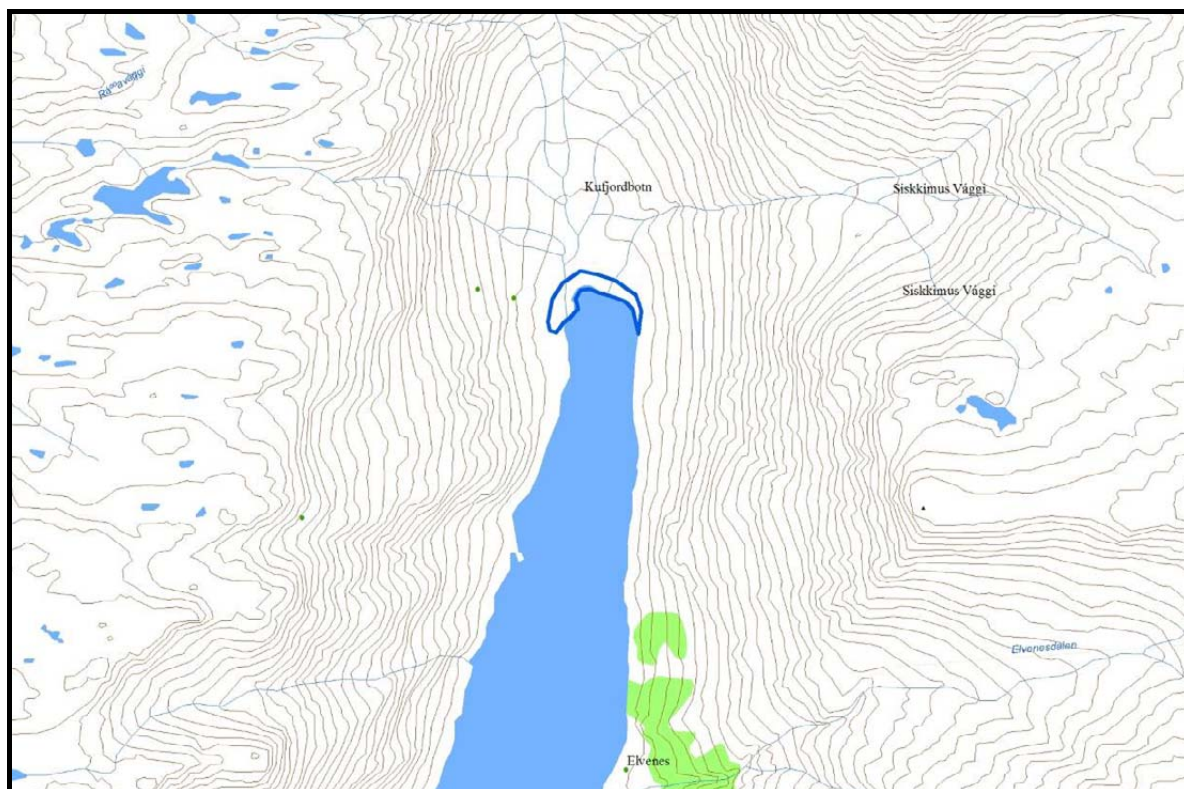
Høyde over havet (m)	0-5
----------------------	-----

UTM (WGS84)	579272 7812821
-------------	----------------

Stein- og grusstranda i botnen av Store Kufjord er av begrenset botanisk interesse, bortsett fra at det vokser russekjeks (NT) der.

Kilde: Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig** (C).

Lokalitet **201220053 Lille Kufjorddalen/Áitevággi**

Naturtype Stor elveør

Naturtypekode E04

Verdisetting **C**

Høyde over havet (m) 5-20

UTM (WGS84) 573758 7807598

I den slake, nedre delen av elveløpet er det flere grusører og små øyer med innslag av noen kravfulle fjellplanter, bl.a. mye gulsildre (*Saxifraga aizoides*) og noen enkeltplanter av stjernøyvalmue. I samme kilde står det senere at det var rikelig med stjernøyvalmue i området.

Kilde: Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

Lokalitet **201220054 Plataået NV for Kufjordbotn**

Naturtype Andre viktige forekomster (fjellplatå)

Naturtypekode H01

Verdisetting **C**

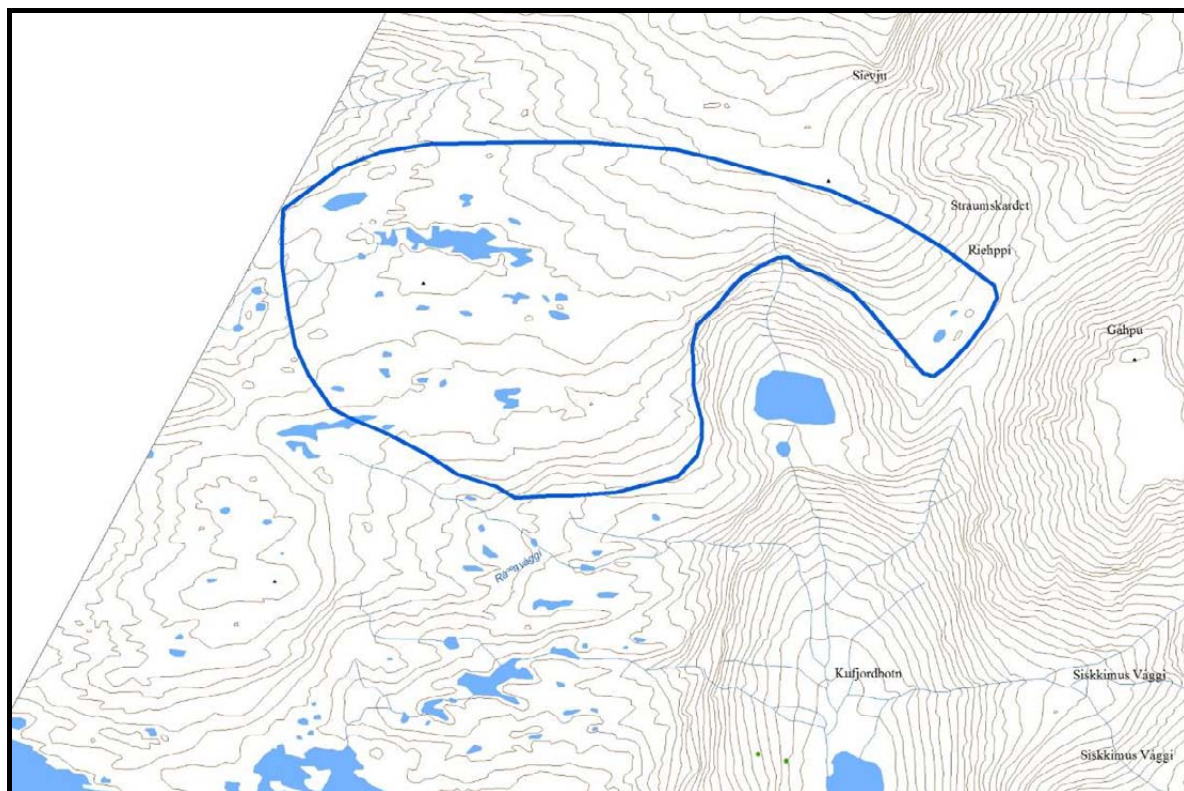
Høyde over havet (m) 350-750

UTM (WGS84) 578055 7814115

Dette fjellplatået mellom Straumskardet og kommunegrensa har mye nakent berg. Det vesle som finnes av løsmasser har dels rabbevegetasjon, men mest leside- og snøleievegetasjon. Området er ikke kalkrikt, og går derfor ikke inn under naturtypen kalkrikt område i fjellet. Fjellpartiet er artsfattig, men særpreget, bl.a. med rike-
lige forekomster av kildeskjørbusurt, spredt snøarve (NT) og noe jervrapp. Dette er eneste kjente forekomst av sistnevnte på Seiland.

Kilde: Alm & Iversen (2003).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

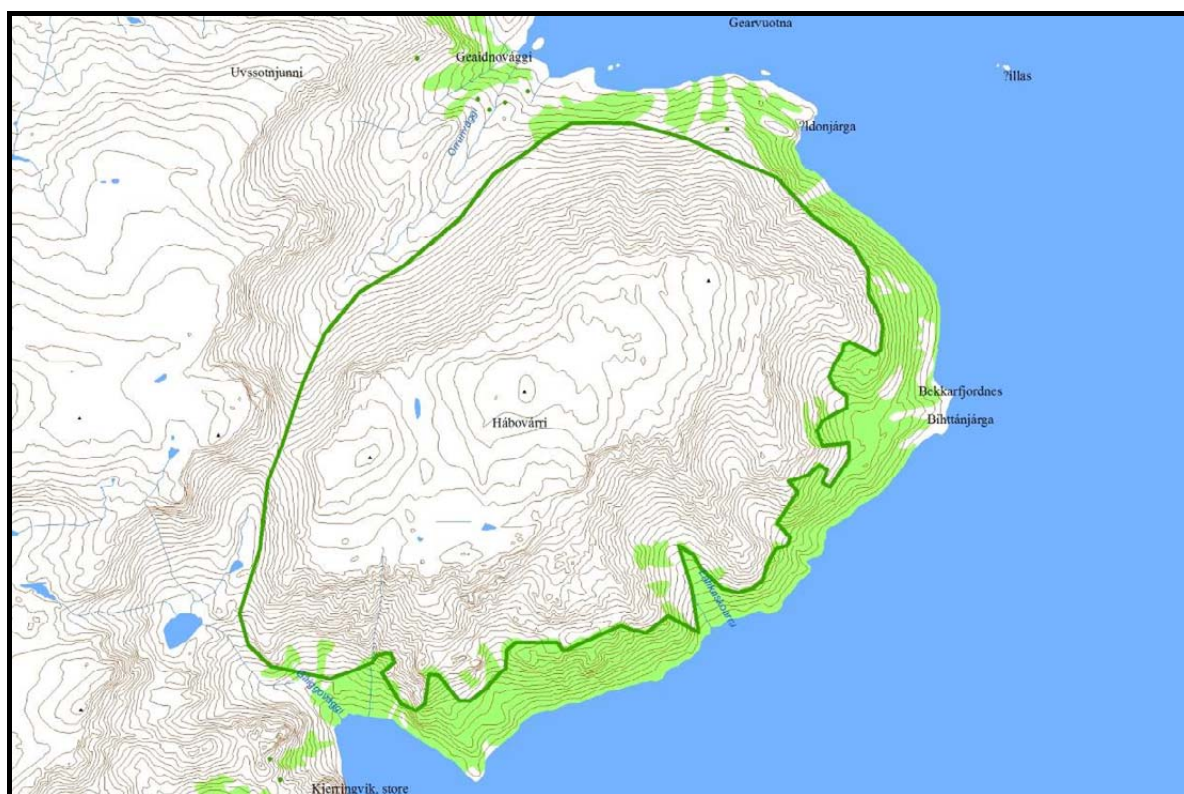
Lokalitet **201220055 Hábovárri**

Naturtype	Kalkrikt område i fjellet
Naturtypekode	C01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	50-774
UTM (WGS84)	585920 7802573

Dette fjellplatået har en interessant karplanteflora. Flere arter indikerer at fjellet inneholder et visst innslag av kalk. Det er registrert to rødlistearter på fjellet, nemlig snøsoleie (NT) og lodnemyrklegg (NT). Stjernøyvalmue (fredet, men ikke rødlistet) finnes også der. Kantlyng, snørublom, nålearve og jøkelsmåarve kan også nevnes. Fjellet er omgitt av bratte berg og rasmarker nesten på alle kanter. Disse er til dels uframkommelige og ikke undersøkt av botanikere. Det er sannsynlig at kalk gir utslag i vegetasjonen i disse skråningene, og lokaliteten avgrenses av den grunn nesten helt ned til havnivå.

Kilder: Ryvarden & Sivertsen (1969), Alm & Iversen (2003), herbariedata TROM.

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

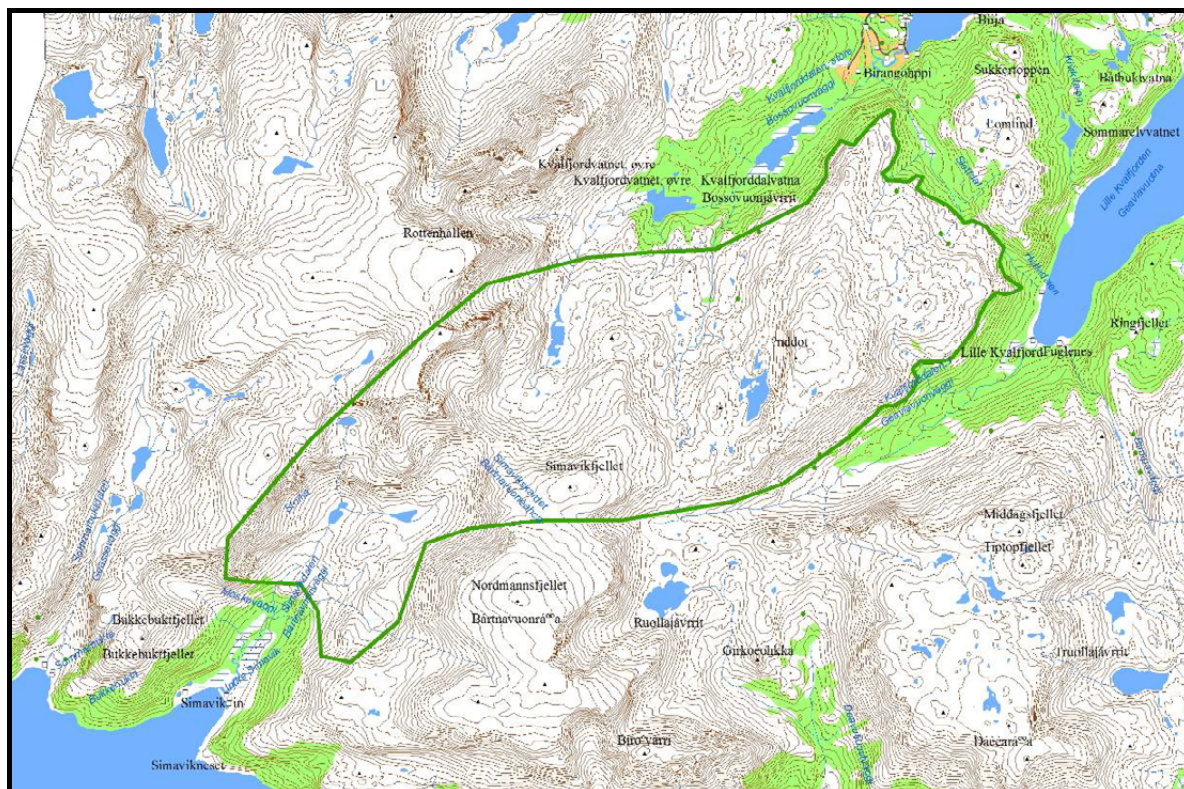
Lokalitet	201220056 Fra Ånoddot til Simavikfjellet og Simavikdalen
Naturtype	Kalkrikt område i fjellet
Naturtypekode	C01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	Ca. 100-911
UTM (WGS84)	569644 7799429

Hele fjellpartiet fra Simavikdalen via Simavikfjellet/Nordmansfjellet og nordover forbi Ånoddot ser ut til å være et stort sammenhengende baserikt område. Nordligste del av fjellområdet er så vidt vi kjenner til ikke blitt undersøkt i nyere tid. Dahl (1934) omtaler dette området. I dette fjellområdet vokser en del kalkindikatorer, for eksempel kantlyng, reinrose, nordlig strandskolm, fjellkvitkurle, høgfjellskarse, nålearve og jøkelsmåarve. Stjernøyvalmue som er en del av fjellvalmue-komplekset (fredet, men ikke rødlistet) ble funnet "...mangesteds på grusete skråninger, således i Simavikskar[d]et og på dettes nordøstside under Antonfjell [Ånoddot] og derfra utover Hundeneset nesten ned til Mjånes...". Fire rødlistearter er registrert i dette området: snøsoleie (NT), grynsildre (NT), grannsildre (NT) og lodnemyrklegg (NT).

Den sørlige delen av området, ovenfor Indre Simavik, har flere kalkindikatorer som vokser i urer nede i dalen til topplataet ved Simavikfjellet og trolig også Nordmannsfjellet/Bártnavuonrášša. Rødlistede arter registrert i dette området er lodnemyrklegg (NT), grannsildre (NT), issoleie (NT), snøsoleie (NT), og marinøkkel (NT). Sistnevnte er muligens registrert utenfor avgrenset område, nærmere havnivå. Andre mindre vanlige arter registrert i området er bl.a. grusstarr, alperublom, snørublom, bergrublom, myrtevier, fjellkvitkurle, stivsildre, jøkelsmåarve, bergfrue, grønnburkne og fjellrabbelav.

Kilder: Dahl (1934), Alm (2001), Artsdata (2008).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet **201220057 Saufjellet - Russetinden**

Naturtype Kalkrikt område i fjellet

Naturtypekode C01

Verdisetting **B**

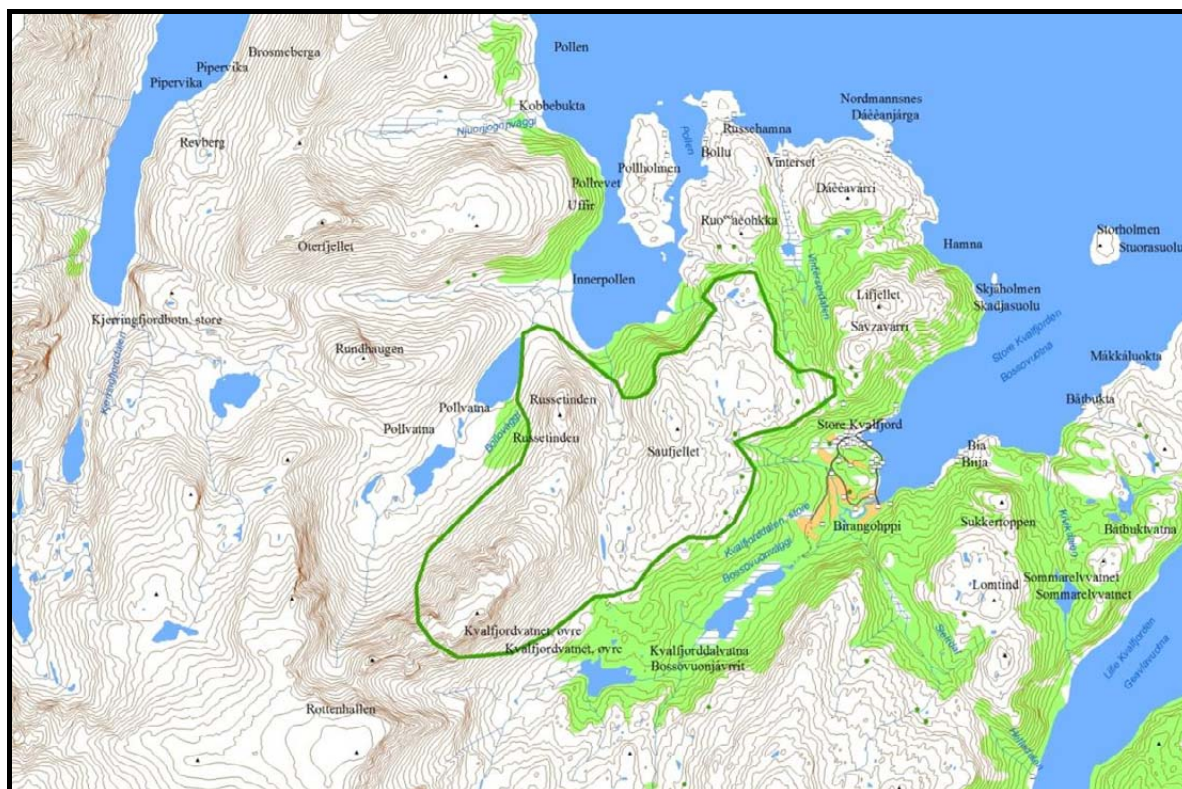
Høyde over havet (m) Ca. 200-600

UTM (WGS84) 568300 7801625

Mellom Store Kvalfjord og Innerpollen finnes et fjellområde med flere kalkindikatorer. Stjernøyvalmue skal stå spredt. Videre er det registrert bl.a. snøsoleie (NT – samlet i området både av O. Dahl og G. Knaben), grannsildre (NT), dvergarve (NT), stivsildre, reinrose, fjellkvitkurle, nålearve og tuesildre. Knabens funn ble geografisk plassert til "Ørnefjell". Dette stedsnavnet forekommer ikke i området på dagens kart, men i Artsdatabanken (2008a) er funnene tolket til å stamme fra strekinga Russetinden-Rottenhallen. Avgrensning er gjort deretter.

Kilder: Dahl (1934), Alm (2001), Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet**201220058 Rundhaugen**

Naturtype

Andre viktige forekomster (grus og rasmark)

Naturtypekode

H01

Verdisetting**B**

Høyde over havet (m)

Ca. 60-490

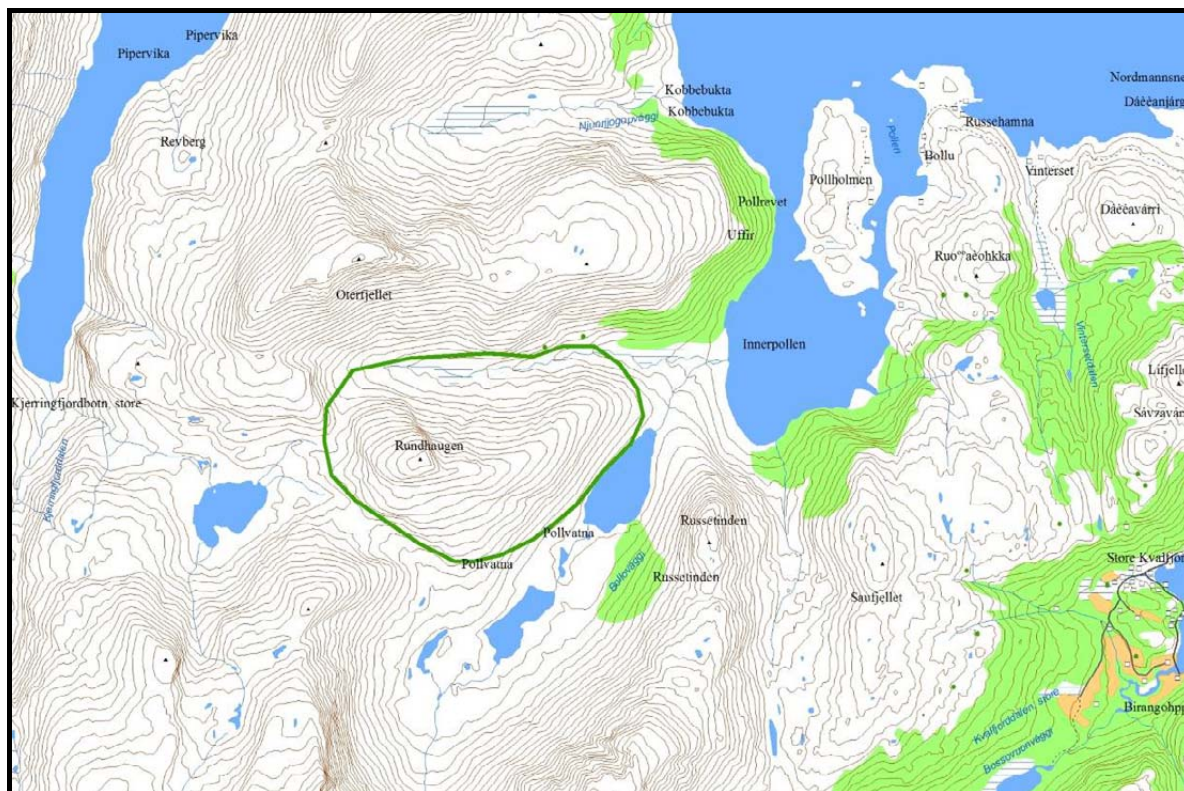
UTM (WGS84)

566630 7802914

Botanikeren Rolf Nordhagen besøkte fjellet Rundhaugen ved Innerpollen i 1934. To funn derifra er registrert i Artsdatabanken (2008a). Det er stjernøyvalmue og lodnemyrklegg (NT). En relativt vid avgrensning er foretatt, da det er sannsynlig at disse og andre interessante arter finnes rundt dette fjellet.

Kilde: Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet	201220060 Sáidegohgaisa/Seibukttind
Naturtype	Kalkrikt område i fjellet
Naturtypekode	C01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	Ca. 100-625
UTM (WGS84)	581570 7799313

Det første avsnittet er i sin helhet hentet fra Alm & Iversen (2003). Teksten er noe forkortet i forhold til den i Alm & Iversen (2003).

Dahl (1934) angir en rekke interessante artsforekomster på "Hakkstabbfjellet". Noe slikt stedsnavn finnes ikke på dagens kartverk, men lokaliteten svarer ifølge eldre kart til Seibukttind. Det er sannsynlig at Dahl har vært i liene ovenfor Hakkstabben, og opp mot toppen av Seibukttind. Han angir bl.a. forekomst av kantlyng, fjellkurle og stjernøyvalmue, sistnevnte "mot Rognsund på Hakstabbfjell med nærliggende fjellvidder i mengde (ca. 550-680 m o. h.)"; voksestedet angis som "i gabbrogrus" (Dahl 1934: 332). På et annet sted i samme verk er lokaliteten noe nærmere beskrevet. Her heter det: "Også på østsiden av Rognsund op for Oldervik på Seiland forekommer *Andromeda tetragona* [= *Cassiope tetragona*, kantlyng] og *Papaver radicum* på Hakstabbfjellet. *Papaver* fortsetter i mengde på grusviddene innover mot Seilandsjøkelen." (Dahl 1934:101). Etter vår befaring av fjellene sør for Seilandsjøkelen mener vi at det siste utsagnet må tas med en klype salt. Det bygger helst på forekomster på platået bak Seibukttind, eventuelt på fjellene lenger nord-nordvest. Mellom denne lokaliteten og Seilandsjøkelen ligger Uvssotrášša som et mektig fjellmassiv, som i all hovedsak består av grov blokkmark, og det vesle som finnes av grusmark på topp-platået og i nordhellingen var helt uten valmuer. Likeens er det knapt særlig mye grusmark (og ingen valmue-forekomster) på det store lavfjellsområdet inn mot Seilandsjøkelen

Grynsildre (NT) og issoleie (NT) er også samlet ved Seibukttind. Området er ikke nærmere undersøkt i seinere tid, så avgresning må betraktes som tentativ.

Kilder: Dahl (1934), Alm (1992, 1997, 2001), Alm & Iversen (2003), herbariedata TROM.

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

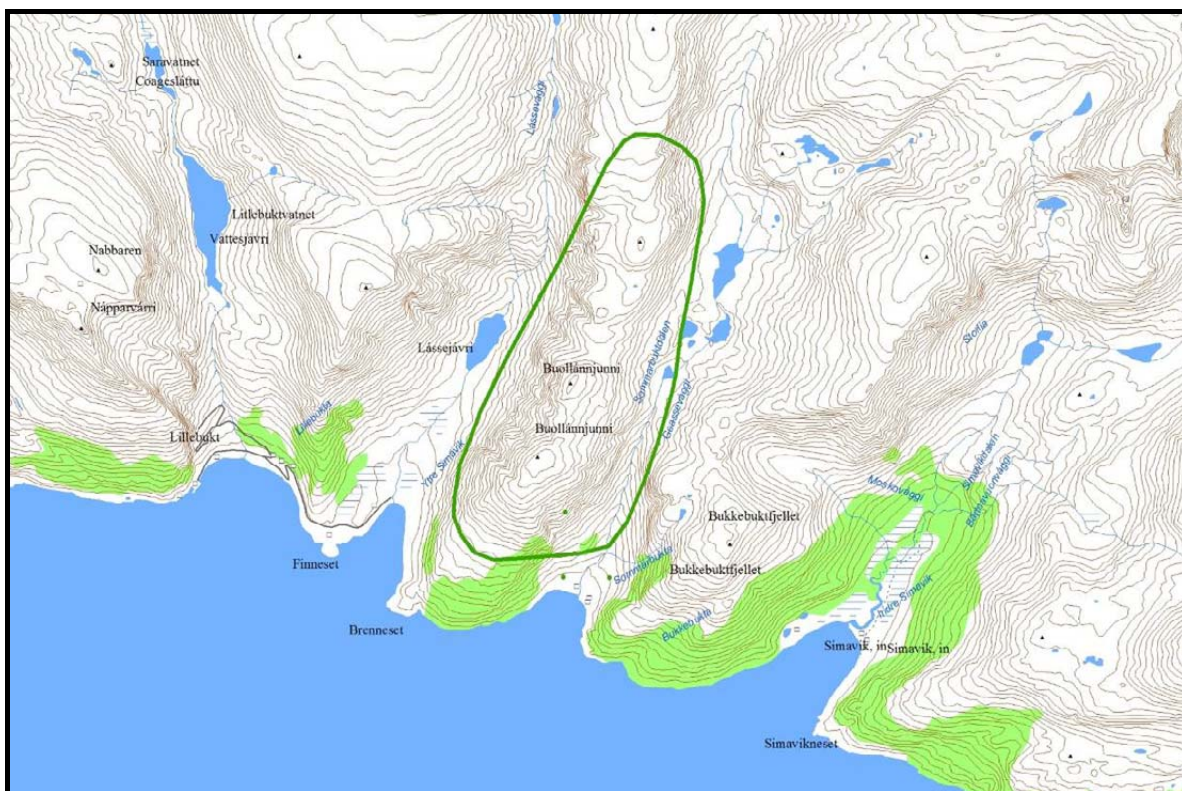
Lokalitet **201220061 Buollánnjunni**

Naturtype	Kalkrikt område i fjellet
Naturtypekode	C01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	Ca. 100-565
UTM (WGS84)	563030 7796667

På fjellet Buollánnjunni samlet Anders Often i 1994 grannsildre (NT), snøsoleie (NT) og fjellrapp. Alm (2001) refererte til Oftens innsamling av stjernøyvalmue fra området. Alm oppga stedsnavnet Sommarbuktdalen. Trolig finnes valmuen både i dalen og på platået.

Kilder: Alm (2001), Artsdata (2008).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødliste-de arter gir verdien **viktig** (B).

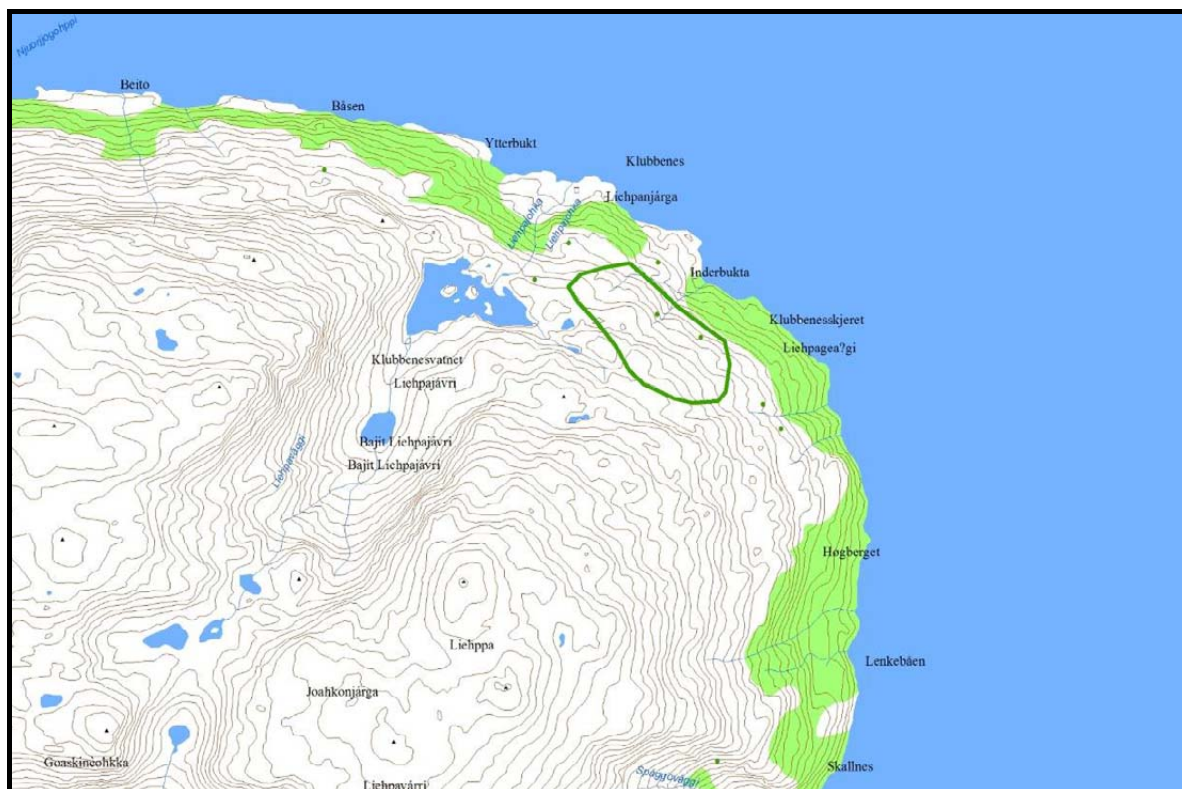
Lokalitet **201220062 Klubbeneset**

Naturtype	Sørvendt berg og rasmark
Naturtypekode	B01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	200
UTM (WGS84)	573403 7789066

Ved Klubbeneset vokser stjernøyvalmue, som er en del av fjellvalmue-komplekset, som er fredet men ikke rødlistet. Den vokser i finkornet grus, i rasmark og på blokkmark. Innsamling derifra er gjort av Marianne Iversen i 2003. Andre opplysninger om denne lokaliteten har vi ikke.

Kilde: Herbariedata TROM.

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet	201220063 Goskamark naturreservat
Naturtype	Gammel barskog
Naturtypekode	F08
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	80-280
UTM (WGS84)	585980 7746491

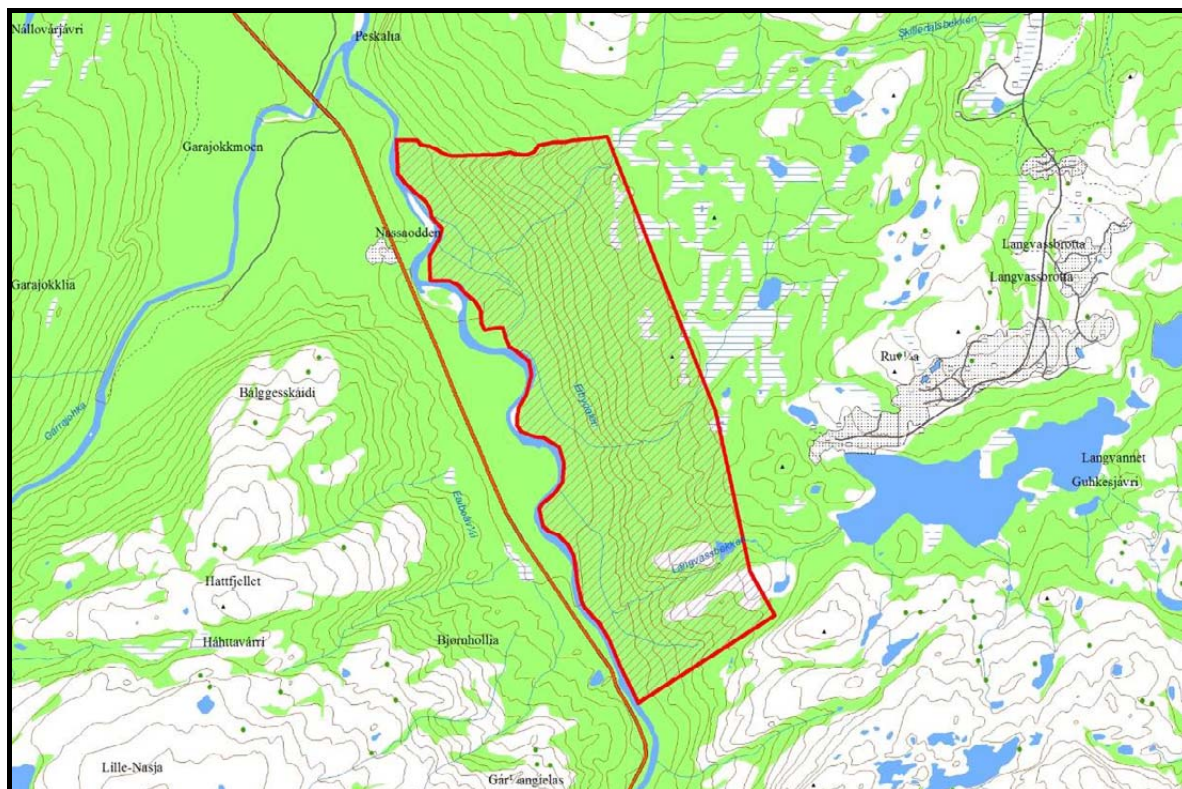
Området er vernet som naturreservat. Verneforskriftens områdebeskrivelse er som følger:

"Formålet med fredningen er å bevare et skogområde med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene. Området har en lite påvirket furu- og bjørkeskog med stor økologisk variasjon. Skogen er typisk for furuskogsliene i Alta- og Eiby dalen. Verneområdet består av furuskog og noe løvskog på elveterrasser og i ei vestvendt li øst for Eibyelva. Skogen på terrassene ble vernet allerede i 1928. Dette arealet (175 dekar) fikk status som administrativt fredet skogreservat 17. juni 1969, og reservatet ble utvidet i 1974 (800 da). Det meste av arealet på flata utgjøres av blåbærfuruskog med dominans av moser og lyngarter. Lia mot øst er mye fattigere og domineres av grunnlendt furuskog med nøysomme lav og moser i veksling med bart fjell. Ved en bekk som renner over flata er det en gradient av løvskog med småbregnebjørkeskog, urterik bjørkeskog og en smal sone med gråor-heggeskog nærmest bekken. Flere interessante fuglearter er registrert i området. Det finnes gamle hogstspor i reservatet. Det går et gammelt sperregjerde for rein gjennom søndre del av området."

Flere rødlistede sopp er registrert i området, bl.a. *Antrodia macra* (NT) på osp, *Ceriporiopsis pannocincta* (CR) på gråor, furuplett *Chaetoderma luna* (NT) på furu, *Junghuhnia lacera* (DD) på gråor, grønnlig narrepiggsopp *Kavinia albobiridis* (NT), svartsoneskjute *Phellinus nigrolimitatus* (NT) på furu, *Skeletocutis lenis* (NT) på furu, og lamellfiolkjute *Trichaptum laricinum* (NT) på furu.

Kilder: Ryvarden (1971), Fylkesmannen i Finnmark (1993), Korsmo & Svalastog (1994), Direktoratet for naturforvaltning (1996), NMD (2008), Artsdatabanken (2008a), Direktoratet for naturforvaltning (2008).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig** (A).

Lokalitet	201220064 Vassbotndalen naturreservat
Naturtype	Gråor-heggeskog
Naturtypekode	F05
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	30-100
UTM (WGS84)	572108 7766903

Området er vernet som naturreservat. Naturreservatet er i all hovedsak gråor-heggeskog, men i nedre del finnes ulike ferskvannsnaturtyper, deriblant elvør med viktige forekomster av kolavalmue (EN). Vi velger å behandle området som ett, da stedfesting av mange viktige forekomster er unøyaktig, noe som vanskeligjør korrekt avgresning av mindre enheter. Verneforskriftens områdebeskrivelse er som følger:

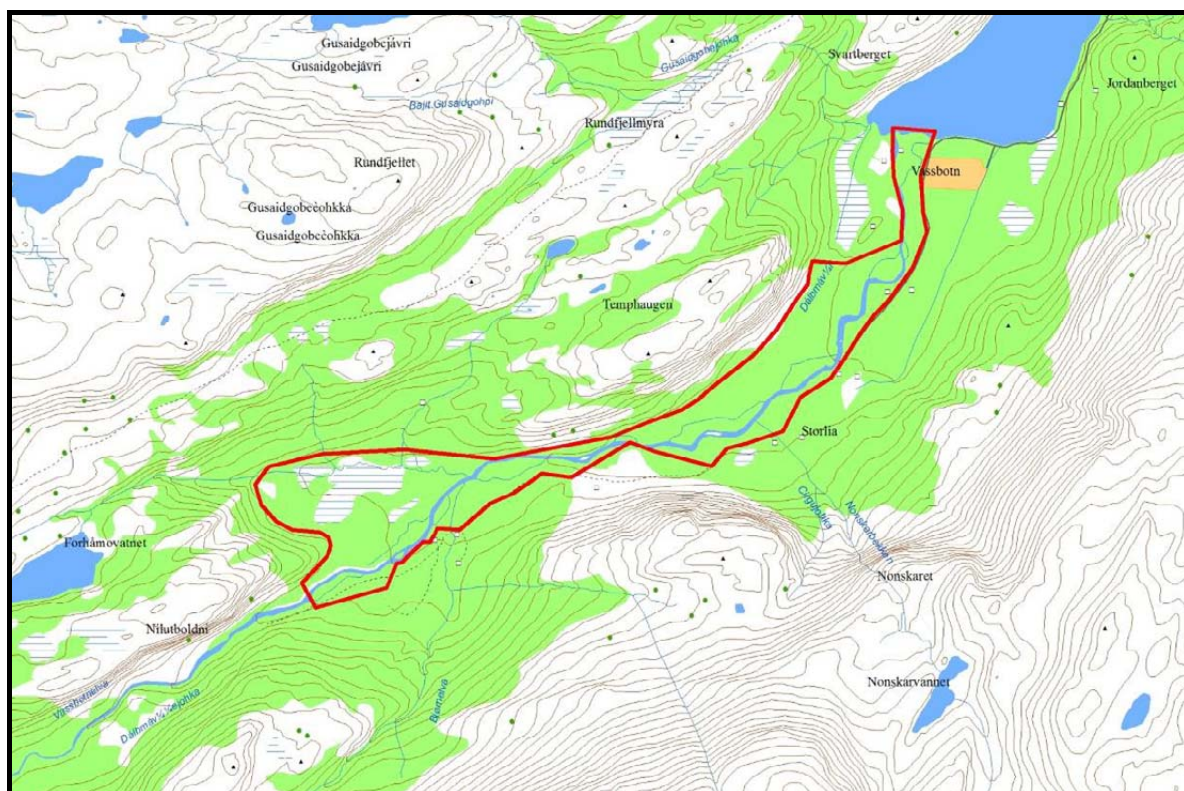
"Vassbotndalen naturreservat ble fredet ved kongelig resolusjon av 25. oktober 1991. Formålet med naturreservatet er å bevare et rikt lauvskogsområde, med en stor, frodig og lite påvirket gråoreskog (*Alnus incana*). Vassbotndalen er et vakkert dalføre, med et variert landskap. Området er vernet som Vassbotndalen landskapsvernområde. Vassdraget er varig vernet mot kraftutbygging. På vestsida av dalen finnes det kalk i berggrunnen flere steder, og her finner vi de rike skogtypene lågurtbjørke-skog og høgstaudebjørkeskog. I fuktige og flomutsatte partier er det gråoreskogen som dominerer. Plantelivet i dalen omfatter arter som har sin nordgrense i Vest-Finnmark, bl.a. rødflangre (*Epipactis atrorubens*), markjordbær (*Fragaria vesca*), bergveronika (*Veronica fruticans*), legeveronika (*V. officinalis*), berggull (*Erysimum hieracifolium*) og bergmjølke (*Epilobium collinum*). Østsida av dalen består av surere bergarter, og skogtypen her er vesentlig blåbærdominert bjørkeskog. Ved utløpet av Vassbotnelva, i bunnen av Vassbotndalen, finner vi et stort og sammenhengende areal med gråoreskog som er lite påvirket av menneskelige inngrep og beite. Dette er kanskje den fineste gråoreskogen i Finnmark, med utforminger som gjør den til et type-område for oreskog i vår landsdel. Her finner vi i tillegg til gråor treslag som bjørk (*Betula pubescens*), hegg (*Prunus padus*), rogn (*Sorbus aucuparia*) og forskjellige store vierarter (*Salix* spp). Skogbunnen er dominert av den store bregnen strutseving (*Matteuccia struthiopteris*), eller av den høyvokste urten mjødukt (*Filipendula ulmaria*) og andre høgstauder. Strutseving er en sjelden bregne lengst nord i Finnmark, og fins vanlig først fra Alta-området og sørover. Oreskogene er de mest næringsrike og varme-krevende skogtypene vi finner i Finnmark. De har størst utbredelse i lune dalfører i Alta og langs Lakselva i Porsanger. Siden de vokser på den beste jorda, har gråoreskogene vært svært utsatt for oppdyrking og beite. I Bognelvdalen og langs Altaelva er store arealer av gråoreskog oppdyrket. Det er derfor viktig å ta vare på noen større og forholdsvis urørte gråoreskoger, slik som i Vassbotndalen."

Det er gjort en rekke registreringer av sjeldne arter i Vassbotndalen-Talvik-området. Stedfesting er for flere innsamlinger ganske unøyaktig. Følgende rødlistede sopp ser ut til å forekomme i naturreservatet: *Junghuhnia lacera* (DD) på gråor, oliventunge *Microglossum olivaceum* (VU) i beitet gråoreskog, *Phanerochaete deflectens* (DD) på svartvier, ferskenkjuke *Tyromyces kmetii* (DD) på gråor og på svartvier, og velumlærhatt *Tectella patellaris* (NT). I vegskjæringa i østkanten av naturreservatet og rett utenfor reservatgrensene finnes en sekundærforekomst

av kolavalmue (EN). Forekomsten er avhengig av at vegskråninga holdes åpen. Dette er en av flere forekomster av kolavalmue i dalen. I 1995 ble en ganske stor forekomst av kolavalmue registrert ved elva sørvest for Storvatnet. Denne forekomsten ser ut fra beskrivelsen å være innenfor naturreservatet. Det er også gjort flere registreringer av kolavalmue på elvør opp langs Storelva (Dálbmájoikka/Vassbotnelva).

Kilder: Høiland (1986), Fylkesmannen i Finnmark (1993), herbariedata TROM, NMD (2008), Artsdatabanken (2008a), Direktoratet for naturforvaltning (2008).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig** (A).

Lokalitet **201220065 Mellom Vassbotnelva og Grøfthullet**

Naturtype Slåttemark

Naturtypekode D01

Verdisetting **C**

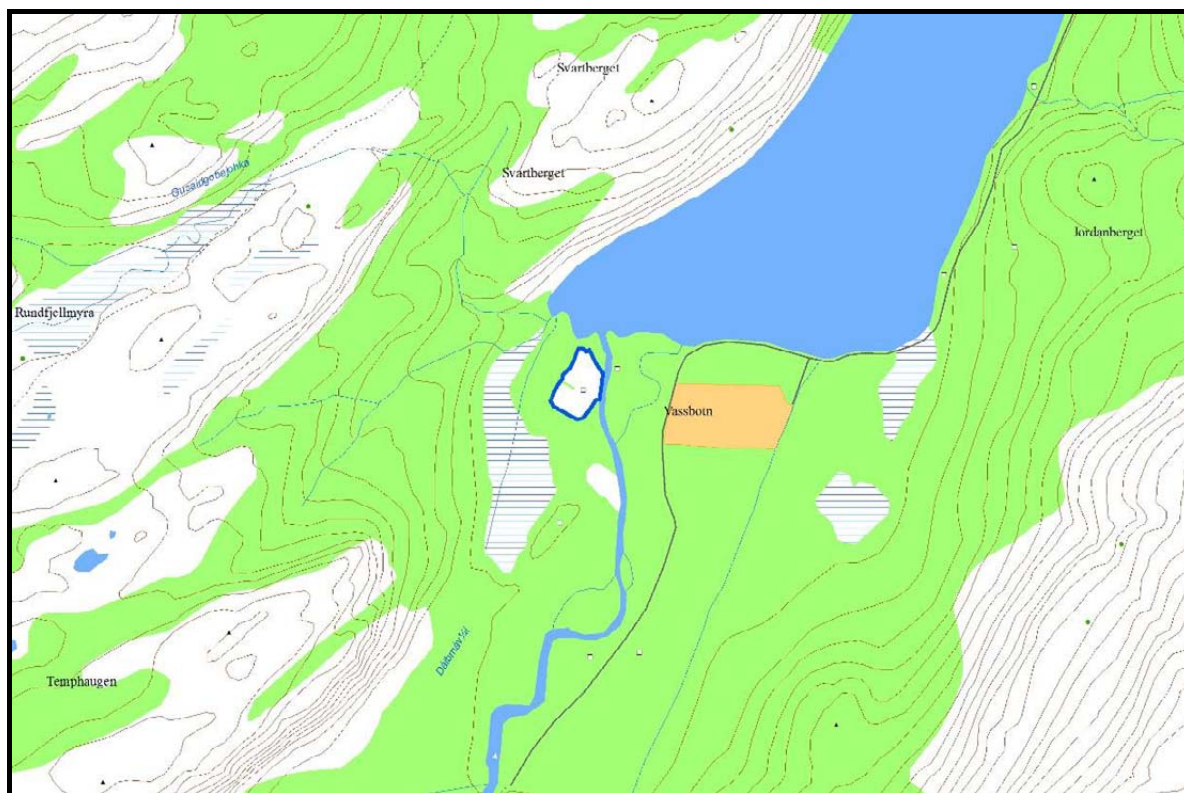
Høyde over havet (m) Ca. 32

UTM (WGS84) 572500 7768051

Dette er en tidligere slåtte-eng. Slått har trolig opphørt, noe som trolig har ført til en viss gjengroing og redusert naturverdi. På denne enga ble det i 1995 registrert bl.a. fjellmarinøkkel (NT).

Kilde: Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

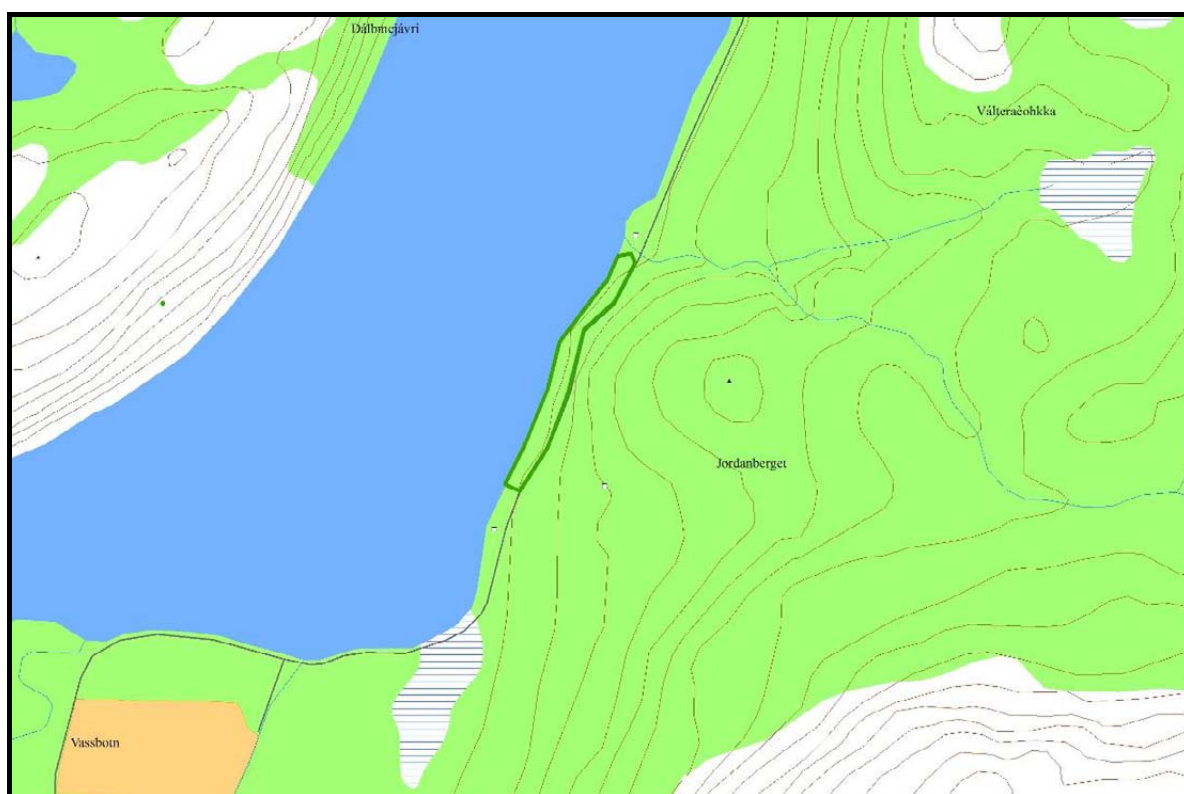

Lokalitet	201220066 Mellom Jordanberget og Storvatnet, i vegskjæring
Naturtype	Artsrik veikant
Naturtypekode	D03
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	Ca. 45
UTM (WGS84)	573533 7768811

I vegskjæringa under Jordanberget ble det i 1977 registrert en sekundærforekomst av kolavalmue (EN). Det er ikke kjent om denne forekomsten fortsatt er i hevd.

Kilde: Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet **201220067 Storvatnet/Dálbmejávri**

Naturtype Rik kulturlandskapssjø

Naturtypekode E08

Verdisetting **A**

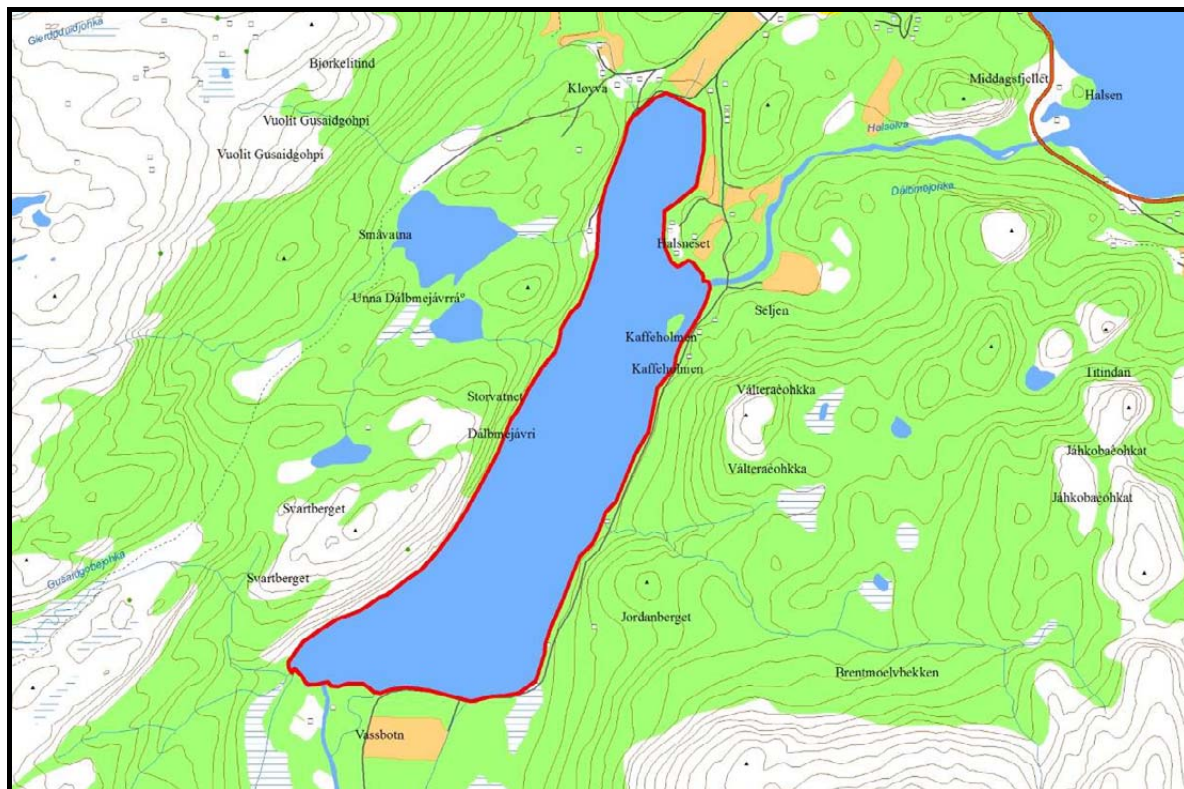
Høyde over havet (m) 28-32

UTM (WGS84) 573314 7769127

I forhold til skogen rundt, er Storvatnet heller dårlig undersøkt. Vannet ser imidlertid ut til å ha et godt potensial som rik vannplantelokalitet. Det er kjent at høstvasshår (NT) og småvasshår vokser i sør-enden av vannet. Polarkarse vokser på strandør. Det samme gjør kolavalmue (EN). Valmuelokalitetene er forsøkt tatt ut som separate lokaliteter.

Kilder: Artsdatabanken (2008a), herbariedata TROM.

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig (A)**.

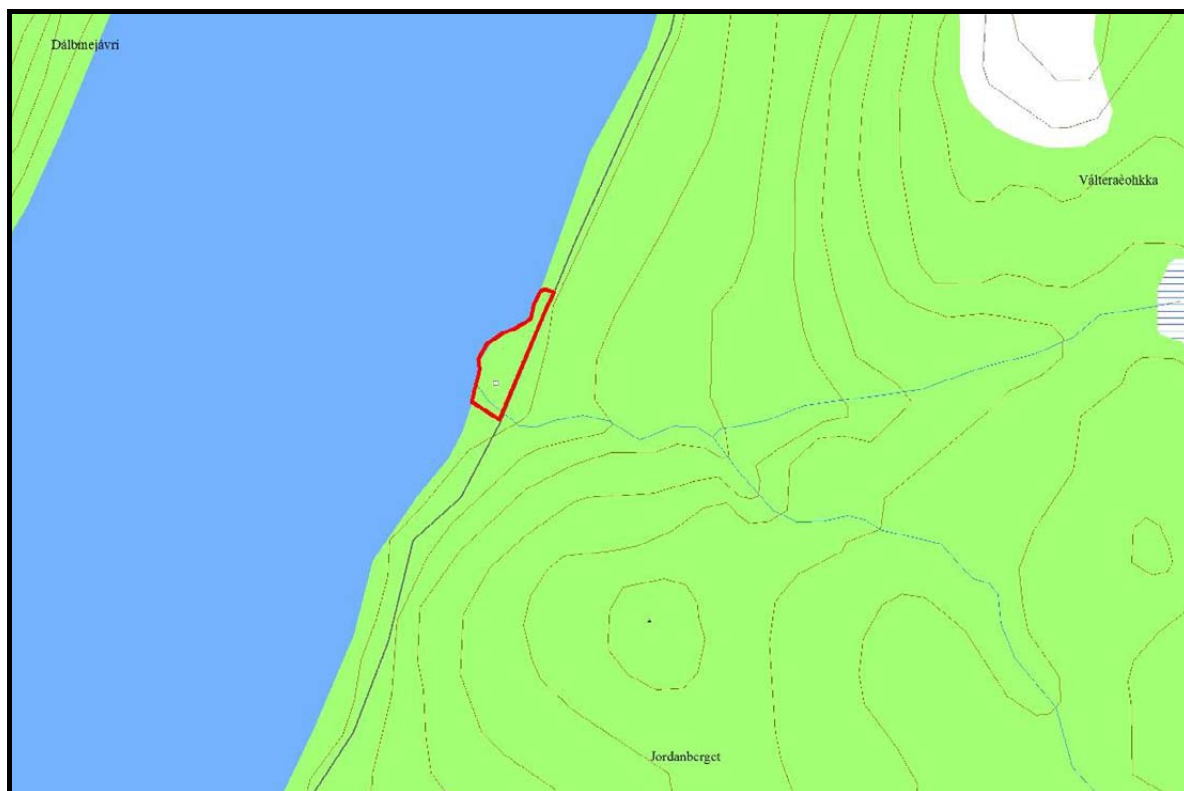
Lokalitet	201220068 Utløpet av Brentmoelvbekken
-----------	---------------------------------------

Naturtype	Stor elveør
Naturtypekode	E04
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	30-33
UTM (WGS84)	573590 7768967

I 1958 ble kolavalmue (EN) registrert på delvis graskvost elveør ved utløpet av "tverrelva på S-sida (Ø-sida) av vatnet". Det er liten tvil om at dette er snakk om Brentmoelvbekken. Det ser ikke ut til at lokaliteten er blitt oppsøkt i seinere tid, men vi antar at kolavalmue fortsatt finnes der. Lokaliteten er på grensa til landskapsvernområdet.

Kilder: Høiland (1986), herbariedata TROM.

Naturtypens egenverdi høye verdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig (A)**.

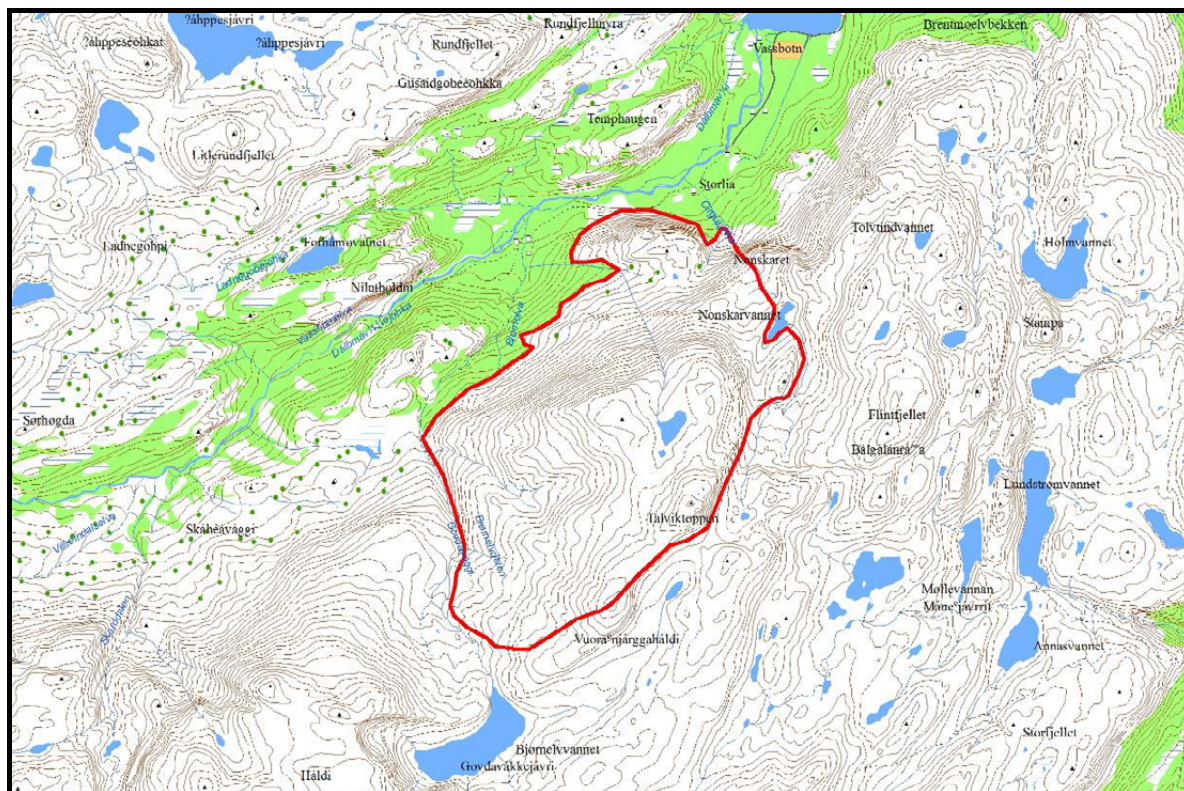

Lokalitet	201220069 Vassbotnfjell mellom Bjørnelva og Cirgujohka
Naturtype	Kalkrikt område i fjellet
Naturtypekode	C01
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	80-985
UTM (WGS84)	571690 7764996

Dette fjellpartiet er innenfor landskapsvernområdet. Det er blitt kalt "Vassbotnfjellet" i flere litteraturkilder, men dette navnet opptre ikke på kart fra Statens kartverk. Der er snakk om navnløs topp på 877 m o.h. og omkringliggende fjellplatå og fjellsider. Dette er en primærforekomst for kolavalmue (EN). Det er sannsynlig at frø herifra bidrar til å opprettholde forekomstene nede i dalen. Kolavalmue er kjent fra i alle fall to lokaliteter innenfor avgrenset område, den ene i skrent nær foss på utrast morenerygg nær skoggrensa, den andre på østsida av ei lang fonn på omtrent 450 m o.h. Disse to lokalitetene er begge over skoggrensa og kvalifiserer til å bli innlemmet i naturtypen "kalkrikt område i fjellet", men de kan også inngå i naturtypen "sørvendt berg og rasmak". Ettersom området innehar andre verdier som ikke er knyttet til rasmak, velger vi å benytte den førstnevnte naturtypen. Ikke minst, dette er lokalitet for den svært sjeldne arten snøstjerneblom (EN), som kun er kjent fra et fåtall lokaliteter i Norge. Plantesamling ser ut til å ha desimert denne bestanden betraktelig, og søk etter arten i 1983 resulterte ikke i gjenfunn, men den ble gjenfunnet i 1987. I området er også følgende rødlistearter registrert: grynsildre (NT), grannsildre (NT), isssoleie (NT), snøsoleie (NT), lodnemyrklegg (NT).

Kilder: Høiland (1986), Artsdatabanken (2008a), herbariedata TROM,

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig** (A).

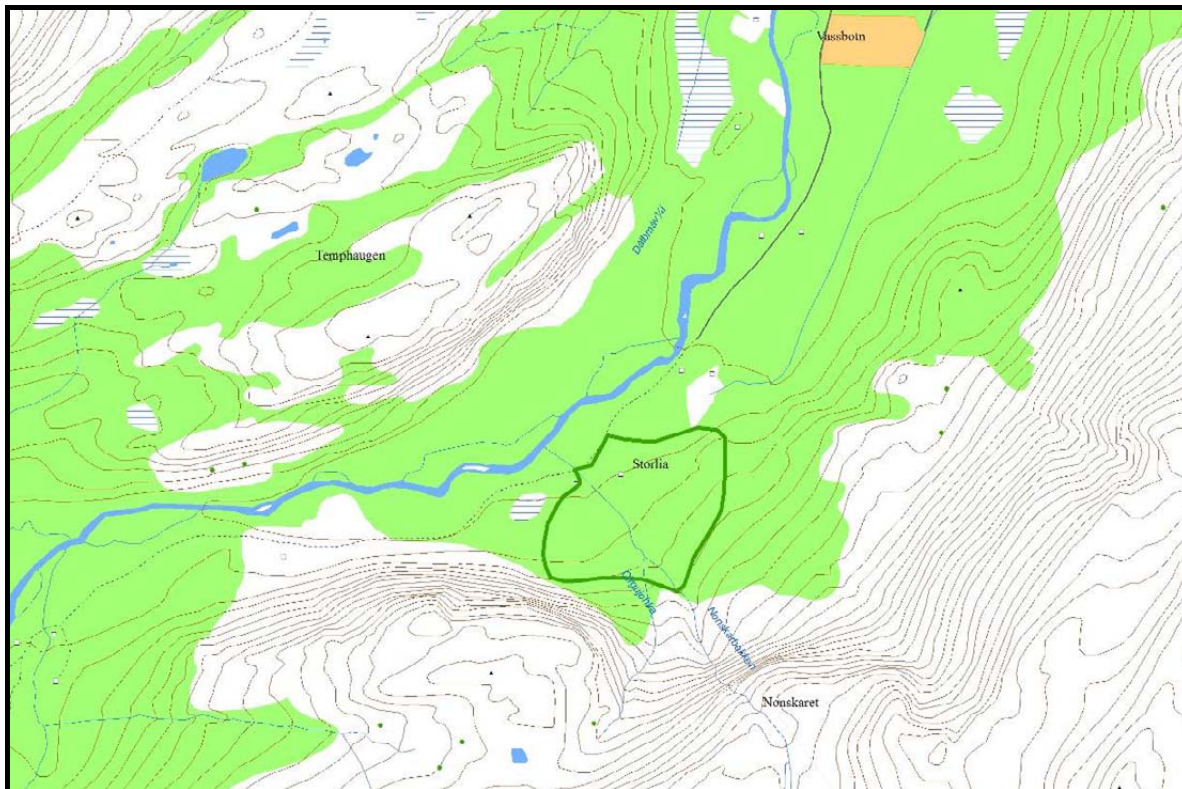
Lokalitet **201220070 Storlia ved Cirgujohka**

Naturtype	Gråor-heggeskog
Naturtypekode	F05
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	45-120
UTM (WGS84)	572146 7766462

Denne lokaliteten er rett utenfor naturreservatet, men innenfor landskapsvern-området. I gråoreskog her vokser de truede soppene *Lepiota jacobii* (VU) og jodoformhette *Mycena arcangeliana* (VU). Sistnevnte er kun kjent fra denne lokaliteten i Finnmark. Førstnevnte er kun kjent herifra, samt en annen lokalitet i Talvik-området.

Kilder: Bendiksen et al. (1997), NMD (2008), Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødliste-de arter gir verdien **viktig** (B).

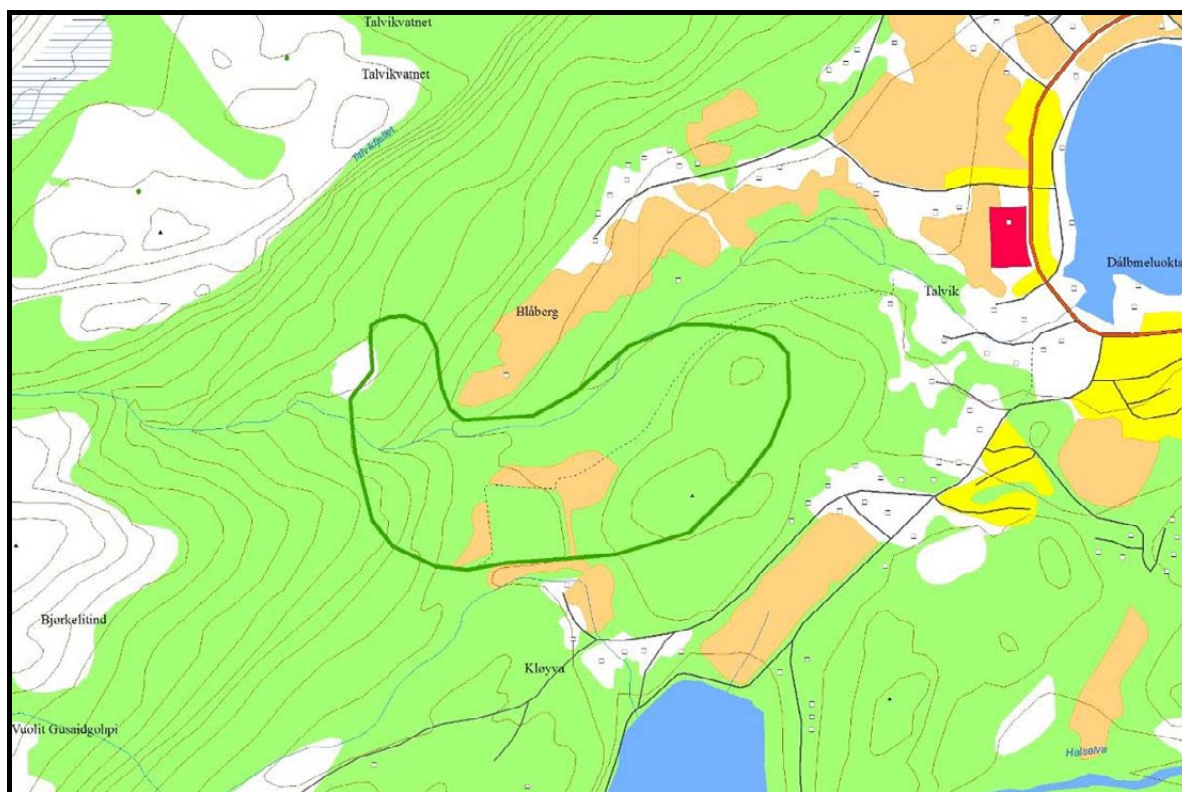
Lokalitet **201220071 Kløyva - Blåberg**

Naturtype	Kalkskog
Naturtypekode	F03
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	40-140
UTM (WGS84)	573486 7771184

Dette er en av få kjente lokaliteter i fylket for de rødlistede artene pluggtraktsopp *Clitocybe alexandri* (NT) og grønn rødsdivesopp *Entoloma incanum* (NT). Disse ble samlet i plantefelt med mest gran og noe furu. Førstnevnte er også kjent fra hjemlige treslag i området. Området er kalkrikt. For grønn rødsdivesopp er treslagene gran, furu og bjørk oppgitt, men om det henviser til substrat eller generell habitattype er for oss ukjent. Det kan tenkes at disse soppene finnes der mest på tross av, og ikke på grunn av de plantede treslagene. Innenfor samme område er det også blitt registrert den svært sjeldne arten fagervokssopp *Hygrophorus calophyllus* (EN). Denne ble ikke belagt, noe som gjør at man bør ta rapporten med noe forbehold. En rekke andre mindre vanlige sopparter er også registrert innenfor et relativt stort område som krysser elva. Dette inkluderer også et lite berg ved elva 100 m o.h. der knappenålslaven rustdoggnål *Sclerophora coniophaea* (NT) vokser på bjørkebark under et overheng.

Kilder: NMD (2008), Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

Lokalitet **201220072 Jansnes**

Naturtype Rikt strandberg

Naturtypekode G09

Verdisetting **B**

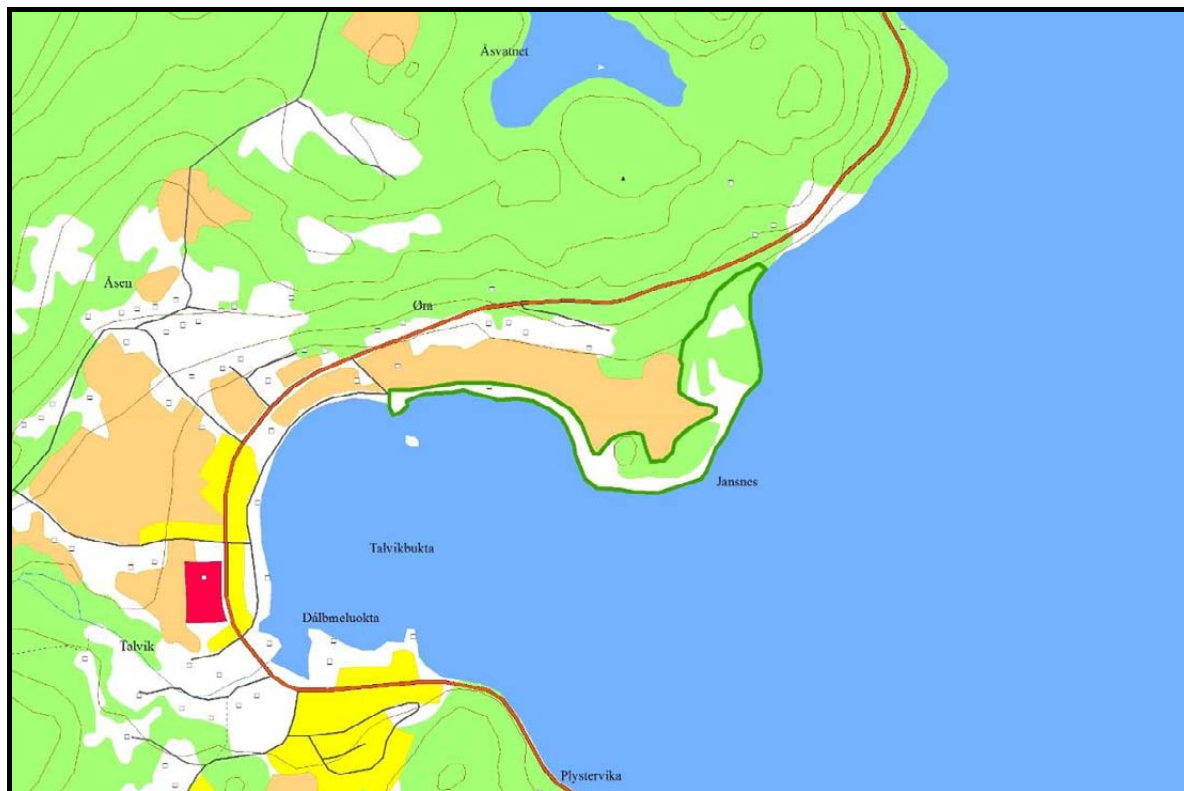
Høyde over havet (m) 1-20

UTM (WGS84) 575174 7772027

Jansneset er kalkrikt. Flere sjeldne arter er kjent herifra på berg og på gressbakke, bl.a. finnmarksfrøstjerne, (som er en del av smalfrøstjernekomplekset, VU), tannjordgrye *Collema bachmanianum* (NT), finnmarksnøkleblom (NT), russekjeks (NT), bakkesøte (NT), takhaukeskjegg, skredrublom, berggull, bleiksøte, spraglestarr, ishavsstjerneblom, småbergknapp, grønnebukkne, fjellrundskolm og markjordbær.

Kilder: Dahl (1934), NLD (2008), Artsdatabanken (2008a), herbariedata TROM.

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **viktig** (B).

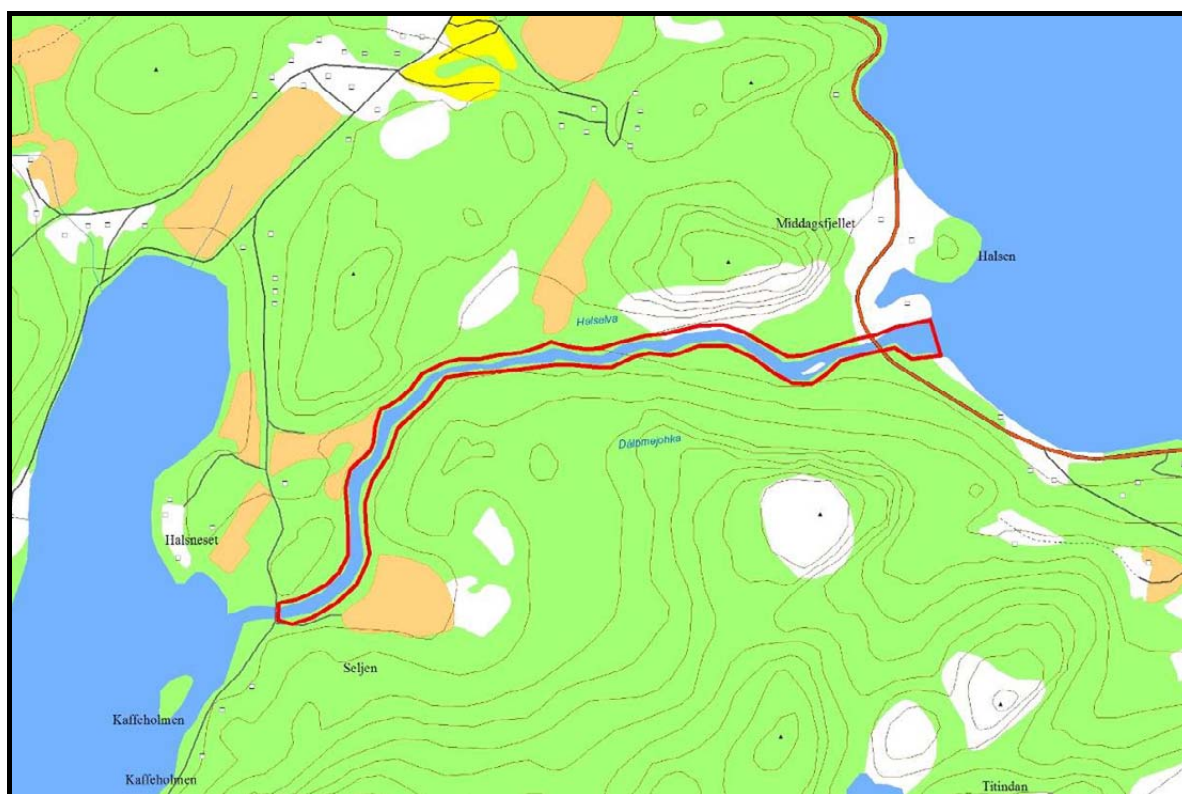
Lokalitet **201220073 Dálbmejohka/Halselva**

Naturtype	Fossesprøytsone
Naturtypekode	E05
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	1-20
UTM (WGS84)	574776 7770641

I det lille juvet til Halselva finnes spredte fossefall. Berget omkring er kalkrikt. Det er sannsynlig at en innsamling av den veldig sjeldne mosen øreblygmose *Seligeria subimmersa* (EN) stammer herifra. Arten er veldig sjelden i Skandinavia. Den foretrekker tidvis oversvømte overflater på kalkholdig berg. Et belegg av kolavalmue (EN) er også stedfestet Halselva, mens et annet har stedfestinga "Ved udløbet af elven fra Storvand", dvs. altså der Halselva renner ut i havet.

Kilder: Lönnell (2006), Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig** (A).

Lokalitet **201220074 Grønnåsen/Ruonánjurni**

Naturtype Kalkrikt område i fjellet

Naturtypekode C01

Verdisetting **C**

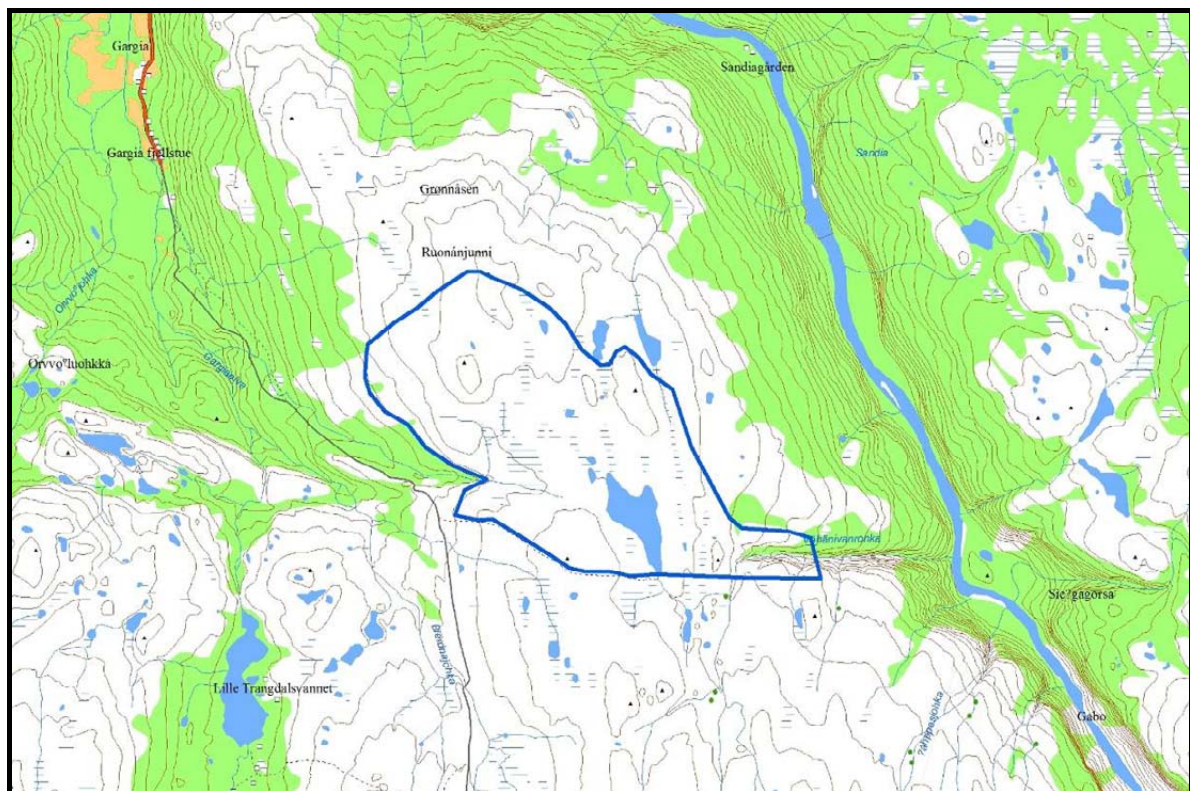
Høyde over havet (m) 280-485

UTM (WGS84) 600100 7743900

Fjellområdet øst-sørøst for Gargia fjellstue har partier med kalkholdig berggrunn. Avgrenset område inkluderer øvre del av kløfta Vähänivanronka. Kløfta er preget av snøleiesamfunn, bl.a. med innslag av snøsoleie (NT), dvergssoleie og bekkesildre. På selve Grønnåsen gir innslaget av kalk grunnlag for en til dels artsrik og variert flora med to sjeldne taksa, nemlig sølvkattefot og hybridene mellom finnmarkssiv og trådsiv. Sølvkattefot er i Finnmark kun kjent fra noen få, vidt adskilte lokaliteter. På Grønnåsen vokser den på tuer i rikmyr. Rabbevegetasjon har flere vidt utbredte planter som foretrekker kalk, for eksempel kantlyng og fjellkurle.

Kilde: Alm (1990).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne arter gir verdien **lokalt viktig (C)**.

Lokalitet	201220075 Altaelva, nord for damanlegget
Naturtype	Bekkekløft og bergvegg
Naturtypekode	F09
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	280-485
UTM (WGS84)	607372 7737185

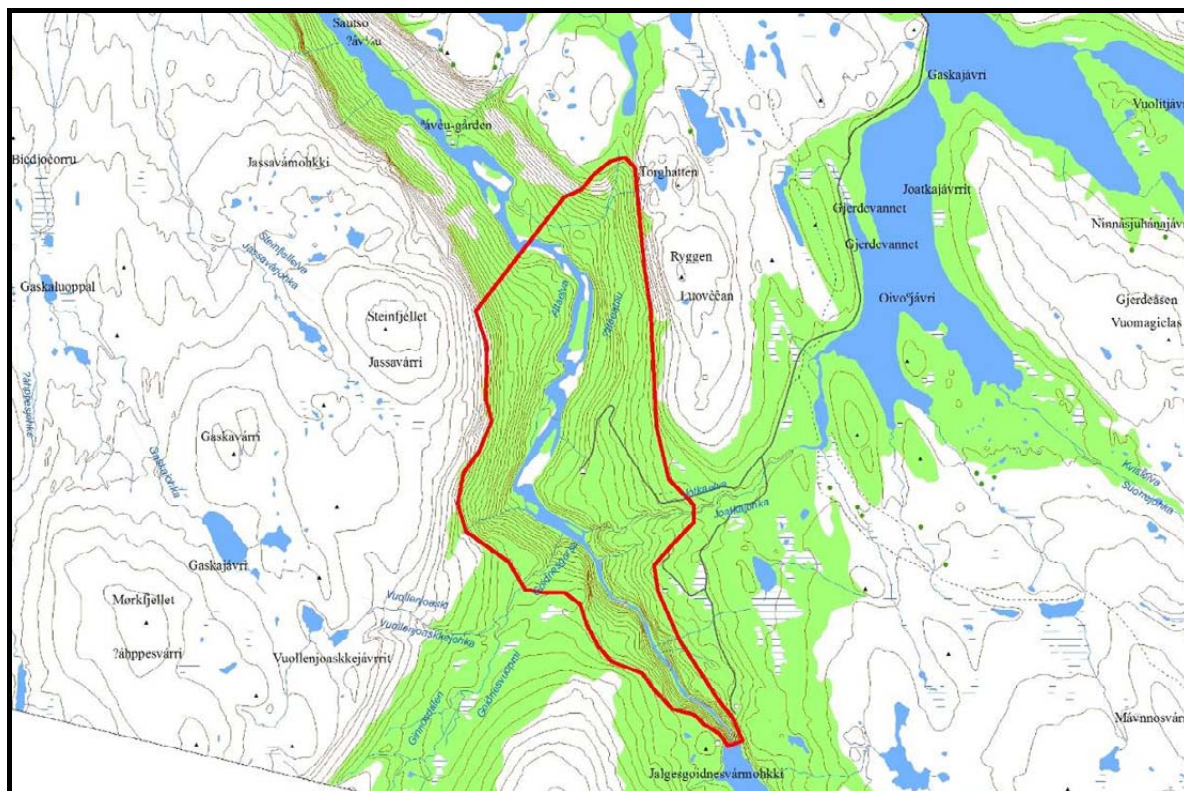
Tallrike interessante artsfunn er gjort i dette området i forbindelse med Altaelva-utbygginga. Vi er imidlertid ikke kjent med om effektene av oppdemminga på vegetasjonen i dette området nedenfor demninga har blitt studert inngående. Området er kalkrikt, og mange av verdiene er knyttet til rasmark og berg. Blant annet vokser sibirnattfiol (CR) på berghylle her. Skogen er rikholdig og influert av kalk. Samtidig er elveørene svært interessante med registreringer av bl.a. kveinhavre (CR). Området inneholder med andre ord flere naturtyper som vi kunne ha avgrenset i mer detalj, men ettersom dagens status til naturverdiene i området er dårlig kjent, velger vi å omtale hele området under ett under naturtypen bekkekløft og bergvegg. Andre rødlistearter registrert i området er bl.a. følgende:

- Finntelg (CR) like nord for Joatkajohka – se omtale av denne arten under lokalitet 201220078 lenger ned.
- Grårublom (EN) i vest-vendt kalkberg.
- Grassigd *Dicranum angustum* (VU) øst for Goidnesgorsa og sør for Joatkajohka.
- Flatsaltlav *Stereocaulon coniophyllum* (VU) på kuppelstein-elveør i flomsonen og på steinblokk ovenfor flomsonen.
- Kopperkismose *Mielichhoferia mielichhoferiana* (VU) på stein i elvejuvet.
- Kløftflik *Lophozia pellucida* (DD) i overheng i berg.
- Høstvasshår (NT) ved Joatkajohkas utløp.
- Korallpigsopp *Hericium coralloides* (NT) ved Joatkajohkas utløp.
- Hatt-tustmose *Tortula systylia* (NT).
- Brundogglav *Physconia detersa* (NT) på silikatflyttblokk på elveterrasse ved elva der den vokser sammen med flere andre mindre vanlige lav og moser.

Se for øvrig også beskrivelse av den tilgrensende lokaliteten Čávžu-Siedgagorsa. Reinventering av området med dokumentering av vedvarende og utgåtte naturverdier er nødvendig.

Kilder: Elvebakk & Mølster (1982), Høiland (1986), Tønsberg m fl (1996), herbarie-data TROM, Artsdatabanken (2008a), Arve Elvebakk (pers. medd.).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig** (A).

Lokalitet	201220076 Šávžu - Siedgagorsa
------------------	--------------------------------------

Naturtype	Bekkekløft og bergvegg
-----------	------------------------

Naturtypekode	F09
---------------	-----

Verdisetting	A
---------------------	----------

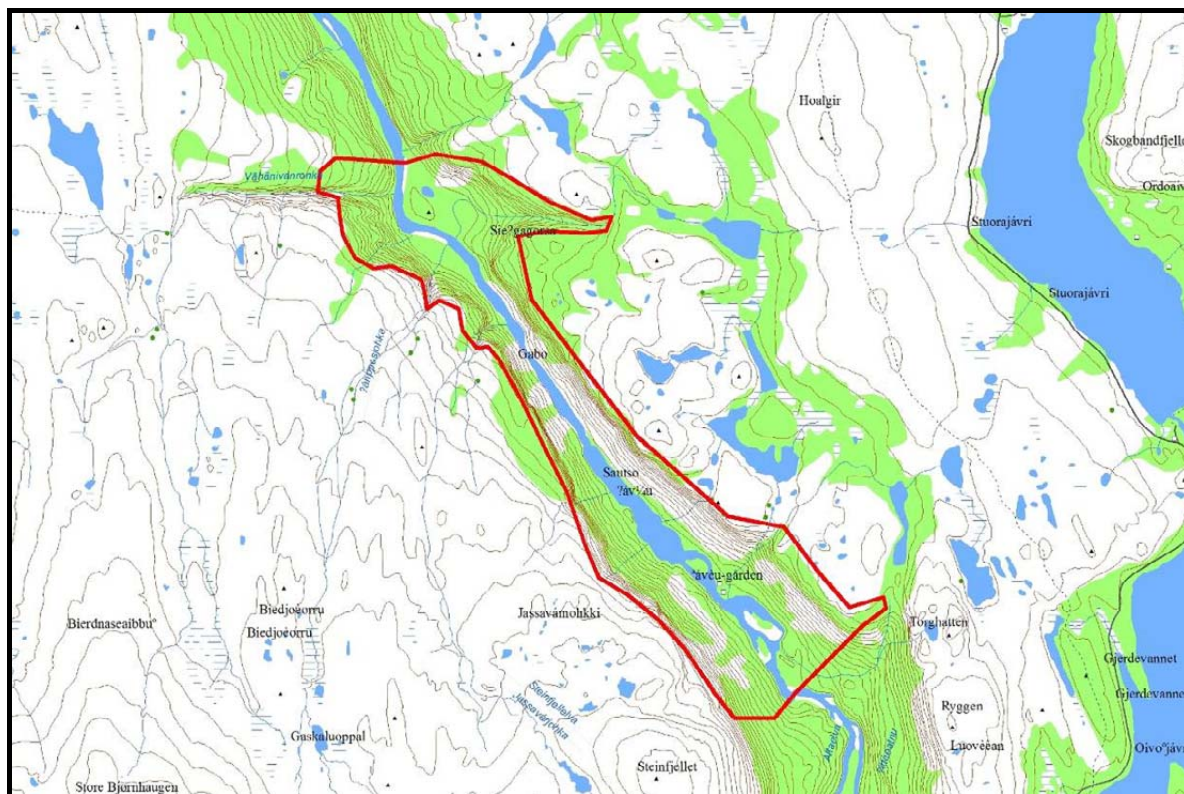
Høyde over havet (m)	75-400
----------------------	--------

UTM (WGS84)	604708 7741831
-------------	----------------

Denne strekninga langs Altaelva rommer høye naturverdier på begge sider av elva. Også elva rommer naturverdier. Vi har imidlertid ikke delt dette området opp i mindre enheter, bl.a. pga dårlig resolusjon på tilgjengelige data. Canyonen består av en mosaikk av gammelskog med dominans av bjørk, men med innslag av furu, og rasmærker. Elvebakk (1986) har skrevet den hittil mest fylldige omtalen av området. Flomsonen består stort sett av grove, stabile blokker eller berg og er veldig rik botanisk. Elvekløftskråningene er også stort sett stabile med kalkrik skifer som dominant bergart. Vegetasjonen er i hovedtrekk sammenhengende og mer eller mindre kalkpreget, og steinblokkene er dekte av ulike kryptogamer. En rekke rødlistede arter er funnet her. Truete sopp som *Ceriporiopsis pannocincta* (CR), brun hvitkjuke *Antrodia albobrunnea* (NT), *Hyphoderma obtusum* (DD) og ferskenkjuke *Tyromyces kmetii* (DD) er kjent herifra. Lokalitetene for disse er unøyaktig beskrevet som "Altaelven fra Savtso til Vidjekløften". Trolig er artene blitt observert flere steder på denne strekninga. *Ceriporiopsis pannocincta* vokser på gråor, brun hvitkjuke og *Hyphoderma obtusum* vokser på furu, mens ferskenkjuke vokser på bjørk. Mørk vokspigg *Mycoacia fuscoatra* (VU) og *Antrodia macra* (NT) er samlet i Siedgagorsa. De ble registrert på *Salix*, trolig selje. Videre er det registrert klåved (NT), smalnøkleblom (NT), finmarksfrøstjerne (VU; er en del av smalfrøstjernekomplekset) og flågmure (NT) i området. I tillegg til disse rødlistede artene er det funnet en rekke mindre vanlige arter både i skog, på elvebreddene og i rasmark, deriblant bergfrue, skredarve, maiblom, fjellrundskolm, praktløvetann, rubinlav *Rhizoplaca chrysoleuca* og lønnekjuke. Mer unøyaktig lokalisert (strekninga fra Mørkelvas utløp til Joatkajohka) er funn av følgende rødlistearter: høstvasshår (NT), marinøkkel (NT), grannsildre (NT) og hengepiggrø (NT). Det er sannsynlig at i alle fall noen av disse finnes innenfor avgrenset område. Mørkelva er det samme som Čahppesjohka.

Kilder: Ryvarden (1971), Elvebakk & Mølster (1982), Elvebakk (1986), Bendiksen m. fl. (1997), NMD (2008), Artsdatabanken (2008a), herbariedata TROM, Arve Elvebakk (pers. medd.).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødlistede arter gir verdien **svært viktig** (A).

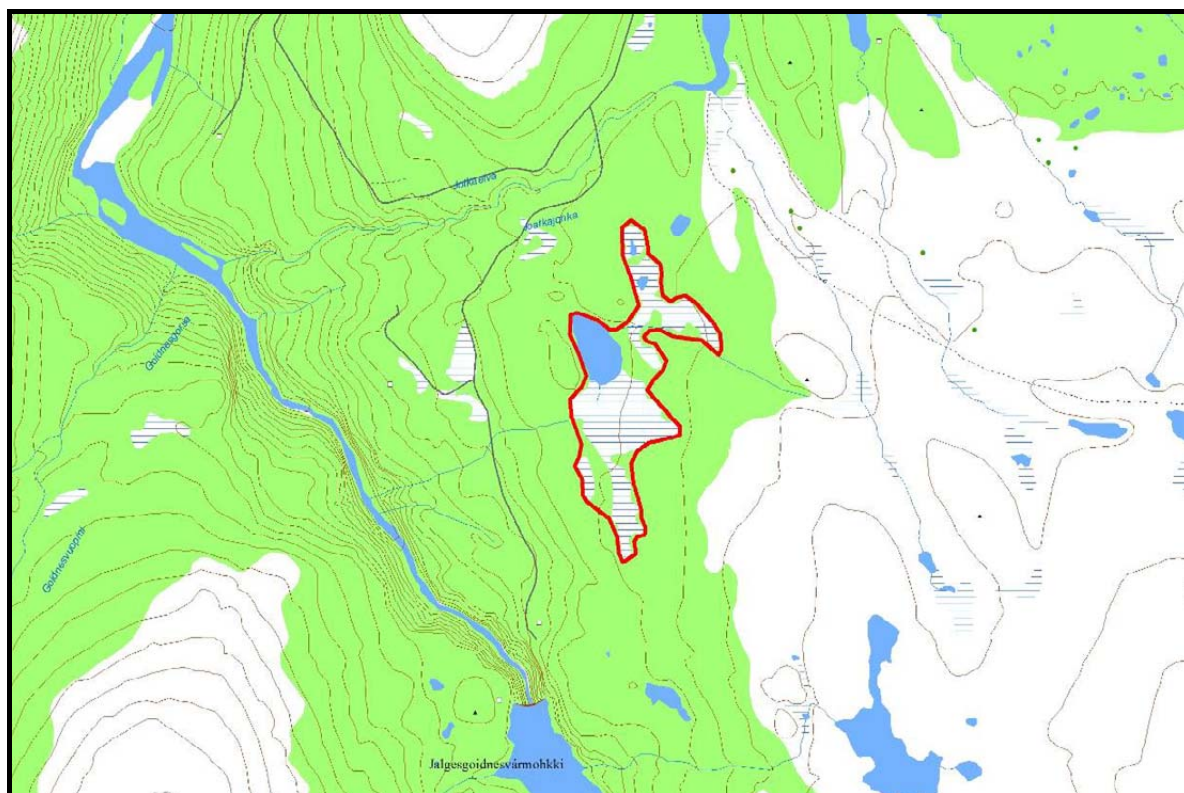

Lokalitet	201220077 Myr ved vatn 375 m o.h. ved Joatkajohka
Naturtype	Rikmyr
Naturtypekode	A05
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	350-400
UTM (WGS84)	609277 7736840

Lokalitet for de sjeldne mosene storsporevrangmose *Bryum longisetum* (VU) og snøgulmose *Pseudocalliergon angustifolium* (VU) og karplanten brudespore (NT). Førstnevnte mose ble registrert på myr og sistnevnte i sig i skog.

Kilder: Herbariedata TROM, Artsdatabanken (2008a).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødliste-de arter gir verdien **svært viktig** (A).

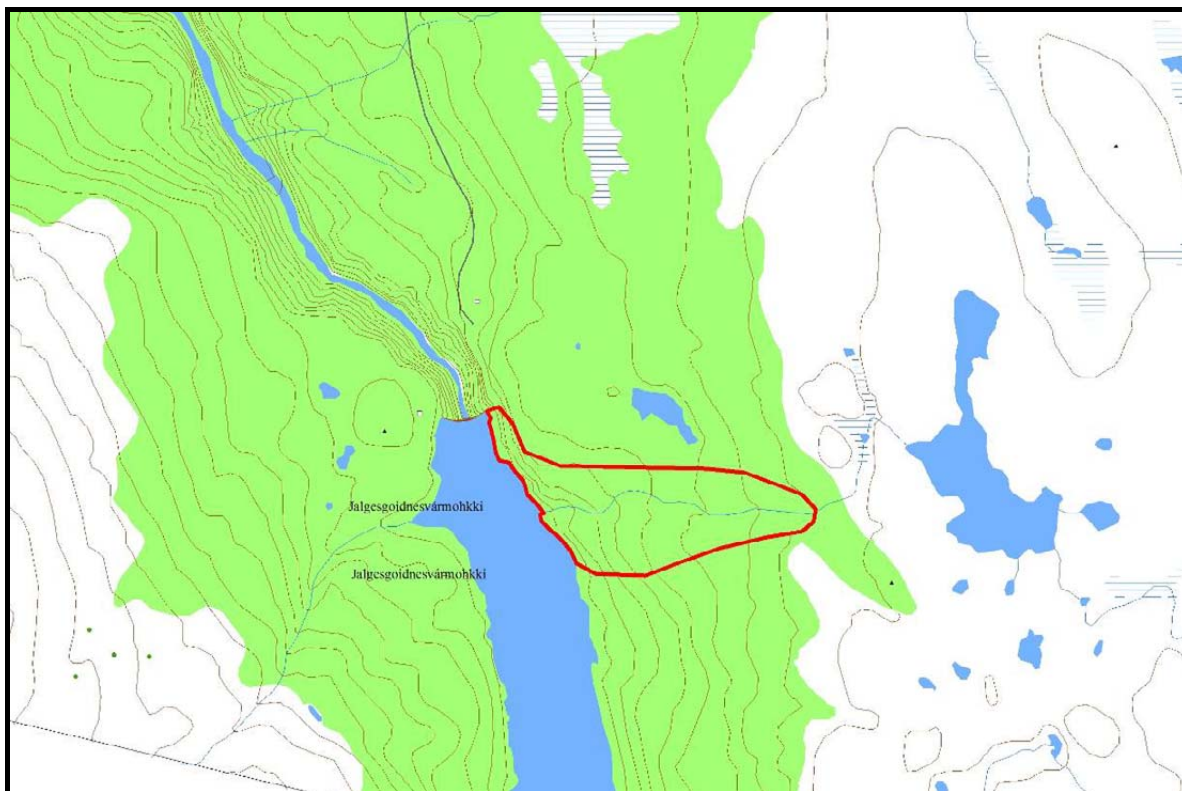

Lokalitet	201220078 Altadammen, ved bekken sør- øst for damanlegget
Naturtype	Sørvendt berg og rasmårk
Naturtypekode	A05
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	275-400
UTM (WGS84)	609381 7735250

Lokalitet for finntelg (CR). Dagens status er uklar. I følge Lid & Lid (2005) ble be-standen "... sterkt redusert eller kanskje utrydda under utbygginga av Alta/Kautokeino-vassdraget". Den ble samlet her i 1983 i skyggefullt, nordvendt berg med moseheng, og på vestvendt blokk med dekke av etasjehusmose og kvit-krull. Helt sikkert oppdemmet er en forekomst av lapphøstmose *Orthothecium lap-ponicum* (EN) og fagerveikmose *Cirriphyllum cirrhosum* som vokste ved damfoten.

Kilder: Artsdatabanken (2008a, 2008b), Arve Elvebakk (pers. medd.).

Naturtypens egenverdi sammen med forekomsten av regionalt sjeldne og rødliste-de arter gir verdien **svært viktig** (A).

LOKALITETER LEVERT TIDLIGERE TIL FORSVARSBYGG

Disse tre lokalitetene er levert til Forsvarsbygg etter at NINA gjennomførte kartlegging av biologisk mangfold i Kvenvikmoen (Strann m fl. 2005). Disse blir derfor ikke presentert i med egenskapsdata i dette prosjektet, men nevnes i rapporten for oversiktens skyld.

Lokalitet	201210306 Kvenvikvatnet
Naturtype	Andre viktige forekomster (ferskvann)
Naturtypekode	H01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	70
UTM (WGS84)	580730 7758039

Denne lokaliteten er et ferskvann med rike starrforekomster i flere av buktene og grunne partier av vannet. Her ble det også påvist vanlig tjønnaks, flotgras og fjellpiggknopp. Det ble også påvist klåved (NT) på gruskanter ned mot vatnet. Området har videre en rik insektsfauna. Lokaliteten er hekkeområde for en rekke vannfuglarter og er trekkområde for flere rødlistede arter som stjertand (NT) og begge lomartene (storlom VU). Stjertanda er påvist hekkende her kun en gang, men hekker regelmessig ved lokalitet 307 Kvenvatnet.

Lokaliteten utgjør en viktig naturtype ettersom denne type grunne, vegetasjonsrike vann og som ligger inne i furuskog, er forholdsvis sjeldne i området (Strann m fl 2005).

Lokalitet	201210307 Kvenvatnet
Naturtype	Andre viktige forekomster (ferskvann)
Naturtypekode	H01
Verdisetting	A
Høyde over havet (m)	77
UTM (WGS84)	581664 7758901

Lokaliteten er et ferskvann som ligger helt nordøst i skyte- og øvingsfeltet. I flere bukter og viker er det velutviklede vegetasjonsbelter. Særlig rik forekomst av elvesneller og starr forekommer i ei vik på vestsiden av vannet. Her vokser også rike belter med vanlig tjønnaks, flotgras og fjellpiggknopp. Vannet er rikt på fisk (røye) og har mange fiskespisende fuglearter som hekker. Rødlistede arter som begge lomene (storlom VU), stjertand (NT), sjørre (VU) og svartand er alle påvist hekkende her. Lokaliteten er en svært viktig naturtypelokalitet ettersom fiskerike vann med velutviklede vegetasjonsbelter, er sjeldne i de furubevokste delene av kommunen (Strann m fl 2005).

Lokalitet	201210308 Tjern sør for Kvenvikvatnet
Naturtype	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern
Naturtypekode	E10
Verdisetting	C
Høyde over havet (m)	81
UTM (WGS84)	581053 7757543

Dette lille fisketomme tjernet hadde noe vannvegetasjon, mest bukkeblad, noe starr og en del *Sphagnum*-moser i vannkanten. Tjernet var rikt på vanninsekter som vannløpere, flere arter øyestikkere og vannkalver. Lokaliteten er et **lokalt viktig** beiteområde for flere arter vadefugl (gluttsnipe og grønnsilk) som i stor grad beiter på den rike faunaen av vanninsekter. Det ble observert store tettheter av øyestikkeren vanlig blåvannymfe (*Coenagrion hastulatum*) (Strann m fl 2005).

LOKALITETER SOM IKKE ER NØYAKTIG AVGRENSET

Disse lokalitetene er ikke mulig å avgrense riktig uten å gjennomføre feltregistrering. Dette var ikke mulig innen dette prosjektet, men anbefales at det blir gjort ettersom alle i utgangspunktet har B-verdi.

Lokalitet	201220XXX Ovenfor Blåberg mot Talvikfjellet
Naturtype	Gråor-heggeskog
Naturtypekode	F05
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	Ca. 100-300
UTM (WGS84)	-

Dette er en av to kjente lokaliteter i fylket for den truede soppen *Lepiota jacobii* (VU). Den ble registrert i sørvendt, rik oreskog blant markjordbær, og i nærheten av flere andre sjeldne sopparter, deriblant grånende seigsopp *Marasmius wynnei* (NT), hvit parasollsopp *Lepiota fulvella* (NT), *L. castanea* og *Ascobolus viridis*. Det er vanskelig å nøyaktig stedfeste denne lokaliteten basert på de tilgjengelige data. Trolig er hele lia under Talvik-fjellet frodig, men deler av denne er beplantet med gran, jfr. lokaliteten "201220071 Kløyva-Blåberg". Kilder: Bendiksen et al. (1997), NMD 2008, Artsdatabanken (2008a).

Lokalitet	201220XXX Ved kirka i Sopnes
Naturtype	Andre viktige forekomster
Naturtypekode	H01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	
UTM (WGS84)	Omtrent 551784 7772764

Det er gjort en rekke innsamlinger av planter fra Sopnes-området. Den mest interessante rapporten derifra er trolig funn av handmarinøkkel (EN), fjellmarinøkkel (NT) og marinøkkel (NT) som alle ble registrert "ovenfor kirken". Funnene er av relativt gammel dato, så dagens status er ikke kjent. Det er samtidig vanskelig å avgrense et område basert på den beskjedne informasjonen som er tilgjengelig. Det er mulig det er snakk om det lille partiet mellom kirka og hovedvegen. Kilder: Mejlund (1980), Alm m. fl. (1993), Artsdatabanken (2008a).

Lokalitet	201220XXX Nabbaren, Stjernøya
Naturtype	Kalkrikt område i fjellet
Naturtypekode	C01
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	0-707
UTM (WGS84)	-

Fjellet Nabbaren er utsatt for omfattende anleggsvirksomhet med dagbrudd. Derfor er det uklart om de registrerte forekomstene av stjernøyvalmue fortsatt er i hevd. Trolig er i alle fall deler av forekomsten fortsatt i hevd. Stivsildre og kalkklok (NT) er også samlet i området. Kilder: Alm (2001), herbariedata TROM, Stein Rune Karlsson (pers. medd.), Hans Tømmervik (pers. medd.), Artsdatabanken (2008a).

Lokalitet	201220XXX Amtmannsneset
Naturtype	Strandeng og strandsump
Naturtypekode	G05
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	1-10
UTM (WGS84)	Omtrent 587700 7766731

Handmarinøkkel (EN) ble funnet på Amtmannsneset på slutten av 1960-tallet, trolig på strandeng. Det finnes en rekke eldre innsamlinger fra Amtmannsneset. Felles for disse er at de er unøyaktig lokalisert. Amtmannsneset brukes i dag både til boliger og industri, og det er usikkert hvordan status for de registrerte naturverdiene er i dag. Andre rødlistearter registrert i området er gubbeskjegg (NT), russekjeks (NT) og finnmarksnøkleblom (NT). Kilder: Danielsen (1970), Alm m fl. (1993), Artsdatabanken (2008a), herbariedata TROM.

Lokalitet	201220XXX Elvebakken, innenfor flyplassområde
Naturtype	Sanddyne
Naturtypekode	G03
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	2
UTM (WGS84)	-

Handmarinøkkel (EN) ble funnet på flyplassområdet i 1995, trolig på dynehei. Oppgitt UTM-koordinat ser ut til å falle i bukta mellom Naustneset og flystripa. Lokaliteten må derfor betraktes å være unøyaktig lokalisert. Det finnes også eldre innsamlinger av bl.a. finnmarksnøkleblom (NT), smalnøkleblom (NT) og smånesle (NT) fra Elvebakken. Det er sannsynlig at gjenværende restområder omkring flystripa fortsatt er voksested for bl.a. handmarinøkkel. Kilder: Herbariedata TROM, Artsdatabanken (2008a).

Lokalitet	201220XXX Elvebakken, ved veien opp mot lille Raipas / unna Ráipásaš
Naturtype	Bjørkeskog med høgstauder
Naturtypekode	F04
Verdisetting	B
Høyde over havet (m)	Ca. 20
UTM (WGS84)	-

Dette er en av få kjente forekomster av den rødlistede orkideen huldreblom (kategori NT) i fylket. Innsamlingen av huldreblom som ligger i herbariet i Oslo gis 500 meters presisjon i Artsdatabanken (2008a), noe som gjør lokaliteten vanskelig å avgrense. Trolig er det snakk om den skogkledde skråninga mellom boligfeltene (sørøst for Steinholmen og mellom Bregneveien og Raipasveien). Dette lille området bør eventuelt undersøkes nærmere før mer eksakt avgrensning foretas. Kilder: Alm (1992), Artsdatabanken (2008a).

4. Referanser

Alm, T. 1990. Flora og vegetasjon i utvalgte deler av Alta-Kautokeino vassdragets nedbørsfelt. Tromsø Naturvitenskap 66. 91 pp.

Alm, T. 1992. Floraen i Finnmark. 4. Marihåndfamilien (Orchidaceae). Polarflokken 16: 89-147.

Alm, T. 1993. Floraen i Finnmark. 7. Ertefamilien (Fabaceae). Polarflokken 17: 55-114.

Alm, T. 1997. Floraen i Finnmark. 11. Sildrefamilien (Saxifragaceae). Polarflokken 21: 73-108.

Alm, T. 1998a. Floraen i Finnmark. 14. Ålegressfamilien (Zosteraceae). Polarflokken 22: 83-84.

Alm, T. 1998b. Floraen i Finnmark. 15. Småburknefamilien (Aspleniaceae). Polarflokken 22: 85-92.

Alm, T. 2000. Floraen i Finnmark. 16. Fjærekollfamilien (Plumbaginaceae). Polarflokken 24: 155-160.

Alm, T. 2001. Floraen i Finnmark. 17. Valmuefamilien (Papaveraceae). Polarflokken 25: 185-198.

Alm, T. & Alsos, I. G. 1995. Noen strandplantefunn på Stjernøya og Seiland i Finnmark. Polarflokken 19: 3-10.

Alm, T. & Iversen, M. 2003. Botaniske undersøkelser på Seiland i forbindelse med den foreslåtte nasjonalparken. [Rapport til Miljøvernavdelingen, Fylkesmannen i Finnmark]. Universitetet i Tromsø og Norsk institutt for naturforskning, Tromsø. 66 pp.

Alm, T., Sommersel, G.-A. & Øiesvold, S. 1993. Håndmarinøkkel (*Botrychium lanceolatum*) på Sørøya i Finnmark – ny nordgrense. Polarflokken 17: 463-470.

Alm, T., Bråthen, K. A., Karlsen, S. R., Nordtug, B., Sommersel, G.-A. & Øiesvold, S. 1994. Botaniske undersøkelser av kulturlandskap i Finnmark. 3. Lokalitetsbeskrivelser for Øst-Finnmark. Tromsø Naturvitenskap 77. 258 pp.

Alm, T., Alsos, I. G. & Often, A. 1995. Rike skoglier på Altenes i Alta, Finnmark. Polarflokken 19: 119-130.

Alsos, I. G. & Alm, T. 1994. To lavlandsforekomster av stjernøyvalmue (*Papaver radicum* ssp. *macrostigma*) på Stjernøya. Polarflokken 18: 259-264.

Artsdatabanken 2008a. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>.

Artsdatabanken 2008b. Rødlistebasen.

<http://www.artsdatabanken.no/Article.aspx?m=39&amid=1864>.

Bendiksen, E., Høiland, K., Brandrud, T. E. & Jordal, J. B. 1997. Truede og sårbare sopparter i Norge – en kommentert rødliste. Fungiflora, Oslo.

Bjerke, J. W., Strann, K.-B. & Johnsen, T. 2005. Naturfaglig kartlegging av 20 områder i forbindelse med verneplan for myrer og våtmarker i Finnmark. NINA Rapport 88. 77 pp.

Bjerke, J. W., Elvebakk, A. & Elverland, E. 2006. The lichen genus *Usnea* (*Parmeliaceae*, lichenized Ascomycetes) in Norway north of the Arctic Circle: biogeography and ecology. Nova Hedwigia 83: 293-310.

Dahl, O. 1934. Floraen i Finnmark fylke. Nyt magasin for naturvidenskaberne 69: I-VII + 430 pp + 17 plansjer.

Danielsen, A. 1970. Nye funn av norske karplanter (Bergens-herbariet). Blyttia 28: 205-228.

Direktoratet for naturforvaltning 1996. Barskog i Nord-Norge. Utkast til verneplan. DN-rapport 1996-7.

Direktoratet for Naturforvaltning 1999 (revidert 2006). Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13.

Direktoratet for Naturforvaltning 2007. Arter fredet etter naturvernloven. Miljøstatus i Norge. http://www.miljostatus.no/templates/PageWithRightListing____2244.aspx. Sist oppdatert 25.11.2007.

Direktoratet for Naturforvaltning 2008. Naturbase.
<http://dnweb12.dirnat.no/nbinnsyn/>.

Elvebakk, A. 1986. Rasmarksflora og vegetasjon i Šavčo, Alta. Polarflokken 10: 5-14.

Elvebakk, A. & Mølster, L. 1982. Foreløpig rapport til Norges vassdragsvesen fra Universitetet i Tromsø, Tromsø museums botaniske undersøkelser i reguleringsområdet ved Alta/Kautokeino-vassdraget sommeren 1992. Polarflokken 6: 90-114.

Elven, R. 2007. Bakgrunn for endringer i Lids flora 2005. 1. Kråkefotfamilien til ripsfamilien. Blyttia 65: 21-43.

Elven, R. & Johansen, V. 1983. Havstrand i Finnmark. Flora, vegetasjon og botaniske verneverdier. Miljøverndepartementet, rapport T-541. II + 357 pp.

Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. NTNU Vitenskapsmuseet Rapport Botanisk Serie 2001-4. 231 pp.

Fylkesmannen i Finnmark 1980. Utkast til verneplan for myrer i Finnmark fylke. Fylkesmannen i Finnmark, Vadsø.

Fylkesmannen i Finnmark. 1993. Verna og verneverdige områder i Finnmark. Fylkesmannen i Finnmark. Rapport nr. 2-1993, ajourført november 1995.

Hultén, E. 1971. Atlas över växternas utbredning i Norden, 2:a uppl. Generalstabens litografiska anstalts förlag, Stockholm. 531 pp.

Høiland, K. 1986. Lokalitetsliste over utsatte planter i Nord-Norge. Vedlegg til Økoforsk rapport 1986:1/1986:2 "Utsatte planter i Nord-Norge". Økoforsk, Ås.

Høiland, K. 1990. Sibirnatffiol (*Platanthera obtusata* ssp. *oligantha*) – den forjettede orkidé. Blyttia 48: 111-118.

Jacobsen, K.-O. & Bjerke, J. W. 2005. Masseuttak i Jordfallet, Alta kommune – konsekvensutredning, deltema naturmiljø. NINA Rapport 32. 32 pp.

Johansen, B. & Karlsen, S. R. 2005. Rik lauvskog i Finnmark - undersøkelser av nye lokaliteter og oppdatering av tidligere vurderte lokaliteter. Fylkesmannen i Finnmark Miljøvernavdelingen Rapport 1-2005. Fylkesmannen i Finnmark, Vadsø. 57 pp.

Korsmo, H. og Svalastog, D. 1994. Verneplan for barskog. Regionrapport for Nord-Norge. NINA Utredning 60: 105 pp.

Kålås, J. A., Viken, Å. & Bakken, T. (red.) 2006. Norsk Rødliste 2006 – 2006 Norwegian Red List. Artsdatabanken, Trondheim. 416 pp.

Lid, J & Lid, D. T. (R. Elven red.) 2005. Norsk flora. 7 utg. Det Norske Samlaget, Oslo.

Lönnell, N. 2006: Seligeriaceae. I: Hallingbäck, T., Lönnell, N., Weibull, H., Hedenäs, L. & von Knorring, P. (red.): Nationalnyckeln till Sveriges flora och fauna. Bladmossor: Sköldmossoer – blåmossor. Bryophyta: *Buxbaumia* – *Leucobryum*, pp. 199-220. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.

Mejland, Y. 1980. Floristiske undersøkelser i Nord-Troms og Vest-Finnmark, 1963 og tidligere. Polarflokken 4: 58-73.

NLD (Norsk lavdatabase ved Einar Timdal) 2008: <http://www.nhm.uio.no/lichens> [Først lagt ut 16.04.1997, siste oppdatering 03.04.2008].

NMD (Norwegian Mycological Database) 2008: <http://www.nhm.uio.no/botanisk/sopp/>.

Often, A. 1994: Kalksvartburkne (*Asplenium trichomanes* ssp. *quadrivalens*) og andre godbiter i SØ-skrenten av Kista, Russeluft, Alta kommune. Polarflokken 18: 233-240.

Ryvarden, L. 1971. Studies in the Aphyllophorales of Finnmark, northern Norway. Reports of the Kevo Subarctic Research Station 8: 148-154.

Ryvarden, L. & Sivertsen, S. 1969: Noen plantefunn i Nord-Norge 1968. Blyttia 27: 210-215.

Ryvarden, L. & Sivertsen, S. 1994. Bidrag til kunnskapen om Stjernøyas flora. Polarflokken 18: 141-146.

Santesson, R., Moberg, R., Nordin, A., Tønsberg, T., Vitikainen, O., 2004. Lichen-forming and lichenicolous fungi of Fennoscandia. Museum of Evolution, Uppsala University, Uppsala.

Strann, K.-B. (red), Frivoll, V., Elverland, E. Johnsen, T. & Langeland, K. 2005. Biologisk mangfold i Kvenvik skyte- og øvingsfelt, Alta kommune, Finnmark. Forsvarsbygg, BM-rapport 47-2003. 20 pp.

Tønsberg, T., Gauslaa, Y., Haugan, R., Holien H. & Timdal, E. 1996. The threatened macrolichens of Norway. Sommerfeltia 23. 258 pp.

Vorren, K.-D. 1979. Myrinventeringer i Nordland, Troms og Finnmark, sommeren 1976, i forbindelse med den norske myrreservatplanen. Troms Naturvitenskap 3: 118 pp.

NINA Rapport 344

ISBN: 1504-3312

ISSN: 82-426-1908-2

Norsk institutt for naturforskning

NINA Hovedkontor

Postadresse: NO-7485 Trondheim

Besøks/leveringsadresse: Tungasletta 2, NO-7047 Trondheim

Telefon: 73 80 14 00

Telefaks: 73 80 14 01

Organisasjonsnummer: 9500 37 687

<http://www.nina.no>